Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΖ'

Τετάρτη 20 Μαρτίου 2002

Αθήνα, σήμερα στις 20 Μαρτίου 2002, ημέρα Τετάρτη και ώρα 11.07' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΙ - ΤΟΝΑ.**

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 19.3.2002 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΣΤ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 19 Μαρτίου 2002 σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων:

1. «Κύρωση της Σύμβασης για την απαγόρευση της χρήσης, της αποθήκευσης, της παραγωγής και της διακίνησης ναρκών κατά προσωπικού και για την καταστροφή τους.»

2. «Κύρωση της Συμφωνίας Στρατιωτικής Συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας της Δημοκρατίας της Σλοβενίας.»

3. «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ουγγρικής Δημοκρατίας για τη συνεργασία και την αμοιβαία παροχή βοήθειας στον τομέα της πρόληψης και εξάλειψης των συνεπειών των φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών και σοβαρών ατυχημάτων.»)

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τη Γραμματέα της Βουλής κ. Σοφία Καλαντζάκου, Βουλευτή Μεσσηνίας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ιτάνου Λασιθίου ζητεί την κατασκευή του επαρχιακού δρόμου Σητείας – Ζάρκου.

2) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Οροπεδίου Λασιθίου ζητεί στις προσλήψεις προσωπικού του, πρώτο κριτήριο πρόσληψης να είναι η εντοπιότητα.

3) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι σπουδαστές της ΠΑΤΕΣ Ηρακλείου ζητούν τη συνέχιση της λειτουργίας της ΠΑΤΕΣ Ηρακλείου.

4) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Οργανισμός Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης ζητεί τη μεταστέγαση του ΙΕΚ Ιεράπετρας στο κτίριο του ΚΕΤΕΚ.

5) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ξενοδόχων Επαρχίας Σητείας ζητεί την ένταξη της Σητείας στα κίνητρα του αναπτυξιακού νόμου για τις επενδύσεις ίδρυσης ή επέκτασης ξενοδοχειακών εγκαταστάσεων.

6) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μακρύ Γιαλού Λασιθίου ζητεί τη χρηματοδότηση έργων εσωτερικής ανάπλασης της περιοχής του.

7) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σητείας Λασιθίου ζητεί να του παραχωρηθεί οικόπεδο του ΟΕΚ προκειμένου να ανεγείρει κτίριο νηπιαγωγείου.

8) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ιεράπετρας Λασιθίου ζητεί την ίδρυση παιδικού σταθμού στα Φέρμα Ιεράπετρας.

9) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Λασιθίου ζητεί να αποδεσμευτεί η περιοχή του Αγίου Νικολάου από το χαρακτηρισμό «κορεσμένη».

10) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Οργανισμός Ανάπτυξης Σητείας ζητεί την ταχεία έκδοση των αδειών παραγωγής των αιολικών πάρκων της Σητείας.

11) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Νεάπολης Κρήτης ζητεί την ίδρυση κέντρου περιβαλλοντικής εκπαίδευσης στη Νεάπολη Κρήτης.

12) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η 'Ενωση Αξιωματικών Ελληνικής Αστυνομίας περιφέρειας Κρήτης ζητεί την επίλυση συνταξιοδοτικού προβλήματος των μελών της.

13) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κων/νος Τσούτσουρας ζητεί να προσμετρηθεί ο χρόνος στράτευσης, ως χρόνος αναμονής για

τη σειρά προτεραιότητας στις λίστες ειδικότητας των ιατρών.

14) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Συνταξιούχων ΤΣΑ Καστοριάς καταγγέλλει τις ελλείψεις γιατρών διαφόρων ειδικοτήτων στο Πολυιατρείο ΙΚΑ Καστοριάς.

15) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Οινιάδων Αιτωλ/νίας ζητεί τη συνέχιση της λειτουργίας του ΤΕΕ Κατοχής.

16) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Λιμενικό Ταμείο Χαλκίδας Εύβοιας ζητεί οικονομική ενίσχυση για την επισκευή των κρηπιδωμάτων στην παραλία της Χαλκίδας.

17) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κύμης Εύβοιας ζητεί να μη διακοπεί η ακτοπλοϊκή σύνδεση της Κύμης με τα νησιά του Βορειοανατολικού Αιγαίου.

18) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ελυμνίων Εύβοιας ζητεί την εκτέλεση εργασιών αποκατάστασης του επαρχιακού δρόμου Ροβίων – 'Ηλια – Λ.Αιδηψού Εύβοιας λόγω των καταπτώσεων βράχων από τα πρόσφατα έντονα καιρικά φαινόμενα.

19) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πειραϊκός Σύνδεσμος ζητεί την έγγραφη διαβεβαίωση του αρμόδιου υπουργού για την οικονομική του ενίσχυση προς υλοποίηση των εργασιών αποκατάστασης των τριών διατηρητέων κτιρίων του Πειραϊκού Συνδέσμου στον Πειραιά.

20) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Μικρών Φορτηγών Αυτοκινήτων ζητεί να μην ισχύσει το μέτρο τήρησης «βιβλίου δρομολογίου» για τα μέλη της.

21) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Κωνσταντούλα Ντεβετζάκη, κάτοικος Δράμας, ζητεί την επανεξέταση συνταξιοδοτικού της προβλήματος.

22) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Συμβασιούχοι Δασολόγοι – Δασοπόνοι ορισμένου χρόνου του Δασαρχείου Δράμας ζητούν τη μονιμοποίησή τους.

23) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γ.Ασλάνογλου, κάτοικος Δράμας, ζητεί να του χορηγηθεί σύνταξη αναπηρίας από τον ΟΓΑ.

24) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Χ.Σιδερίδης, κάτοικος Λεκάνης Καβάλας ζητεί να του χορηγηθεί σύνταξη γήρατος από τον ΟΓΑ.

25) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Συνταξιούχων ΗΣΑΠ ζητεί την επίλυση ασφαλιστικών, συνταξιοδοτικών και υγειονομικών προβλημάτων των μελών του.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1247/5-9-01 ερώτηση και ΑΚΕ 155 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 37037/27-9-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1247/5-9-2001/ και ΑΚΕ 155 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Ευγένιος Χαϊτίδης, Γεώργιος Κωνσταντόπουλος, Νικόλαος Κορτσάρης, Κωνσταντίνος Κιλτίδης, Ανέστης Αγγελής, Ιορδάνης Τζαμτζής και Γεώργιος Γαρουφαλίας, σας πληροφορούμε ότι η αρμοδιότητα ανέγερσης μνημείων (καλλιτεχνικά έργα) ανήκει σύμφωνα με τις διατάξεις του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα στα Δημοτικά και Κοινοτικά Συμβούλια. Κατά συνέπεια το θέμα της αποκατάστασης της προτομής του ήρωα Μακεδονομάχου Παπαπέτρου εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Δήμου Αμυνταίου Νομού Φλωρίνης. Όπως μας ενημέρωσε σχετικά η Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας ο ανωτέρω Δήμος έλαβε την αριθ. 278/2000 απόφαση σύμφωνα με την οποία τα αγάλματα του Μακεδονικού Αγώνα όπως είναι και η προαναφερόμενη προτομή, θα πρέπει να συγκεντρωθούν στην πλατεία Μακεδονομάχων του Δημοτικού Διαμερίσματος του Αμυνταίου που είναι και έδρα του Δήμου. Κατά της ως άνω απόφασης όμως ασκήθηκε προσφυγή από 27 δημότες του Δήμου Αμυνταίου ενώπιον της επιτροπής του άρθρου 18 Ν. 2218/94 όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 7 του Ν. 2839/2000, και αναμένεται η σχετική εκδίκαση αυτής.

Σχετικά με τα ανωτέρω κατατίθενται φωτοαντίγραφο της απόφασης του δήμου Αμυνταίου της προσφυγής των ενδιαφερομένων, του αριθ. 1/2001 πρακτικού της αρμόδιας επιτροπής και του αριθ. Φ. 485/23/7041/Σ 1599/18-9-2001 εγγράφου της 9ης ταξιαρχίας πεζικού.

Ο Υφυπουργός
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ»

2. Στην με αριθμό 1249/5-9-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 139/27-9-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1249/5-9-2001 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Αναστάσιος Σπηλιόπουλος, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή για θέματα της αρμοδιότητάς μας και σύμφωνα με τα στοιχεία του Οργανισμού Αντισεισμικού Σχεδιασμού και Προστασίας (ΟΑΣΠ) τα εξής:

Η αντιμετώπιση του σεισμικού κινδύνου και η ενίσχυση της αντισεισμικής άμυνας της Χώρας αποτέλεσαν και αποτελούν βασικό μέλημα του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, που έχει την αρμοδιότητα χάραξης της αντισεισμικής πολιτικής και του Οργανισμού Αντισεισμικού Σχεδιασμού και Προστασίας που σχεδιάζει, εξειδικεύει και εφαρμόζει τα μέτρα αντισεισμικής προστασίας.

Στα πλαίσια αυτά, το ΥΠΕΧΩΔΕ και ο ΟΑΣΠ έχουν προωθήσει είκοσι πέντε (25) μέτρα και δράσεις ενεργητικής αντισεισμικής πολιτικής, που καλύπτουν όλο το φάσμα του αντισεισμικού σχεδιασμού και προστασίας και αναπτύσσονται σε πέντε (5) τομείς:

α) στον τομέα της εκτίμησης του σεισμικού κινδύνου

β) στον τομέα της ενημέρωσης των πολιτών

γ) στον τομέα της ενίσχυσης της σεισμικής ικανότητας των κτιρίων

δ) στον τομέα της βελτίωσης των σεισμολογικών δικτύων και

ε) στον τομέα του σχεδιασμού έκτακτης ανάγκης

Όσον αφορά στον τομέα της ενημέρωσης των πολιτών, ο Οργανισμός Αντισεισμικού Σχεδιασμού και Προστασίας (ΟΑΣΠ) έχει προωθήσει τα ακόλουθα μέτρα και δράσεις ενεργητικής αντισεισμικής προστασίας.

1. Υλοποίηση Εκπαιδευτικών και Ενημερωτικών Προγραμμάτων στα Σχολεία

Για την ανάπτυξη και εμπέδωση αντισεισμικής συνείδησης και συμπεριφοράς στους μαθητές των Σχολείων, ο ΟΑΣΠ υλοποιεί το Διαρκές Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα Αντισεισμικής Προστασίας στα σχολεία όλης της Χώρας, το οποίο περιλαμβάνει τη διενέργεια από το εξειδικευμένο προσωπικό του ΟΑΣΠ εκπαιδευτικών και ενημερωτικών μαθημάτων για το σεισμό και τους τρόπους αντιμετώπισής του καθώς και ασκήσεις ετοιμότητας και ασφαλούς εκκένωσης των σχολικών κτιρίων.

Ενδεικτικά, κατά τα τελευταία 2 χρόνια έχουν γίνει μαθήματα και ασκήσεις ετοιμότητας σε περισσότερους από 45.000 μαθητές σχολείων σε 17 Νομούς και 5 Νησιά. Στα επόμενα 2 χρόνια προγραμματίζεται η επέκταση του προγράμματος και στους υπόλοιπους Νομούς.

2. Διενέργεια επιμορφωτικών σεμιναρίων δασκάλων και καθηγητών

Παράλληλα με την εκπαίδευση των μαθητών, ο ΟΑΣΠ διενεργεί το Διαρκές Επιμορφωτικό Πρόγραμμα Δασκάλων και Καθηγητών σε θέματα αντισεισμικής προστασίας. Στόχος του προγράμματος είναι η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών ώστε να αναλάβουν οι ίδιοι την εκπαίδευση και ενημέρωση των μαθητών, καθώς και την επιμόρφωση των συναδέλφων τους.

Τα τελευταία 2 χρόνια έχουν επιμορφωθεί στις εγκαταστάσεις του ΟΑΣΠ 600 Διευθυντές Δημοτικών Σχολείων της Αττικής, και έχουν γίνει ενημερωτικές και επιμορφωτικές εκδηλώσεις στην Αττική και την Περιφέρεια στις οποίες συμμετείχαν 5.000 εκπαιδευτικοί.

3. Προγράμματα ενημέρωσης ομάδων πληθυσμού

Εκτός από την ενημέρωση στα σχολεία, το προσωπικό του ΟΑΣΠ διενεργεί ενημερωτικές ομιλίες και σε Κοινωνικούς Φορείς, όπως Ιδρύματα, Σωματεία, Σχολές Ενηλίκων και χώρους εργασίας όπως Υπουργεία, ΝΠΔΔ και ιδιωτικές επιχειρήσεις. Σκοπός των εκδηλώσεων αυτών είναι η ενημέρωση του προσωπικού για τον σεισμό, η παροχή οδηγιών για τους τρόπους προστασίας και η διανομή ενημερωτικού υλικού.

4. Σύσταση και εκπαίδευση Εθελοντικών Ομάδων

Ο ΟΑΣΠ υλοποιεί τον τελευταίο χρόνο Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Εθελοντών για την αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Επιμόρφωσης Ενηλίκων. Στα πλαίσια του προγράμματος αυτού γίνεται πιλοτική εκπαίδευση 150 ενηλίκων εθελοντών στις εγκαταστάσεις του ΟΑΣΠ σε θέματα αντιμετώπισης καταστροφών από σεισμούς.

Παράλληλα, σε συνεργασία με το Σύλλογο Πολιτικών Μηχανικών συστήνεται Εθελοντική Ομάδα Διασωστών Μηχανικών για την υποστήριξη της ΕΜΑΚ σε περιπτώσεις διάσωσης εγκλωβισμένων σε ερείπια.

5. Παραγωγή σύγχρονου ενημερωτικού και εκπαιδευτικού υλικού

Σε όλες τις παραπάνω δραστηριότητες με εκπαιδευτικό, επιμορφωτικό και ενημερωτικό χαρακτήρα, ο ΟΑΣΠ χρησιμοποιεί πρωτότυπο ενημερωτικό υλικό, το οποίο παράγεται από το προσωπικό του Οργανισμού και διανέμεται δωρεάν.

Το έντυπο υλικό περιλαμβάνει εγχειρίδια όπως: «Σεισμός - Ας είμαστε προετοιμασμένοι» που διανέμεται στους μαθητές, «Σεισμός – Η γνώση είναι προστασία», που διανέμεται σε δασκάλους και καθηγητές, «Μνημόνιο ενεργειών για αντισεισμική προστασία σχολείων» που διανέμεται σε εκπαιδευτικούς, το τεύχος «Χτίζω Σπίτι», σειρές αφισών με θέματα αντισεισμικής προστασίας κλπ.

Βρίσκονται επίσης υπό έκδοση ένα εκπαιδευτικό CD-παιχνίδι για μαθητές δημοτικού σχολείου και Βιντεοκασέτα με οδηγίες αντισεισμικής προστασίας στα σχολεία.

6. Ενημέρωση μέσω του διαδικτύου

Για την ενημέρωση του πληθυσμού, τη σύνδεση με τα σχολεία μέσω του Υπουργείου Παιδείας για εκπαίδευση μαθητών και επιμόρφωση εκπαιδευτικών και την παροχή επιστημονικών πληροφοριών στην Επιστημονική Κοινότητα, ο ΟΑΣΠ δημιούργησε στο Διαδίκτυο την Ιστοσελίδα του στη διεύθυνση www.oasp.gr στην οποία καταχωρούνται όλες οι πληροφορίες και οδηγίες που αναφέρονται σε θέματα αντισεισμικής προστασίας καθώς και στο επιστημονικό έργο του ΟΑΣΠ.

7. Σύνταξη Μελετών και Προγραμμάτων Κοινωνικής Αντισεισμικής Άμυνας

Ανατέθηκαν από τον ΟΑΣΠ για την τριετία 2000-2002 δώδεκα (12) Μελέτες και Προγράμματα σε θέματα κοινωνικής αντισεισμικής άμυνας (όπως αντιμετώπιση ψυχολογικών και κοινωνικών επιπτώσεων, ενημερωτικά και εκπαιδευτικά προγράμματα, κ.α.), με προϋπολογισμό 200 εκατ. δρχ.

Επίσης πληροφορούμε τον κ. Βουλευτή ότι στα πλαίσια του τομέα σχεδιασμού έκτακτης ανάγκης, επιστημονικές ομάδες του ΟΑΣΠ επεξεργάστηκαν ειδικά θέματα αντιμετώπισης των επιπτώσεων των σεισμών, όπως «Διάσωση εγκλωβισμένων σε ερείπια», «Τεχνικές Οδηγίες για Προσωρινές υποστυλώσεις κτιρίων», «Αντιμετώπιση ψυχολογικών επιπτώσεων σεισμών», «Μέτρα υγιεινής και ασφάλειας καταυλισμών»κ.α., τα οποία εκδόθηκαν σε τεύχη και χρησιμοποιούνται στη διενέργεια επιμορφωτικών σεμιναρίων.

Ο Υφυπουργός
Ν. ΑΛΕΥΡΑΣ»

3. Στην με αριθμό 1257/5-9-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1295/28-9-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 1257/5-9-2001 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Σ. Σπηλιωτόπουλο σχετικά με αίτημα Ελλήνων πολιτών, γονέων Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες με το οποίο ζητούν την άμεση υλοποίηση του Ν. 2817/2000, σας πληροφορούμε ότι το Υπουργείο μας δεν έχει αρμοδιότητα επί του θέματος.

Αρμόδιο είναι το συνερωτώμενο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ενώ το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, μέσω των ενιαίων διαδικασιών πιστοποίησης φορέων, λειτουργεί δομές που στόχο έχουν την ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας και των δυνατοτήτων των Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες.

Τα Κέντρα Εκπαίδευσης Κοινωνικής Υποστήριξης και Κατάρτισης Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες, για παράδειγμα, αποτελούν πρότυπα Κέντρα και πρόκειται να λειτουργήσουν το 2001 σε 24 (από 52) Νομούς της χώρας, με στόχο την παροχή ίσων ευκαιριών, την κοινωνική ένταξη και την αποφυγή της ιδρυματοποίησης των ατόμων με αναπηρίες και παρέχουν τις εξής υπηρεσίες:

Ψυχοκοινωνική και συμβουλευτικής στήριξης.

Λειτουργικής αποκατάστασης.

Πρόληψης και πληροφόρησης.

Επαγγελματικού προσανατολισμού και κατάρτισης.

Εκπαίδευσης, στήριξης και αυτόνομης διαβίωσης, ψυχαγωγίας και αθλητισμού.

Επίσης υπάρχουν τα Κέντρα Αποθεραπείας Φυσικής και Κοινωνικής Αποκατάστασης, με στόχο την αποθεραπεία, τη λειτουργική αποκατάσταση και την κοινωνική ένταξη των ατόμων με αναπηρίες.

Πρέπει να επισημάνουμε ότι επειδή στην ανωτέρω ερώτηση δεν εξειδικεύεται το είδος των αναπηριών των Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες, το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας δεν επικεντρώνεται σε άλλες δομές πέραν αυτών που προαναφέρθηκαν.

Ο Υφυπουργός
Δ. ΘΑΝΟΣ»

4. Στην με αριθμό 1258/5-9-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1298/27-9-01 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 1258/5-9-2001 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Σ. Σπηλιωτόπουλο σχετικά με την ενοικίαση κτιρίου για τη λειτουργία Μονάδας Ψυχοκοινωνικής Αποκατάστασης στην Αρόη Πατρών σας γνωρίζουμε τα παρακάτω:

Το κτίριο έχει ενοικιαστεί από το Π.Π.Γ.Ν. Ρίου Πατρών πριν περίπου δύο χρόνια και λειτουργεί σαν Ξενώνας 12 ατόμων, στα πλαίσια της Α' Φάσης του Προγράμματος «ΨΥΧΑΡΓΩΣ» για την καταπολέμηση του αποκλεισμού.

Όσον αφορά τις καταγγελίες κατοίκων της περιοχής για παραβάσεις του ΓΟΚ, μετά από τηλεφωνική επικοινωνία της Δ/νσης Τεχνικών Υπηρεσιών του Υπουργείου μας με τους αρμόδιους του Νοσοκομείου, τον αρχιτέκτονα κ. Αγραπίδη και τον Ψυχίατρο και Πολιτικό Μηχανικό κ. Μανωλέσο, δόθηκαν διαβεβαιώσεις ότι έχει ελεγχθεί η στατική επάρκεια του κτιρίου και ότι η λειτουργία του εντάσσεται στις σχετικές διατάξεις του ΓΟΚ/85 που αφορούν χρήση κατοικίας.

Το κτίριο διαθέτει, για χρήση των φιλοξενούμενων, τον απαιτούμενο ακάλυπτο χώρο, καθώς και χώρο 20 περίπου τετρ. μέτρων στην πυλωτή.

Σε εσωτερικές διαρρυθμίσεις δεν έχουν χρησιμοποιηθεί πρόχειρες κατασκευές, αλλά γυψοσανίδες, σύμφωνα με τις σχετικές προδιαγραφές κατασκευής.

Σημειώνεται ότι για το θέμα αυτό δεν υπάρχει μέχρι σήμερα κανένα σχετικό αίτημα στην αρμόδια Δ/νση του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

Η Υφυπουργός
Χ. ΣΠΥΡΑΚΗ»

5. Στην με αριθμό 1275/5-9-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 142/15-10-01 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1275/5-9-01 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Η. Καλλιώρας, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή, σχετικά με τους προϋπολογισμούς δημοπρατούμενων Δημοσίων έργων τα εξής:

1. Σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 5 του ν. 2490/2001 (ΦΕΚ 180Α/6-8-01) «Ο προϋπολογισμός της Υπηρεσίας, με τον οποίο δημοπρατείται το έργο, καταρτίζεται με βάση τις εγκεκριμένες Αναλύσεις Τιμών, στις οποίες εφαρμόζονται οι βασικές τιμές υλικών και ημερομισθίων που έχουν διαπιστωθεί από την Επιτροπή Διαπίστωσης Τιμών Δημοσίων Έργων, η σύσταση της οποίας προβλέπεται στην παρ. 11 του άρθρου 10 του ν. 1418/84 κατά το τελευταίο τρίμηνο πριν από τη διενέργεια της δημοπρασίας».

Σε περίπτωση που δεν έχουν διαπιστωθεί τέτοιες τιμές κατά το τρίμηνο αυτό, τότε ο προϋπολογισμός καταρτίζεται με βάση τις τιμές του αμέσως προηγούμενου τριμήνου.

Με απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Εργων, καθορίζεται ο τρόπος εφαρμογής της διάταξης αυτής, καθώς και ο τρόπος αναπροσαρμογής των τιμών μονάδας των Αναλύσεων Τιμών Δημοσίων Εργων, με σκοπό την εναρμόνισή τους με τις σύγχρονες μεθόδους και τα μέσα εκτέλεσης των έργων σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 18 του ν. 1418/84».

2. Το τελευταίο εδάφιο προβλέφθηκε, γιατί τα υπάρχοντα Αναλυτικά Τιμολόγια, για τις διάφορες κατηγορίες των Δημοσίων Έργων, είναι ανεπίκαιρα και δίδουν τιμές εξωπραγματικές και διογκωμένες, που οδηγούν σε πλασματικούς προϋπολογισμούς, με επακόλουθο την υποβολή υπερβολικά χαμηλών προσφορών (μεγάλες εκπτώσεις).

3. Επομένως η παραπάνω Απόφαση, για την αναπροσαρμογή των Τιμών μονάδας των Αναλυτικών Τιμολογίων Δημοσίων 'Εργων, θα πρέπει να εκδίδεται μέχρις ότου αποκτηθεί αξιόπιστο Εθνικό Τιμολόγιο για την κατάρτιση του οποίου ασχολείται ομάδα του Ινστιτούτου Οικονομίας Κατασκευών (ΙΟΚ) που συγκροτήθηκε για το σκοπό αυτό.

4. Είναι αυτονόητο το έργο αυτό που έχει αναλάβει το ΙΟΚ να φέρει σε πέρας είναι τεράστιο και εξαιρετικά δύσκολο και θα απαιτήσει σημαντικό χρόνο γιατί συναρτάται και με εξίσου σοβαρό έργο της κατάρτισης πρότυπων τεχνικών προδιαγραφών.

5. Με βάση τα παραπάνω ξεκίνησε ήδη η προετοιμασία της Υπουργικής Απόφασης αναπροσαρμογής των τιμών μονάδας των υπαρχόντων αναλυτικών τιμολογίων παρόμοιες με εκδοθείσες κατά το παρελθόν (επισυνάπτονται δύο Αποφάσεις του έτους 1992, μία για έργα οδοποιίας και μία για Υδραυλικά έργα).

6. Στο ίδιο ακριβώς πνεύμα, με αυτό της έκδοσης των παραπάνω Υπουργικών Αποφάσεων, που στην ουσία τους αποβλέπουν στην επικαιροποίηση των τιμών μονάδας των Αναλυτικών Τιμολογίων βρισκόταν και η βασική εγκύκλιος 2 (αρ. πρωτ. ΕΔ21/01/22/14-2-86 ΚΕΦ. Ε-4) με την οποία παρέχονται «οδηγίες για την εφαρμογή του ΠΔ 609/85», με την προτροπή, τα έργα να δημοπρατούνται με επικαιροποιημένο προϋπολογισμό.

7. Επειδή ακριβώς, η δημοπράτηση με επικαιροποιημένες τιμές και όχι αυτές που προκύπτουν από την εφαρμογή των υφιστάμενων αναλύσεων που έχουν καταστεί εξωπραγματικές, συντελεί στην αποθάρρυνση υποβολής προσφορών με υπερβολικές εκπτώσεις και τη μη επίτευξη υγιούς ανταγωνισμού, δόθηκαν οδηγίες με την Εγκ. 24 (αρ. πρωτ. Δ17α/01/46/ΦΝ430/4-9-01) και μέχρις ότου εκδοθεί νέα Υπουργική Απόφαση αναπροσαρμογής των τιμών των Αναλυτικών Τιμολογίων, ότι η δημοπράτηση των έργων μπορεί να γίνεται, όπως μέχρι σήμερα, με επικαιροποιημένες τιμές, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

Σχετικά με το αναφερόμενο στο δεύτερο σκέλος της ερώτησης, ότι οι τιμές μονάδας θα έπρεπε να είναι ενιαίες για τα έργα της ίδιας κατηγορίας, σε όλα τα γεωγραφικά και δημοτικά διαμερίσματα της χώρας, αυτό δεν ευσταθεί, διότι αυτές (οι τιμές) πρέπει να μεταβάλλονται και προσαρμόζονται ανάλογα με το απομακρυσμένο ή μη του έργου, την ιδιομορφία των τοπικών συνθηκών τις δυσχέρειες υλοποίησης και λοιπές ιδιαιτερότητες της κατασκευής καθώς και άλλους παράγοντες που υπεισέρχονται στη διαμόρφωση του κόστους του έργου.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης 21 Μαρτίου 2002.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (άρθρο 130 παρ. 2&3 Καν. Βουλής).

1. Η με αριθμό 480/19.3.2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κόμματος κ. Στυλιανού Παπαθεμελή προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικώς με την εισαγωγή στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα παιδιών ομογενών από τη Βόρεια Ήπειρο κλπ.

2. Η με αριθμό 485/19.3.2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Κωνσταντόπουλου προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικώς με την πορεία του έργου ανέγερσης του Νέου Νομαρχιακού Νοσοκομείου Κατερίνης κλπ.

3. Η με αριθμό 483/19.3.2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Χουρμουζιάδη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικώς με τις προθέσεις του Υπουργείου για τη δημιουργία Πανεπιστημιακών Παιδαγωγικών Τμημάτων, για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.

4. Η με αριθμό 479/19.3.2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Γεωργίου Αμπατζόγλου προς την Υπουργό Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικώς με το χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης των έργων κατασκευής των ανισόπεδων κόμβων, στη δυτική Αττική κλπ.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 2&3 Καν. Βουλής).

1. Η με αριθμό 481/19.3.2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Λεωνίδα Γρηγοράκου προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικώς με τη δημιουργία νέου Αρχαιολογικού Μουσείου στη Σπάρτη και τη Νεάπολη Λακωνίας κλπ.

2. Η με αριθμό 484/19.3.2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστου Ζώη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικώς με την εξωτερική φρούρηση των σωφρονιστικών καταστημάτων κλπ.

3. Η με αριθμό 478/19.3.2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αντωνίου Σκυλλάκου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης σχετικώς με τις προθέσεις του Υπουργείου να μην απολυθούν οι συμβασιούχοι υπάλληλοι του δημοσίου που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες κλπ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω

στο Σώμα ότι με την υπ' αριθμόν 1851/1242 από 19.3.2002 απόφαση του Προέδρου της Βουλής συγκροτήθηκαν οι προβλεπόμενες από το άρθρο 46 του Κανονισμού της Βουλής Επιτροπές Οικονομικών της Βουλής και Βιβλιοθήκης της Βουλής για τη Β' Σύνοδο της Ι' Βουλευτικής Περιόδου.

Η σχετική απόφαση θα καταχωρισθεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και θα κοινοποιηθεί στους ενδιαφερόμενους κύριους Βουλευτές.

(Η προαναφερθείσα απόφαση έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Αθήνα, 19 Μαρτίου 2002

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Πρωτ.: 1851

Αριθμ.

Διεκπ.: 1242

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΘΕΜΑ: Σύσταση των Επιτροπών Οικονομικών της Βουλής και Βιβλιοθήκης της Βουλής για τη Β' Σύνοδο – Ι' Περιόδου της Βουλής.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. τις διατάξεις των άρθρων 46 έως και 48 του Κανονισμού της Βουλής,

2. την εκλογή των Κοσμητόρων της Βουλής στη συνεδρίαση της 1ης Οκτωβρίου 2001 της Ολομέλειας της Βουλής,

3. τις έγγραφες υποδείξεις των Κοινοβουλευτικών Ομάδων,

α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

συνιστούμε τις προβλεπόμενες από το άρθρο 46 του Κανονισμού της Βουλής Επιτροπές Οικονομικών της Βουλής και Βιβλιοθήκης της Βουλής, για τη Β' Σύνοδο της Ι' Περιόδου, ως ακολούθως :

Ι. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

1. Θωμά Μαρία
2. Λεβογιάννης Νικόλαος
3. Γιαννακόπουλος Ιωάννης
4. Μακρυπίδης Ανδρέας
5. Χωματάς Ιωάννης
6. Σκρέκας Θεόδωρος
7. Κοσιώνης Παναγιώτης

ΙΙ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

1. Θωμά Μαρία
2. Λαΐου Αγγελική
3. Λεβογιάννης Νικόλαος
4. Σχοιναράκη – Ηλιάκη Ευαγγελία
5. Καλλιώρας Ηλίας
6. Χωματάς Ιωάννης
7. Χουρμουζιάδης Γεώργιος

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΧΡ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

Κοινοποίηση:

- Γραφείο κ. Προέδρου της Βουλής
- Γραφεία Κοινοβουλευτικών Ομάδων
- Αναφερόμενους κ.κ. Βουλευτές
- Διεύθυνση Κοινοβουλευτικών Επιτροπών»).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς Πράξεις, καθώς και των σχετικών Πρωτοκόλλων και των Δηλώσεων, που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη».

Το λόγο έχει ο κ. Μολυβιάτης.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΟΛΥΒΙΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ξεκινήσω με μια επισήμανση επί προσωπικού, κατά κάποιο τρόπο, θέματος.

Χθες ο κύριος Πρωθυπουργός μιλώντας για το Ελσίνκι και για το Κυπριακό, αναφέρθηκε κατά τρόπο επικριτικό σ' ένα δικό μου άρθρο που είχε δημοσιευθεί προ δύο μηνών στην εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ». Βεβαίως, ο κύριος Πρωθυπουργός και κάθε άλλος, έχουν δικαίωμα να ασκούν όποια κριτική νομίζουν. Εκείνο όμως που δεν είναι δικαίωμα κανενός, είναι να διαστρεβλώνει τα γεγονότα. Το λέω αυτό διότι το άρθρο μου στο «ΒΗΜΑ» δεν είχε καμία απολύτως σχέση με το Κυπριακό, όπως είπε ο κύριος Πρωθυπουργός. Αυτό το άρθρο ασκούσε κριτική στην περίφημη παράγραφο 4 του Ελσίνκι η οποία αφορά τις ελληνοτουρκικές σχέσεις.

Αυτό που έλεγα στο άρθρο μου για να θεμελιώσω την κριτική μου, ήταν ότι με την παράγραφο 4 του Ελσίνκι η Ευρώπη, και η Ελλάς δηλαδή, καλούσαν τις υποψήφιες χώρες, δηλαδή την Τουρκία, να λύσει πρωτίστως με διαπραγματεύσεις τις «εκκρεμείς μεθοριακές διενέξεις και τα συναφή θέματα». Αυτό ακριβώς επεδίωκε η Τουρκία τα τελευταία τριάντα χρόνια. Εγώ δεν κατηγορώ την Κυβέρνηση γιατί δεν πήρε αντάλλαγμα στο Ελσίνκι διότι άνοιξε την πόρτα της Ευρώπης. Νομίζω όμως ότι να δώσουμε και από πάνω αυτό το βαρύ τίμημα, είναι υπερβολικό.

Επίσης, ο κύριος Πρωθυπουργός εμέμφθη τη Νέα Δημοκρατία, διότι δήθεν δεν μπορεί να αντιληφθεί και να συμμεριστεί την πολιτική του επί του θέματος του ευρωστρατού, η οποία κατά τον κύριο Πρωθυπουργό συνίσταται στο ότι στη Βαρκελώνη ο κύριος Πρωθυπουργός μετέτρεψε το πρόβλημα του ευρωστρατού από ελληνοτουρκικό πρόβλημα σε ευρωτουρκικό και γι' αυτό δεν ανέφερε, όπως είπε, ούτε μια φορά τη λέξη «Τουρκία». Σωστή είναι αυτή η πολιτική, αρκεί να ισχύει στην πράξη. Φοβάμαι όμως ότι δεν είμαστε μόνο εμείς που δεν αντιληφθήκαμε αυτήν την πολιτική του κυρίου Πρωθυπουργού. Προφανώς δεν την έχουν αντιληφθεί ούτε και οι Ευρωπαίοι εταίροι μας, διότι αν την είχαν αντιληφθεί, η λογική προέκταση θα ήταν να αρχίσουν διαπραγματεύσεις μεταξύ Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Τουρκίας για να λυθεί αυτό το ευρωτουρκικό πρόβλημα. Αντ' αυτού είδαμε να αρχίζουν στη Βαρκελώνη διαπραγματεύσεις μεταξύ Ελλάδος και Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Νομίζω ότι αυτό το «διπλωματικό επίτευγμα» είναι τόσο μεγάλο ώστε βγαίνει και από τα όρια της λογικής. Επειδή δεν πιστεύω ότι ο κύριος Πρωθυπουργός θέλησε να παραπλανήσει τη Βουλή, ελπίζω ο παριστάμενος Υφυπουργός Εξωτερικών να μας εξηγήσει πώς είναι δυνατόν να λέμε ότι μετατρέψαμε τον ευρωστρατό σε ευρωτουρκικό πρόβλημα και να γίνονται διαπραγματεύσεις όχι μεταξύ Ευρώπης και Τουρκίας, αλλά μεταξύ Ευρώπης και Ελλάδας και μάλιστα με βάση το κείμενο της Κωνσταντινουπόλεως ή της Άγκυρας. Ο κύριος Πρωθυπουργός δε είπε ότι δεν έχει σημασία πάνω σε ποιο κείμενο δουλεύουμε, αρκεί να γίνουν αυτά που θέλουμε. Είναι λάθος να λέγεται αυτό. Είμαι βέβαιος ότι οι σύμβουλοι του Υπουργού, θα του το επεσήμαναν διότι και ο τελευταίος ακόλουθος που σπουδάζει στην Διπλωματική Ακαδημία, γνωρίζει πόση σημασία έχει να εργάζεσαι πάνω σε κείμενο που έχεις φτιάξει εσύ και να προσπαθεί ο άλλος να το βελτιώσει και όχι το ανίστροφο. Ελπίζω ο κύριος Υφυπουργός Εξωτερικών, να μας εξηγήσει αυτό το παράλογο, δηλαδή, να διαπραγματεύεται η Ευρώπη με την Ελλάδα το πρόβλημα το οποίο κατά τον κύριο Πρωθυπουργό είναι ευρωτουρκικό.

Η Συνθήκη της Νίκαιας είχε να αντιμετωπίσει πολλά και μεγάλα προβλήματα. Γι' αυτό και στηρίχθηκαν επάνω της πολλές και μεγάλες προσδοκίες. Αυτά τα προβλήματα συνοπτικά είναι κατ' αρχήν το πρόβλημα της μορφής που θα πάρει η ενοποιημένη Ευρώπη στο μέλλον, το πρόβλημα της διευρύνσεως και το πρόβλημα της κοινωνικής προστασίας και της ενίσχυσης των δικαιωμάτων του πολίτη. Υπαρξιακά είναι αυτά τα προβλήματα για την Ευρώπη και ασφαλώς δεν έχουν λυθεί από τη Συνθήκη της Νίκαιας. Όμως, θα ήταν άδικο να μην παραδεχθούμε ότι ιδίως στο θέμα της διευρύνσεως έκανε σημαντικά και κρίσιμα βήματα προς την ορθή κατεύθυνση.

Οι θέσεις της Νέας Δημοκρατίας σ' αυτά τα θέματα, είναι όχι μόνο σαφείς αλλά και διαχρονικά συνεπείς, πράγμα που λυπάμαι να πω ότι δεν ισχύει για όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Πιστεύουμε στην ένωση της Ευρώπης υπό ομοσπονδιακή μορφή. Πιστεύουμε στη δημιουργία μιας αυτοτελούς ευρωπαϊκής αμύνης και στη διεύρυνση της Ευρώπης. Μόνο όταν συμβούν όλα αυτά, η Ευρώπη θα μπορεί να έχει πολιτικό βάρος ανάλογο με την οικονομική της ισχύ.

Μόνο τότε η Ελλάδα μέσα σε μία τέτοια Ευρώπη θα έχει λύσει τα προαιώνια προβλήματά της, δηλαδή την οικονομική της ανάπτυξη και την εξωτερική της ασφάλεια που ήταν και οι δύο κύριοι στρατηγικοί στόχοι που επεδίωκε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής όταν εγκαινίασε την ευρωπαϊκή πολιτική του.

Πιστεύουμε επίσης στη διεύρυνση γιατί εκεί θα συμμετέχει και η Κύπρος της οποίας την ενταξιακή πορεία υποστηρίζει ανεπιφύλακτα η Νέα Δημοκρατία με την επισήμανση ότι η λύση του Κυπριακού δεν πρέπει επ' ουδενί λόγο να θεωρηθεί ως προϋπόθεση για την ένταξη της Κύπρου.

Το λέω αυτό, κύριε Πρόεδρε, παρ' όλο που είναι μονότονο πλέον, γιατί όσο περισσότερο γίνεται συνείδηση αυτή η θέση της Ελληνικής Βουλής τόσο πιο ομαλή και απρόσκοπτη θα είναι η πορεία της Κύπρου προς την ένταξη.

Η κριτική της Νίκαιας αφορά περισσότερο αυτά που δεν έκανε η Νίκαια και λιγότερο αυτά που έκανε. Αυτά που έκανε είναι σημαντικά. Δεν καθόρισε την μορφή της ενοποιημένης Ευρώπης, δεν υιοθέτησε το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του πολίτη και δεν ενίσχυσε τα θέματα της υγείας και προστασίας του Ευρωπαίου πολίτη.

Αλλά και αυτά που έκανε είναι σημαντικά. Πρώτον, υιοθέτησε τις απαραίτητες θεσμικές μεταρρυθμίσεις για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ενώσεως όταν θα έχει διευρυνθεί σε είκοσι επτά και περισσότερα μέλη. Δεύτερον καθόρισε τη διαδικασία και το περιεχόμενο της προετοιμασίας της Συνελεύσεως και στη συνέχεια της Διασκέψεως του 2004 για την ολοκλήρωση της ευρωπαϊκής ενοποίησης της Ευρώπης. Τρίτον, έθεσε τις βάσεις για την οργάνωση μιας αυτόνομης ευρωπαϊκής άμυνας.

Δεν θα επανέλθω στο θέμα του ευρωστρατού. Εξαντλήθηκε χθες. Θέλω μόνο δύο πράγματα να πω, γιατί η ρύθμιση που έχει συμφωνηθεί και προσπαθεί η Κυβέρνηση να ανατρέψει -και της εύχομαι κάθε επιτυχία- έχει δύο βασικά μειονεκτήματα για μας. Δεν είναι μόνο για τη δύναμη ταχείας αντιδράσεως, αλλά θέτει τις βάσεις της λειτουργίας της ευρωπαϊκής άμυνας και στην ουσία λέει δύο πράγματα. Το ένα στην παράγραφο 2 λέει ότι και αν ακόμα η Τουρκία επιτεθεί απρόκλητα εναντίον της Ελλάδας η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει δικαίωμα να παρέμβει. Αυτό σημαίνει η διατύπωση της παραγράφου 2. Στην παράγραφο 12 λέει ότι εάν η Ελλάδα έχει μία κρίση με ένα Βαλκάνιο γείτονά της ή αν δύο βαλκανικές χώρες βρεθούν σε κρίση, η Ευρώπη δεν έχει δικαίωμα να παρέμβει χωρίς την έγκριση της Τουρκίας και αν ακόμα δεν πρόκειται να χρησιμοποιήσει ΝΑΤΟϊκές δυνάμεις. Αυτά για μένα είναι τα δύο ασθενή και επικίνδυνα σημεία της ρυθμίσεως που έχει γίνει με τον ευρωστρατό.

Η διεύρυνση, όπως την προβλέπει η Νίκαια, σημαίνει ότι θα μπουν για πρώτη φορά μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση δώδεκα κράτη της Ανατολικής Ευρώπης των οποίων το κατά κεφαλήν εισόδημα είναι λιγότερο από το 40% του μέσου ευρωπαϊκού εισοδήματος που για λόγους γνωστούς επί δεκαετίες βρισκόταν έξω από το λεγόμενο δυτικό σύστημα της δημοκρατίας και

της ελεύθερης οικονομίας.

Αυτό, στην πράξη, θα έχει πολύ πιθανόν ως συνέπεια, κύριε Πρόεδρε, ότι θα δημιουργηθούν αναπόφευκτα ομόκεντροι κύκλοι, να τους πω έτσι ή δύο ταχύτητες ή και τρεις ταχύτητες στην μελλοντική ενωμένη Ευρώπη. Το λέω αυτό, κύριε Πρόεδρε, διότι πιστεύω ότι το συμφέρον της χώρας μας επιτάσσει η Ελλάδα να βρίσκεται πάντοτε στο σκληρό πυρήνα της Ευρώπης, τον πολιτικό, τον οικονομικό, το νομισματικό, αλλά και τον αμυντικό. Πιστεύω ότι αυτό επιτάσσει το συμφέρον της χώρας μας.

Επίσης, εφόσον μου δίνετε το χρόνο, κύριε Πρόεδρε, να επισημάνω ένα κίνδυνο που διαγράφει η διατύπωση της Συνθήκης της Νίκαιας.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Σπυριούνη, τι συνέβη;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κάτι είπα στο συνάδελφο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Είναι ευδιάθετος σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Διακόψατε τον ομιλητή.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΟΛΥΒΙΑΤΗΣ: Μπορώ να συνεχίσω, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Βεβαίως. Συνεχίστε και ολοκληρώστε, γιατί μέχρι εδώ ήταν ανοχή. Μετά θα με κατηγορήσετε για εκτροπή εσείς. Λοιπόν, ολοκληρώστε.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΟΛΥΒΙΑΤΗΣ: Στη Δήλωση 23 που επισυνάπτεται στη Συνθήκη της Νίκαιας αναγράφεται ότι όταν θα κυρωθεί η Συνθήκη της Νίκαιας θα έχουν ολοκληρωθεί όλες οι θεσμικές μεταβολές που απαιτούνται για την προσχώρηση νέων μελών. Σε μία άλλη παράγραφο λέει ότι η Διάσκεψη για την ολοκλήρωση της Ευρώπης το 2004 δεν μπορεί να αποτελέσει ούτε εμπόδιο ούτε προϋπόθεση για τη διεύρυνση.

Αυτός, κύριε Πρόεδρε, ο συνδυασμός των δύο διατάξεων, δημιουργεί τον κίνδυνο, θεωρητικά έστω, να γίνει η διεύρυνση πριν ολοκληρωθεί η ενοποίηση της Ευρώπης. Και ποιος είναι ο κίνδυνος; Ότι αν οι δεκαπέντε δεν μπορούν να αποφασίσουν για το ποια θα είναι η μορφή της Ευρώπης, για τους είκοσι επτά θα είναι πάρα πολύ πιο δύσκολο.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι η Ευρώπη στη Νίκαια δεν θέλησε ή δεν μπόρεσε να πάρει τις μεγάλες αποφάσεις που απαιτούσαν οι περιστάσεις. Έκανε όμως ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση. Βήμα ατελές και άτολμο, χρήσιμο όμως για την πορεία της Ευρώπης προς την ενοποίηση και τη διεύρυνσή της. Γι' αυτό και την υπερψηφίζω.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Νικήτας Κακλαμάνης έχει το λόγο.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα για τη Συνθήκη της Νίκαιας και είμαι υποχρεωμένος, κύριε Πρόεδρε, πριν τοποθετηθώ, να πω ότι δεν είναι δυνατόν, πλην των συναδέλφων που μετείχαν στην αρμόδια Κοινοβουλευτική Επιτροπή, όλοι οι υπόλοιποι να βρίσκουμε το κείμενο αυτής της Συνθήκης χθες το πρωί στη θυρίδα μας. Ανθρωπίνως, είναι αδύνατον όσοι θα θέλαμε, ενδεχομένως όχι όλοι, να το διαβάσουμε και να τοποθετηθούμε υπεύθυνα και κυρίως υπεύθυνα να ψηφίσουμε σήμερα, να το πράξουμε. Θέλω να πιστεύω ότι ήταν εκ λάθους και θα ήθελα να παρακαλέσω να μην ξανασυμβεί σε τέτοιες περιπτώσεις.

Συζητάμε τη Συνθήκη της Νίκαιας δύο μέρες μετά τη Σύνοδο Κορυφής της Βαρκελώνης όπου εκεί παίχτηκε το θέατρο του παραλόγου. Και απευθυνόμενος στον εκπροσωπούντα την Κυβέρνηση, κ. Γιαννίτση -κατά τη γνώμη μου θα έπρεπε να είναι εδώ αρκετοί Υπουργοί, βασικών Υπουργείων, αλλά εν πάση περιπτώσει- αναρωτιέμαι τι θέατρο παίχτηκε εκεί, κύριοι συνάδελφοι.

Είδαμε ετερόκλητες συμμαχίες, είδαμε ένα φανατικό άξονα του κ. Σιράκ και του κ. Σρέντερ -όπου κατά σύμπτωση ο κ. Σιράκ έχει εκλογές στις 20 Απριλίου και ο κ. Σρέντερ δύο, τρεις μήνες μετά- και από την άλλη μεριά έναν άλλον άξονα που ήταν ο κ. Μπλερ με τον κ. Μπερλουσκόνι, οι οποίοι είπαν για συγκεκριμένα θέματα, είτε για το Συνταγματικό Χάρτη είτε για τη διεύρυνση είτε για την αγορά εργασίας είτε για την κοινωνική ασφάλιση εκ διαμέτρου αντίθετα πράγματα που συνέπιπταν ιδεολογικοί αντίπαλοι κόντρα σε κάποιους άλλους ιδεολογικούς αντιπάλους.

Σας λέω, λοιπόν, κύριε Υπουργέ να μην έχετε αυταπάτες. Στις πλάτες της ελληνικής προεδρίας θα πέσουν όλα αυτά. Στην ουσία ούτε συζήτηση έγινε ούτε ελήφθη καμία απόφαση και μόλις θα εκλείψει ο κυρίαρχος ρόλος –ο κυρίαρχος ρόλος για τον κ. Σιράκ και τον κ. Σρέντερ είναι το πολιτικό τους μέλλον- αυτά θα επανέλθουν και θα κληθείτε εσείς να τα επιλύσετε επί δικής σας προεδρίας. Εγώ σας το λέω από σήμερα για να μην έχετε αυταπάτες ότι υιοθετήθηκαν λιγότερο επώδυνες ή ευέλικτες λύσεις σε όλα τα θέματα τα οποία σας είπα.

Βεβαίως, θα μου πείτε: «Στο παρελθόν δεν είχαμε δει παρόμοιες συμμαχίες, όπως για παράδειγμα του Ζισκάρ Ντ' Εστέν με το Χέλμουτ Σμιθ ή του Κολ με το Μιτεράν;» Δεν είναι του ιδίου βεληνεκούς ηγέτες ο Κολ και ο Μιτεράν με τον κ. Σρέντερ και τον κ. Σιράκ. Θυμάμαι μάλιστα τον τελευταίο λόγο του Φρανσουά Μιτεράν, λίγο πριν πεθάνει, μέσα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο Στρασβούργο, όπου για δύο τουλάχιστον θέματα έβγαλε κραυγή αγωνίας. Το ένα ήταν η πολιτική ενοποίηση της Ευρώπης –κυρίως ο Συνταγματικός Χάρτης- και το δεύτερο η κοινωνική συνοχή της Ευρώπης.

Έρχομαι, λοιπόν, τώρα στα συγκεκριμένα θέματα, τα οποία θέλω να αναπτύξω.

Σε ό,τι αφορά το θέμα της διεύρυνσης που επιτυγχάνεται με τη Συνθήκη της Νίκαιας, καλύφθηκα πλήρως και κατά έξοχο τρόπο από τον κ. Μολυβιάτη. Απλώς κάνω μια πρόβλεψη και εύχομαι να μην επαληθευθώ. Δεν θα γίνει καμία διεύρυνση το 2004, διότι δεν θέλω να πιστέψω ότι η ευρωπαϊκή οικογένεια θα μπει στο φρενοκομείο και ότι, πριν γίνει η εμβάθυνση, κάνει τη διεύρυνση. Πολύ φοβούμαι ότι με τους ρυθμούς που κινείται η Ευρώπη δεν θα έχει ετοιμαστεί, για να κάνει τη διεύρυνση, αφού έχει προηγηθεί η εμβάθυνσή της, δηλαδή η πολιτική της ενοποίηση. Αυτό εννοώ ως εμβάθυνση.

Έρχομαι τώρα στο κομμάτι της κοινωνικής Ευρώπης. Ξέρετε, καλές είναι οι κουβέντες και καλές είναι οι διακηρύξεις. Ακόμα πιο καλό είναι να υπάρχουν μέσα στη Συνθήκη της Νίκαιας και κάποια άρθρα που μιλούν για την κοινωνική Ευρώπη. Εγώ, όμως, κύριε Υπουργέ, έστω και την τελευταία στιγμή -γιατί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει ένα καλό, τους τέως Ευρωβουλευτές τους θεωρεί δυνάμει Ευρωβουλευτές και τους ενημερώνει για ό,τι βγαίνει, τους στέλνει την αλληλογραφία- βρήκα στο γραφείο μου τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2002. Το λέω, γιατί σας αφορά και με την προηγούμενη ιδιότητά σας, που ήσασταν Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Κύριοι συνάδελφοι, εδώ περιέχονται όλες οι δαπάνες που προβλέπει ο ευρωπαϊκός προϋπολογισμός για το 2002, για τη λεγόμενη κοινωνική διάσταση και απασχόληση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχει ούτε μία δαπάνη, είτε αφορά τον κοινωνικό διάλογο και την απασχόληση είτε αφορά την αγορά εργασίας και την απασχόληση είτε αφορά την κοινωνική προστασία και την ελεύθερη κυκλοφορία είτε αφορά τα θέματα υγείας είτε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Πλην των θεμάτων υγείας, όπου οι δαπάνες είναι ακριβώς ίδιες σε σχέση με το 2001, δηλαδή, 20 εκατομμύρια ευρώ, σε όλα τα άλλα θέματα που ακούσατε –εδώ είναι οι φωτοτυπίες του προϋπολογισμού- έχουμε μείωση από 10% έως 27% των δαπανών.

Σας ερωτώ: Πώς ο Ευρωπαίος πολίτης, ο οποίος πιστεύει στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, θέλει να υπάρχει και να προχωρήσει αυτό το οικοδόμημα, θα πιστέψει τους λεγόμενους ηγέτες της Ευρώπης, όταν του μιλούν για κοινωνική προστασία και κοινωνική συνοχή, όταν αυτή είναι η πραγματικότητα;

Βεβαίως, θα μου πείτε ότι εγώ σας αναδεικνύω την ευρωπαϊκή διάσταση του πράγματος και σας μιλώ για τον ευρωπαϊκό προϋπολογισμό. Υπάρχουν και οι εθνικές δράσεις, που σίγουρα για τις χώρες της συνοχής, όπως είναι η Ελλάδα, παίρνουν και κάποια άλλα κονδύλια είτε από το Β' είτε από το Γ' Κοινοτικό

Πλαίσιο Στήριξης, για να τα ρίξουν στις συγκεκριμένες πολιτικές. Δεν είναι, όμως, αυτό το θέμα μας σήμερα. Γι' αυτό θα μιλήσουμε, όταν θα έρθει η ώρα για δράσεις και προτάσεις που θα φέρετε εσείς ως Κυβέρνηση.

Εγώ μιλώ για τη νοοτροπία, η οποία διακατέχει αυτήν τη στιγμή το οικοδόμημα που λέγεται Ευρώπη. Πρέπει να ξαναδιερωτηθούμε γι' αυτήν τη νοοτροπία όσοι είμαστε υπέρ της διατήρησης, υπέρ του να υπάρχει, υπέρ του να βελτιώνεται, υπέρ του να προχωρεί, υπέρ του να διευρυνθεί και όχι μόνο χάριν της Κύπρου. Βεβαίως, για μας τους Έλληνες είναι κυρίαρχο το θέμα της Κύπρου. Όχι, όμως, μόνο χάριν της Κύπρου, αλλά για να γίνει η ολοκλήρωση αυτού του οικοδομήματος, πρέπει να βγάζουμε κραυγή αγωνίας γι' αυτά τα οποία συμβαίνουν και να θυμόμαστε για ποια Ευρώπη μιλούσαμε και σε ποια Ευρώπη μας έβαλε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και οι ηγέτες εκείνης της εποχής. Δεν νομίζω ότι είχαν στο μυαλό τους, ούτε ο Αντενάουρ ούτε ο Έρχαρντ ούτε ο Κολ ούτε ο στρατηγός Ντε Γκολ ούτε όλοι οι υπόλοιποι, αυτήν την Ευρώπη στην οποία συρόμεθα.

Εγώ βγάζω κραυγή αγωνίας, γιατί είμαι κατ' εξοχήν φιλοευρωπαίος. Βεβαίως, μου έχουν βάλει την ταμπέλα του «ευρωσκεπτικιστή». Την αποδέχομαι πλήρως, γιατί όποιος ξέρει ελληνικά γράμματα και αναλύσει τη λέξη «ευρωσκεπτικιστής», θα δει ότι σημαίνει «σκέφτομαι για την Ευρώπη», δηλαδή, αγωνιώ για την Ευρώπη και βγάζω κραυγή αγωνίας για την Ευρώπη. Δεν σημαίνει «λοιδορία» ούτε «ποινικοποίηση» το να δηλώνεις «ευρωσκεπτικιστής».

Δεν κατάλαβα σε τι τελικά συμφωνήσατε στη Βαρκελώνη και σε σχέση με τα θέματα, τα οποία –υποτίθεται- θίγει η Συνθήκη της Νίκαιας.

Βεβαίως, θα μου πείτε: «Δεν πήγε ένα βήμα μπροστά;» Πήγε. «Δεν έβαλε ένα λιθαράκι;» Το έβαλε. Θα ήμουν μηδενιστής, αν έλεγα το αντίθετο.

Εξάλλου, άσχετα με το αν είχα μία διαφορετική άποψη, την πλειοψηφούσα άποψη του κόμματός μου θα την υποστηρίξω και εγώ μέσα στη Βουλή διά της ψήφου μου.

Φτάνουμε τώρα στο άλλο επίμαχο θέμα που συζητήσατε και στη Βαρκελώνη: Την απελευθέρωση της αγοράς εργασίας. Είδα το τελικό κείμενο της Διάσκεψης Κορυφής, κύριε Υπουργέ. Μπορείτε να μου πείτε τι γράφετε εκεί μέσα γι' αυτό το συγκεκριμένο θέμα; Μια φράση έχετε –και αυτή περιφραστική- ότι «προκειμένου να αυξήσουμε την ανταγωνιστικότητα και την παραγωγικότητά μας απέναντι στην Αμερική πρέπει να υιοθετήσουμε την πλήρη απελευθέρωση της αγοράς εργασίας». Δεν πέρασε βέβαια αυτό για τους γνωστούς λόγους. Θα ξαναέλθει, όμως, επί της δικής σας προεδρίας και θυμηθείτε το, γιατί εσείς θα κληθείτε να βγάλετε τα κάστανα από τη φωτιά και γι' αυτό το θέμα.

Δεν είχε, όμως, κανείς το θάρρος να πει για την επαίσχυντη συμφωνία –έτσι όπως κατέληξε και είναι- της GATT, που έβαλε την Ευρώπη στο περιθώριο απέναντι στην Αμερική στους δύο αυτούς τομείς, της ανταγωνιστικότητας και της παραγωγικότητας. Και μας μιλούν για ευελιξία στις επιχειρήσεις και δεν λέτε την αλήθεια ότι το 38% επισήμως –σύμφωνα δε με το TV5 χθες το βράδυ το 43%- των επιχειρήσεων της Ευρώπης κινούνται με αμερικανικά κεφάλαια. Η Αμερική, δηλαδή, είναι ούτως ή άλλως μέσα στην Ευρώπη.

Επαναλαμβάνω ότι αυτά δεν τα λέω κάνοντας «αριστερή» κριτική σε αυτό που λέγεται Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά τα λέω βγάζοντας κραυγή αγωνίας. Γιατί θέλω να υπάρξει αυτό το οικοδόμημα και να υπάρξει σε ευημερία και για τους λαούς και για τα κράτη και για τον κόσμο ολόκληρο και να είναι πηγή σταθερότητας, ειρήνης, δημοκρατίας και ασφάλειας.

Κλείνω –έστω και νωρίτερα από τη λήξη του χρόνου μου- λέγοντας μία τελείως προσωπική μου άποψη. Δεν θέλω να παρεξηγηθώ και μην τη χρεώσετε στη Νέα Δημοκρατία, γιατί θα χαρακτηρισθώ πιθανώς και γραφικός και ουτοπιστής. Βέβαια, είχα παρουσιάσει αυτήν την άποψη επισήμως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αλλά πήρα μόνο εκατόν πενήντα τρεις ψήφους στους τετρακόσιους είκοσι έξι που ψήφισαν.

Ρωτάω, λοιπόν: Θέλει η Ευρώπη ειλικρινά να γίνει ο «αντίπαλος» –και δεν εννοώ εχθρός- πόλος απέναντι στην άλλη υπερδύναμη και πολιτικά και οικονομικά και, αν θέλετε, και στρατιωτικά, αφού μιλάμε και είναι επίκαιρο το θέμα του ευρωστρατού; Η Ευρώπη δεν έπρεπε να τρέχει να κάνει τελωνειακές ενώσεις με τις Τουρκίες, με τις Εσθονίες και δεν ξέρω με ποια άλλα κράτη. Έπρεπε κατ' αρχάς να έχει ξεκινήσει τη διαδικασία κάνοντας τελωνειακή ένωση με τη Ρωσία. Αυτή η Ρωσία έχει άφθονες πλουτοπαραγωγικές πηγές και θα έκανε ισχυρό το νόμισμα της Ευρώπης και δεν θα εξαρτιόταν από την τιμή που πάει το βαρέλι στα εμιράτα, όπου παίρνουν εντολές από την Αμερική. Η Ρωσία έχει στρατιωτική μηχανή, που μπορεί να μην είναι πια η παλιά στρατιωτική μηχανή, αλλά είναι μεγάλη στρατιωτική μηχανή που θα έκανε έναν ισχυρό ευρωστρατό και έχει ακόμη μία τεράστια αγορά. Και αντί γι' αυτό εμείς τρέχουμε και κάνουμε συμφωνίες με κράτη τα οποία για μένα θα έπρεπε να είναι σε δεύτερη σειρά και όχι προτεραιότητα.

Βλέπετε, όμως, εκεί υπάρχουν δύο μεγάλα εμπόδια, για να ξεκινήσουν οι λεγόμενοι μεγάλοι ηγέτες της Ευρώπης μια τέτοια πρωτοβουλία. Το ένα εμπόδιο είναι ότι αλλάζει –από άποψη δόγματος και όχι από ουσία- ο χριστιανικός πληθυσμός της Ευρώπης και δημιουργούνται άλλου είδους προβλήματα, για τα οποία δεν θέλω να μιλήσω σήμερα. Και βεβαίως υπάρχει το βέτο της Αμερικής. Δεν θέλει η Αμερική μια τέτοια Ευρώπη. Η Αμερική δεν θέλει μία Ευρώπη από τα Ουράλια μέχρι τον Ατλαντικό και από την Ισλανδία μέχρι την Κρήτη. Θέλει μία άλλη Ευρώπη.

Και το θέμα είναι αν εμείς, ως Ευρωπαίοι, που πιστεύουμε σε αυτό το οικοδόμημα, θα πάρουμε κάποτε τις σωστές αποφάσεις. Να πούμε και κάποιο «όχι». Και θέλω εδώ να υπενθυμίσω ότι όταν στην εποχή του ψυχρού πολέμου ο στρατηγός Ντε Γκολ μίλησε στην Κόκκινη Πλατεία και τον ρώτησαν στο Παρίσι τι είναι αυτά που κάνει –στα απομνημονεύματά του γράφεται- αφού εκεί δεν υπήρχαν ούτε πρέσβεις, απάντησε ότι πήγε να δώσει δύο μηνύματα: Το ένα ήταν για να ξυπνήσει την Ευρώπη και να της πει τις δυνατότητές της και το άλλο ήταν το μήνυμα προς την Αμερική, για να της πει μέχρι πού μπορεί να φθάσουν οι δικές της παρεμβάσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Κακλαμάνη, επειδή αναφερθήκατε στην αρχή της ομιλίας σας στην ημερομηνία που διενεμήθη το κείμενο, οφείλω να σας πω, με όλη την εκτίμηση στην επιμέλειά σας, ότι το κείμενο ήταν στις θυρίδες των Βουλευτών, όπως έπρεπε και όφειλε να είναι, την Παρασκευή το μεσημέρι.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Η Παρασκευή, κύριε Πρόεδρε, ήταν αργία. Οι συνάδελφοι είχαν φύγει από την Πέμπτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Κακλαμάνη, το κείμενο ήταν εκεί –και χαίρομαι που το ομολογείτε- από την Παρασκευή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» «180 από την Ελληνική Επανάσταση», σαράντα μαθητές και τέσσερις συνοδοί δάσκαλοι από το 4ο Δημοτικό Σχολείο Περάματος.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει η κ. Καλαντζάκου.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Ήμουν πριν δύο εβδομάδες περίπου στην Κύπρο, που είχα την ευκαιρία να μιλήσω με φοιτητές για την Ευρώπη, και κάποιος συζητητής, λοιπόν, προς το τέλος με ρώτησε: «Μας είπατε όλα τα καλά που απορρέουν από τη συμμετοχή της Ελλάδας και σύντομα και της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν υπάρχουν όμως και αρνητικά;» Κοντοστάθηκα, λοιπόν -γιατί πάντα σε κάθε λόγο πρέπει να υπάρχει και ο αντίλογος- και σκέφτηκα, «θα υπάρχουν και αρνητικά». Αλλιώς, ποιος είναι ο λόγος να υπάρχει άλλη γνώμη, άλλη άποψη. Ειλικρινά όμως δεν μπορώ να βρω κάτι αρνητικό από τη συμμετοχή μας. Δεν μπορώ να πω ότι υπάρχει κάτι αρνητικό που να με κάνει να κατανοώ το γιατί δεν πρέπει να συμμετέ-

χουμε σ' αυτήν τη δυνατή ένωση. Αυτό σημαίνει πως η Ευρώπη είναι τέλεια; Απέχει μακράν της τελειότητας. Παρά ταύτα όμως η Ευρωπαϊκή Ένωση αντικατοπτρίζει μια πραγματικότητα. Ο κόσμος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει μικρύνει πάρα πολύ. Και ακόμα και γι' αυτούς που αντιμετωπίζουν τα τεκταινόμενα με στρουθοκαμηλισμό, θα ήθελα να πω πως αν σηκώσουν το κεφάλι τους και κοιτάξουν γύρω τους, ο κόσμος κινείται και η γη δεν είναι επίπεδη. Συγκοινωνούντα δοχεία. Αυτό είμαστε. Και τώρα που οι μετακινήσεις έχουν γίνει ακόμα πιο εύκολες, πρέπει να είμαστε μπροστά από τις εξελίξεις και όχι πίσω απ' αυτές.

Επειδή έχουν ειπωθεί πολλά για τη Συνθήκη της Νίκαιας και από τους εισηγητές και από τους αγορητές και από τους Αρχηγούς των Κομμάτων, θα ήθελα να υπογραμμίσω επιλεκτικά κάποια πράγματα.

Κατ' αρχήν η Ευρωπαϊκή Ένωση με εκπλήσσει κάθε φορά. Εκεί που νομίζει κανείς ότι το σύστημα θα κλωτσήσει και δεν υπάρχει πολιτική βούληση, η Ευρωπαϊκή Ένωση δείχνει με όλες τις διαφορετικές προσεγγίσεις που απορρέουν από το ότι τα κράτη-μέλη σκέπτονται ακόμη και ως κράτη-έθνη, η Ευρώπη κινείται και μάλιστα προς τα μπρος, έστω και με μικρά βήματα.

Η είσοδος του ευρώ στη ζωή μας φαντάζει ήδη ως παλιό γεγονός και όμως έγινε πριν από ένα τρίμηνο και σιγά σιγά κοντεύουμε να ξεχάσουμε και τη δραχμή. Αυτό είναι ένα μεγάλο κατόρθωμα των λαών της Ευρώπης. Και στη Νίκαια με όλα τα προβλήματα και τις ελλείψεις υπήρξε η απόφαση και η βούληση η Ευρώπη να διευρυνθεί. Δεν σας κρύβω πως και αυτή η ενέργεια έχει τα ρίσκα της. Πού τελειώνει η Ευρώπη; Πώς θα διαμορφωθεί η Ευρώπη; Θα μπορέσουμε να τα βρούμε όλοι μεταξύ μας όταν γίνουμε περισσότεροι από είκοσι, είκοσι πέντε, τριάντα; Είναι μία πρόκληση για το μέλλον. Η Ευρώπη είναι ένα έργο σε εξέλιξη.

Σχετικά με κάποια πράγματα που ειπώθηκαν χθες από τους Αρχηγούς, θα ήθελα να επισημάνω ότι πράγματι η ιστορία έχει μεγάλη χρονική διάρκεια και δεν περιορίζεται σε μία χρονική στιγμή. Νομίζω όμως πως η ιστορική στιγμή που διάλεξαν οι Ευρωπαίοι να συνεργαστούν μετά τον αιματηρότατο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο άλλαξε την πορεία της ιστορίας. Και αυτό φαίνεται ξεκάθαρα γιατί δεν έγινε το ίδιο μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Άρα, όποιος αναφέρεται στην ιστορία πρέπει να μην αναφέρεται επιλεκτικά. Ήταν μεγάλης ιστορικής σημασίας η ένταξή μας στην Ευρώπη και δεν συμφωνώ με την Κυβέρνηση η οποία υποστηρίζει ότι η απόφαση αυτή στηρίχτηκε τότε από το σύνολο των Ελλήνων πολιτών, γιατί τότε οι φωνές εναντίον της ένταξης ήταν και πολλές και πολύ δυνατές. Για να είμαι όμως δίκαιη, πιστεύω ότι η Ελλάδα μετά την ένταξη, με όλες τις κυβερνήσεις που ακολούθησαν, αγκάλιασαν την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας. Και ευτυχώς γι' αυτό, διότι δεν υπάρχει χειρότερο να είσαι απ' έξω από έναν οργανισμό, μία συμμαχία, μία ένωση. Δεν υπάρχει πιο επίπονη διαδικασία, όπως βλέπουν αυτοί που θέλουν να μπουν από το να προσπαθείς να μπεις κάπου, να συμμετάσχεις. Καλύτερα να κάνεις κριτική από μέσα και να εργάζεσαι για τη βελτίωση του οικοδομήματος, παρά να είσαι απ' έξω και να κοιτάς τι κάνουν οι άλλοι.

Επιστρέφοντας στο μάθημα της ιστορίας, θα ήθελα να πω ότι στην Ελλάδα υπάρχει μία τεράστια σύγχυση. Το μέτριο, το ελάχιστο παρουσιάζεται ως μεγάλη επιτυχία και παρ' όλο που μετά το 2000 η σημερινή Κυβέρνηση δεν δείχνει κανενός είδους κινητικότητα και οραματισμό, θα ήθελα να τους παρακαλέσω να σηκώσουν λίγο τον πήχη γιατί δίνουν το χειρότερο παράδειγμα στην ελληνική κοινωνία ασπαζόμενοι τη μετριότητα. Δεν θέλω να ζω σε μία Ελλάδα όπου βασιλεύει η μετριότητα, όταν γνωρίζω ότι υπάρχει το καλύτερο και υπάρχει και το άριστο που είναι ακόμα καλύτερο. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ τα είχε όλα. Είχε την ψήφο του ελληνικού λαού, την ανοχή του ελληνικού λαού, τις θυσίες του ελληνικού λαού, τα τεράστια κονδύλια της Ευρώπης και άπλετο χρόνο, για να κάνει ό,τι καλύτερο για την Ελλάδα.

Χάθηκαν, λοιπόν, ευκαιρίες και χάνονται καθημερινά και επειδή εδώ ζούμε και δεν θέλω να πω τα χιλιοειπωμένα, θα αναφερθώ μονάχα στην «καραμέλα» των κομμάτων περί οικολογίας, περιβαλλοντικής συνείδησης, αειφόρου ανάπτυξης και προστασίας του καταναλωτή. Και αναφέρομαι σε αυτά γιατί ειπώθηκαν στις ομιλίες των Αρχηγών χθες.

Θέλω να πω δύο λόγια για την ποιότητα ζωής, γιατί νομίζω πως διαφορετικά το εννοούμε εδώ και διαφορετικά το εφαρμόζουν οι Ευρωπαίοι εταίροι μας. Κανείς δεν έχει αντιληφθεί και κανείς δεν ενδιαφέρεται πραγματικά για την ποιότητα ζωής. Θα σας πω ένα παράδειγμα. Όταν είπα στην κα Παπανδρέου ότι κατά μήκος των εθνικών οδών υπάρχουν τόνοι σκουπίδια, μου απάντησε: «Τι να γίνει; Σκουπίδια υπάρχουν και στη λεωφόρο Κηφισίας». Όταν στην περιφέρεια δεν υπάρχουν παιδικοί σταθμοί, γιατί να υπάρχει ανάπτυξη; Δεν μένει η γυναίκα σχεδόν σκλάβα στο σπίτι, χωρίς βοήθεια, χωρίς αυτοκίνητο, χωρίς εργασία;

Έτσι είναι οι δρόμοι στην Ευρώπη; Έτσι λειτουργεί η περιφερειακή ανάπτυξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Γιατί καθυστερούν τόσο πολύ τα έργα για τη διαχείριση των υδάτινων πόρων, σε μία χώρα που έχει πρόβλημα νερού και που καθημερινά περισσότερες καλλιέργειες γίνονται ποτιστικές, αφού η Ευρώπη χρηματοδοτεί τα έργα αυτά.

Για τον πολιτισμό αυτό που κάνουμε τι ακριβώς είναι; Όταν τα κάστρα, όπως είναι της Κορώνης και της Μεθώνης, πέφτουν στη θάλασσα; Μιλάμε για οικολογία και προστασία του περιβάλλοντος. Μήπως έχει μείνει κανένα ζώο ζωντανό στα ελάχιστα δάση που έχουμε; Ακόμα και τα ήμερα βρίσκονται εκατέρωθεν των λεωφόρων και εθνικών οδών νεκρά από τα αυτοκίνητα και δεν υπάρχει και κανείς να τα μαζέψει. Η Αθήνα είναι η πιο βρώμικη πρωτεύουσα της Ευρώπης και η έκατη πιο βρώμικη πρωτεύουσα του κόσμου.

Θα παρακαλούσα, λοιπόν, κυρίως την Κυβέρνηση, να σταματήσει να μιλά για ποιότητα ζωής, γιατί δεν είναι κερασάκι στην τούρτα, δεν είναι απλά ένας σύγχρονος όρος που πουλάει. Η ποιότητα ζωής θέλει όραμα, άποψη, πρόγραμμα, στόχευση, ορατά και μετρήσιμα αποτελέσματα. Ποιότητα ζωής δεν είναι μονάχα το ωραίο κλίμα το οποίο τυχαίνει να έχουμε στην Ελλάδα. Ας κάνουμε τις συγκρίσεις μας με την υπόλοιπη Ευρώπη και βλέπουμε.

Κλείνοντας, επανερχόμενη στην Νίκαια, θέλω να πω πως αν κάτι μπορούμε να κερδίσουμε από την Ευρώπη -εκτός από τις επιδοτήσεις- είναι τα πιο υψηλά στάνταρ. Γιατί αν περιμέναμε να βάλουμε μόνοι μας, θα βρισκόμαστε ακόμα στο Μεσαίωνα. Η Ευρώπη θέλει αγώνες, θέλει διαπραγμάτευση, αλλά και ανοιχτά μυαλά και φωτεινούς ανθρώπους που βρίσκονται στα κέντρα αποφάσεων. Μονάχα έτσι δεν θα είμαστε ουραγοί, αλλά θα είμαστε πρωτοπόροι και στα διεθνή θέματα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Το λόγο έχει ο κ. Σιούφας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα αναφερθώ στα ειδικότερα ζητήματα της Συνθήκης της Νίκαιας. Η θέση μας, η θέση της Νέας Δημοκρατίας είναι σαφής και ξεκάθαρη. Εκτιμούμε ότι είναι μια συνθήκη ατελής και άτολμη, μια συνθήκη κατώτερη των κοινωνικών προσδοκιών. Εμπεριέχει όμως σημαντικές και ισορροπημένες απαντήσεις στο καίριας σημασίας ερώτημα, πώς θα λειτουργήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση μετά τη διεύρυνσή της. Από την άποψη αυτή αποτελεί ένα βήμα μικρό, αλλά σίγουρα ένα βήμα προς τα εμπρός. Γι' αυτό ακριβώς και η Νέα Δημοκρατία τάσσεται υπέρ της κύρωσής της.

Δεν προχωρώ σε άλλους σχολιασμούς για τη Συνθήκη, αλλά δεν μπορώ να αποφύγω το σχολιασμό ορισμένων τοποθετήσεων των αγορητών της κυβερνητικής πλευράς και ιδιαίτερα του ίδιου του Πρωθυπουργού.

Πρώτα απ' όλα, θέλω να σταθώ στην προσποίηση αυθεντίας, την αλαζονεία, τη διεκδίκηση του αλάθητου από την πλευρά του Πρωθυπουργού, γιατί εμάς μας κατηγόρησε για πατριδοκαπηλία και την Αριστερά για άρνηση της πατρίδας, για υπονόμευση της πορείας της Κύπρου προς την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και ρωτούμε: Πού τα βρήκε όλα αυτά ο Πρωθυπουργός; Δεν πρέπει να ακούγεται καμιά άλλη άποψη σ' αυτήν την Αίθουσα του Κοινοβουλίου παρά μόνο η τελευταία από τις πολλές και

αλληλοσυγκρουόμενες θέσεις του ίδιου; Πας μη κυβερνητικός είναι βάρβαρος; Αυτή είναι η άποψη του Πρωθυπουργού για τη δημοκρατία;

Το δεύτερο που θέλω να θίξω είναι οι προσωπικές επιθέσεις του Πρωθυπουργού εναντίον κορυφαίων στελεχών της παράταξής μας. Και θα πω μόνο ένα. Αποκαλύπτουν τον άνθρωπο.

Το τρίτο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι αποτελεί πάγια θέση του Πρωθυπουργού να διαστρεβλώνει τις θέσεις των άλλων για να κατασκευάζει επιθέσεις. Κατηγορούσε με πάθος και έξαλλο ύφος τη Νέα Δημοκρατία, ισχυριζόμενος ότι θεωρούμε τους Έλληνες ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πού το άκουσε αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Πότε η Νέα Δημοκρατία μίλησε για πολίτες δεύτερης κατηγορίας; Γιατί αυτή η στρεψοδικία; Ως πού θα φθάσει η διαστρέβλωση και η συκοφαντία από την πλευρά του Πρωθυπουργού; Τον καλούμε, αφού τόσο πολύ τον ενοχλεί και τόσο πολύ επέμενε χθες, να βρει έστω και ένα σημείο από την ομιλία του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας που να μιλά για πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Τέταρτον, κύριοι συνάδελφοι -και θέλω ιδιαίτερα να σταθώ σ' αυτό το θέμα κατά την παρέμβαση αυτή την οποία κάνω- η Κυβέρνηση, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, υποχρεούται να αναλαμβάνει σε κάθε σύνοδο την πρωτοβουλία για να υπάρχει μια προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση με θέμα την πορεία της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να καταθέτει μάλιστα σχετική έκθεση γι' αυτό, για την οποία ο Κανονισμός λέει ότι θα ήταν ευκταίο να συζητείται μετά την κατάθεση της έκθεσης το θέμα της πορείας προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και ρωτούμε: Πού είναι η έκθεση που κατέθεσε η Κυβέρνηση, ώστε να υπάρχει η σχετική ενημέρωση του Κοινοβουλίου; Δεν έπρεπε να ανταποκριθεί η Κυβέρνηση στις ρητά προβλεπόμενες υποχρεώσεις της προτού φέρει για κύρωση τη Σύμβαση της Νίκαιας, ώστε να γίνει εκτεταμένη συζήτηση για την πορεία προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, που το επιβάλει και ο Κανονισμός αλλά και σχετικός νόμος από το 1999, ώστε να ενημερώνεται το Εθνικό Κοινοβούλιο και δι' αυτού ολόκληρος ο ελληνικός λαός για την πορεία προς την Ευρώπη; Πιστεύουμε ότι έπρεπε να το κάνει. Εκτός και αν σχεδιάζει μια άλλη συζήτηση στο αμέσως επόμενο διάστημα για μείζονος σημασίας ζητήματα, όπως είναι παραδείγματος χάρη, για την πραγματική σύγκλιση, για την πραγματική και οικονομική σύγκλιση, για τις περιφερειακές και κοινωνικές ανισότητες και βεβαίως για το επίκαιρο θέμα του ευρωστρατού.

Σημειώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ανάλογες συζητήσεις έχουν γίνει μέχρι σήμερα, με βάση αυτήν τη σχετική πρόνοια του Κανονισμού, στις 9/12/1996, στις 9/12/1997, στις 2/6/1998, στις 19/5/1999. Βεβαίως το 2000 η Κυβέρνηση δεν πήρε την πρωτοβουλία γι' αυτήν τη συζήτηση και πέρσι έγινε στις 23/1/2001.

Θα έρθω τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο τελευταίο και μείζον θέμα που ανεδύθη κατά τη χθεσινή συζήτηση, γιατί εδώ υπάρχουν εξαιρετικά αποκαλυπτικά στοιχεία για τις αλληλοσυγκρουόμενες θέσεις και της Κυβέρνησης και του ίδιου του Πρωθυπουργού. Και αναφέρομαι στο θέμα του ευρωστρατού. Ως πρόσφατα ο Πρωθυπουργός ισχυριζόταν ότι το κείμενο της Άγκυρας, όπως θέλει να το λέει, προερχόταν από εξωθεσμικές διαδικασίες, είναι άτυπο και ανύπαρκτο για μας. Χθες δεν είπε τίποτα για όλα αυτά. Χθες ο Πρωθυπουργός μασούσε τα λόγια του και προσπαθούσε να κρύψει την αλήθεια. Χθες παραπονιόταν και συκοφαντούσε τη Νέα Δημοκρατία, γιατί μιλήσαμε για υποχωρήσεις και υπαναχωρήσεις. Ρωτούσε πού τις είδαμε. Βεβαίως δεν θα του θυμίσω ούτε τα Ίμια ούτε τη Μαδρίτη ούτε την παράδοση Οτσαλάν, αλλά ούτε την εγκατάλειψη των S-300. Στον Πρωθυπουργό όμως που διεκήρυσσε χθες ότι είναι ανύπαρκτο και απαράδεκτο το κείμενο για τον ευρωστρατό διαβάζω τι λέει σε πρόσφατη συνέντευξή του ο καθήμενος στα υπουργικά έδρανα Αναπληρωτής Υπουργός των Εξωτερικών, ο κ. Γιαννίτσης, ακριβώς και θα το καταθέσω για να μείνει και στα Πρακτικά της Βουλής: «Αυτήν τη στιγμή υπάρχει ένα χαρτί το οποίο εμείς δεν μπορούμε να δεχθούμε όπου τα επιχειρήματα θα τεθούν στο επίπεδο της Επιτροπής, στην οποία αναφέρθηκα, της ομάδας εργασίας, της ομάδας συνάντησης κι εκεί πέρα θα εξηγηθούν στους εταίρους, στους συνομιλητές εν πάση περιπτώσει ποιες είναι οι θέσεις, τι βλέπουμε, τι δεν βλέπουμε, τι μπορούμε να κάνουμε δεκτό, τι δεν μπορούμε να κάνουμε δεκτό».

Και το σημαντικότερο απ' όλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η τελευταία αποστροφή του κ. Γιαννίτση σ' αυτήν τη συνέντευξη, ο οποίος λέει: «Υπάρχουν οι ρυθμίσεις που προβλέπονται στο κείμενο αυτό και με βάση τις οποίες θα γίνει η συζήτηση». Αυτά για την απάντηση, κύριε Υπουργέ, σε όσα είπε χθες ο Πρωθυπουργός εδώ και για τις ανακολουθίες, αλλά και για τις αντιθέσεις και τις αντιφάσεις που υπάρχουν μεταξύ σας σε ό,τι αφορά αυτό το οποίο ο Πρωθυπουργός αρέσκεται να λέει ότι είναι το κείμενο της Άγκυρας.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Σιούφας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Ακριβάκης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ αυτήν την στιγμή το λόγο, διότι εν τίνι μέτρω θα απαντήσω στον κ. Σιούφα, ο οποίος ανεφέρθη στα χθεσινά γεγονότα και –αν θέλετε- στην αντιδικία που υπήρξε μεταξύ Πρωθυπουργού και Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Δεν θα αποφύγω και εγώ τον πειρασμό να σχολιάσω αυτήν τη χθεσινή ημέρα, η οποία –θα έλεγα επιγραμματικά- ότι δεν ήταν από τις ευτυχέστερες ημέρες του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Η συζήτηση για την επικύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας ξεκίνησε σε ένα υψηλό επίπεδο. Θα έλεγα ότι και οι αγορητές, οι δύο πρώτοι εισηγητές και του ΠΑ.ΣΟ.Κ και της Νέας Δημοκρατίας, κινήθηκαν σε ένα πολύ υψηλό επίπεδο. Οι ομιλίες τους ήταν πάρα πολύ σημαντικές, μετριοπαθείς και –θα έλεγα- απέφυγαν οποιαδήποτε συνθηματολογία ή κάτι ιδιαίτερο που να διχάσει αυτό το Κοινοβούλιο. Ακολούθως και οι άλλοι ομιλητές των δύο κομμάτων κινήθηκαν σε αυτό το επίπεδο.

Μίλησε ο Πρωθυπουργός και αναφέρθηκε στην αναγκαιότητα επικύρωσης αυτής της συνθήκης, διότι αυτή διασφαλίζει τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ταυτόχρονα διεύρυνση σημαίνει και είσοδο της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ανέλυσε τις απόψεις του σχετικά με το ευρωπαϊκό όραμα –θα έλεγα- με μεγάλη μετριοπάθεια, χωρίς υψηλούς τόνους και χωρίς να θελήσει να οικειοποιηθεί ο ίδιος ή η Κυβέρνησή του τα μέχρι τώρα επιτεύγματα της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Απλώς υπενθυμίζω ότι ο κύριος Πρωθυπουργός ανέφερε και το μακαρίτη Κωνσταντίνο Καραμανλή στην ομιλία του, αλλά και τον Ανδρέα Παπανδρέου. Αυτό το λέω απλώς σαν δείγμα.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Τον Καραμανλή δεν τον ανέφερε, το λέω για λόγους τάξεως. Δεν τον ανέφερε...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Όχι, με συγχωρείτε. Εδώ ήμουν και το άκουσα κι εγώ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Το λέω για λόγους ακριβείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Μη διακόπτετε, κυρία Μπακογιάννη. Θα απαντήσετε μετά.

Συνεχίστε, κύριε Ακριβάκη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Για λόγους τάξεως θα σας πω κάτι άλλο παρακάτω.

Ο λόγος του κυρίου Πρωθυπουργού ήταν απόλυτα μετριοπαθής. Εν συνεχεία πήρε το λόγο ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο οποίος –θα έλεγα- στο πρώτο μέρος της ομιλίας του ακολούθησε και αυτός μια τακτική μετριοπάθειας. Εξέφρασε τις απόψεις της Νέας Δημοκρατίας για το πώς πρέπει να πορευθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση. Χαρακτήρισε τη συνθήκη, αυτή που σήμερα συζητούμε, άτολμη και ατελή. Είπε όμως ότι είναι αναγκαίο να ψηφιστεί και ότι είναι ένα σημαντικό βήμα για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Προς στιγμή δημιουργήθηκε η εντύπωση ότι μέχρι τέλους η συζήτηση θα εξελισσόταν σε αυτό το επίπεδο και με αυτήν την

κατεύθυνση.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αυτή είναι άποψή σας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Βεβαίως και είναι άποψή μου. Την άποψή μου λέω, δεν λέω τη δική σας!

Όμως, προς το τέλος της ομιλίας του ο αξιότιμος Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας νομίζω ότι διολίσθησε και πάλι σε αυτήν τη γνωστή λαϊκίστικη τακτική της συνθηματολογίας και –αν θέλετε- και των αφορισμών.

Και εδώ –όπως μου είπατε και εσείς προηγουμένως- θα πω κάτι για την τάξη. Ο κύριος Πρωθυπουργός αναφέρθηκε –και πολύ καλά έκανε- στον ιδρυτή της Νέας Δημοκρατίας που μας έβαλε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όμως, θέλω να πιστεύω ότι και άλλοι ηγέτες της χώρας, που διετέλεσαν Πρωθυπουργοί –μήτε των παρόντων εξαιρουμένων- προσέφεραν σ' αυτήν την πορεία της χώρας μας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όμως, ο κ. Καραμανλής τους αγνόησε.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Αν δεν ήταν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, θα προσέφεραν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Σας παρακαλώ, κύριε Χαϊτίδη.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αρνήθηκαν τους άλλους;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Τι θα γίνει τώρα;

Κύριε Κεδίκογλου, σας παρακαλώ. Μέχρι τώρα στην Αίθουσα υπήρχε τάξη. Να μη γράφεται καμία διακοπή!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν καταργούμε το Κοινοβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ουδείς, κύριε Πρόεδρε, καταργεί το Κοινοβούλιο. Και σας παρακαλώ, όταν απευθύνεστε στο Προεδρείο, να λέτε αυτά τουλάχιστον ως κριτική αυτά που του ανήκουν. Δεν πάει κανένας να καταργήσει το Κοινοβούλιο, αλλά δεν εννοώ όσο προεδρεύω να κάνει ο καθένας ό,τι θέλει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ακριβώς ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Θα σας παρακαλέσω ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Και μην παίρνετε μόνος σας το λόγο, κύριε Πρόεδρε. Το συνηθίζετε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν πήρα κανένα λόγο, αλλά όταν απευθύνεστε σε μένα θα παίρνετε την απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Με όλη την εκτίμηση, δεν μπορεί να σηκώνεστε και να παίρνετε το λόγο, όταν υπάρχει ομιλητής στο Βήμα. Δεν είναι παράδειγμα αυτό που δείχνετε στη Βουλή ....

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Γι' αυτό δεν κάνετε για Πρόεδρος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Παίρνετε το λόγο, αυθαιρέτως διακόπτετε ομιλητή και δεν είναι παράδειγμα αυτό. Σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Μας φθάνουν οι αταξίες του Προεδρείου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Παρακαλώ. Δεν υπάρχει καμία αταξία στο Προεδρείο και το ξέρετε πολύ καλά. Εσείς παρεμβαίνετε, όταν το Προεδρείο πάει να βάλει τάξη και το συνηθίζετε, κύριε Πρόεδρε, και λυπάμαι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Εγώ σας είπα απλώς ότι δεν λένε με τόση ευκολία οι Πρόεδροι «μην γράφετε τις διακοπές» ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Λυπάμαι, δεν έχετε το λόγο. Παρακαλώ. Δεν έχετε το λόγο και το ξέρετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: ...διότι ό,τι ελέχθη εδώ μέσα, ελέχθη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Δεν έχετε το λόγο και το ξέρετε.

Λοιπόν, συνεχίστε, κύριε Ακριβάκη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Υπενθυμίζω απλώς ότι στην πρωτολογία του ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας μίλησε για καθεστωτικές αντιλήψεις της Κυβέρνησης, μίλησε για χώρα που δεν κυβερνάται, μίλησε για λαϊκίστικους σχεδιασμούς του κυρίου Πρωθυπουργού που βλέπει το έδαφος να χάνεται κάτω από τα πόδια του και τον ενδιαφέρει μόνο και μόνο η παραμονή του στην εξουσία.

Τα λέω αυτά για να δούμε ποιος έδωσε το έναυσμα της σχετικής αντιδικίας που υπήρξε χθες, για την οποία είπα ότι δεν είμαι ευτυχής και η Βουλή δεν πρέπει να αισθάνεται ευτυχής για τη χθεσινή ημέρα.

Και βεβαίως μίλησε και για τον ευρωστρατό όπου είπε ότι η Κυβέρνηση, ο κύριος Πρωθυπουργός ιοθετεί σχεδόν αυτό το κείμενο της Άγκυρας ή της Κωνσταντινούπολης, πράγμα το οποίο δεν το έχει πει ποτέ η Κυβέρνηση και βεβαίως δεν το υιοθετεί και βεβαίως το διέψευσε κατά κατηγορηματικό τρόπο ο κύριος Πρωθυπουργός χθες.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Δεν προσέξατε ...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Το άκουσα, κύριε συνάδελφε. Δεν σας διέκοψα όμως εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Σιούφα, σας παρακαλώ. Δεν με διευκολύνετε και μετά υφίσταμαι και κριτική.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Και βεβαίως συνοδεύτηκαν αυτές οι εκφράσεις του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης με παρατεταμένα χειροκροτήματα. Ακόμα συνοδεύτηκε με παρατεταμένα χειροκροτήματα και η έκφραση «σωπάστε, κύριε Σημίτη». Ευφυεστάτη έκφραση. Και είδαμε όλη την Αξιωματική Αντιπολίτευση εν χορώ να χειροκροτεί τον κ. Καραμανλή, επειδή είπε στον κύριο Πρωθυπουργό «σωπάστε, κύριε Σημίτη», που πήγε κάτι να πει από την θέση που εκάθετο εκείνη τη στιγμή.

Και βεβαίως θα μου επιτρέψετε να υπενθυμίσω αυτό το οποίο είπε ότι «θα χάσετε» -αυτά τα συνθήματα που λέγονται στα μπαλκόνια κλπ και μεταφέρθηκαν και στη Βουλή- «αλλά φροντίστε να χάσετε με αξιοπρέπεια». Και αυτό εχειροκροτήθη με πάθος και μανία ...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Θα σας ζητήσουμε την άδεια πότε θα χειροκροτούμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Σιούφα, σας παρακαλώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Όχι. Κύριε Σιούφα, αυτά που λέω δεν έχουν το νόημα ότι πρέπει να μου ζητήσετε την άδεια. Απλώς θεωρώ ότι δεν κολακεύει τη Βουλή να χειροκροτείται το γεγονός ότι λέει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στον Πρωθυπουργό «σωπάστε, κύριε Σημίτη».

Δεν κολακεύει την Εθνική Αντιπροσωπεία, κύριε Σιούφα. Αυτή είναι η άποψή μου. Μπορεί να χειροκροτείτε όσο θέλετε και όποιον θέλετε, αλλά αυτά τα γεγονότα δεν τιμούν την Εθνική Αντιπροσωπεία. Και δήλωσα από την αρχή, πριν μιλήσω, ότι η χθεσινή ημέρα δεν ήταν από τις ευτυχέστερες ημέρες της Εθνικής Αντιπροσωπείας. Αυτό ήθελα να πω, κύριε Σιούφα.

Τα είπα αυτά, επειδή ο κ. Σιούφας καταπιάστηκε στο μεγαλύτερο μέρος της ομιλίας του στη χθεσινή συνεδρίαση και ιδιαίτερα σ' αυτήν την αντιδικία που υπήρξε μεταξύ Πρωθυπουργού και Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Νομίζω ότι όσοι είμαστε στην Αίθουσα αυτή θα κατανοήσατε ότι σίγουρα ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ήρξατο χειρών αδίκω, θα έλεγα.

Κύριε Πρόεδρε, ίσως η κύρωση αυτής της Συνθήκης –την οποία βλέπουμε ότι τα δύο μεγάλα κόμματα τουλάχιστον την ψηφίζουν με τις ελλείψεις της, καθώς συμπίπτουν στις κρίσεις τους γι' αυτήν- είναι άτολμη, ατελής και δεν ασχολείται με ζωτικά θέματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης! Έλυσε, αν θέλετε, κάποια διαδικαστικά θέματα που αφορούν στη διεύρυνση και στο πώς θα αποφασίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν θα διευρυνθεί και θα διπλασιαστούν τα κράτη μέλη, αλλά δεν υπεισήλθε σε ουσιαστικά ζητήματα!

Οι απόψεις των δύο μεγάλων κομμάτων συμπίπτουν. Νομίζω ότι ενόψει αυτής της σύμπτωσης, δεν θα έπρεπε να υπάρξει αυτή η χθεσινή οξύτητα. Εγώ ό,τι λέω, το λέω ευθαρσώς! Υπάρχουν θέματα για να ανέβουν οι τόνοι. Από αυτά που διαβάζουμε στις εφημερίδες, ίσως η Νέα Δημοκρατία έκανε χθες έναρξη της νέας της τακτικής, της σκλήρυνσης, δηλαδή, της αντιπολιτευτικής της τακτικής απέναντι στην Κυβέρνηση. Ίσως η χθεσινή είναι η πρώτη μέρα που είδαμε την έκφραση σκλήρυνσης

της αντιπολιτευτικής της τακτικής, η οποία δεν νομίζω ότι της προσέφερε κάτι σημαντικό.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε –γιατί νομίζω πως ό,τι και αν πω έχει λεχθεί ξανά σ' αυτήν την Αίθουσα- θα ήθελα να πω ότι η επικύρωση της Συνθήκης είναι αναγκαία, γιατί είναι ένα σημαντικό βήμα. Εγώ πιστεύω ότι είναι ένας σταθμός, γιατί μπορεί να μη λύνει ουσιαστικά ζητήματα που απασχολούν την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά σίγουρα διευκολύνει τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επιλύει προβλήματα που αφορούν σ' αυτή. Είναι σταθμός, λοιπόν, γιατί μόνο με τη διεύρυνση θα φθάσουμε κάποτε στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Η κα Μπακογιάννη έχει το λόγο, ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Φιλότιμη η προσπάθεια του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑΣΟΚ, κύριε Πρόεδρε, να δικαιολογήσει τη χθεσινή συμπεριφορά του κ. Σημίτη στη Βουλή των Ελλήνων! Ήταν φιλότιμη, πλην όμως άχαρη! Διότι είναι βέβαιο, κύριε Πρόεδρε, ότι η Βουλή και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ χθες -είτε διά της απουσίας της είτε διά της απαθούς συμμετοχής των Βουλευτών στην ομιλία του κ. Σημίτη- δεν φάνηκε να συμμερίζεται τις απόψεις του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου.

Επίσης, είναι βέβαιο ότι η χθεσινή εικόνα ήταν πράγματι θλιβερή! Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν θλιβερή η εικόνα ενός Πρωθυπουργού, ο οποίος προσέρχεται στη Βουλή των Ελλήνων για ένα τεράστιας σημασίας θέμα, όπως είναι η Συνθήκη της Νίκαιας, και, τελικώς, παρουσιάζεται ενώπιον της Βουλής λέγοντας –θέλω να είμαι πολύ προσεχτική στις εκφράσεις μου- τουλάχιστον ανακρίβειες σε ένα θέμα το οποίο έχει απασχολήσει ευρύτατα την ελληνική κοινή γνώμη. Μιλώ, βέβαια, για το θέμα του ευρωστρατού.

Κύριοι συνάδελφοι, προηγουμένως ο κ. Σιούφας παρουσίασε ακριβώς τις διαφορές που υπήρξαν μεταξύ των δηλώσεων του κυρίου Πρωθυπουργού και του αναπληρωτή Υπουργού Εξωτερικών. Ποια είναι η αλήθεια; Η αλήθεια είναι ότι υπήρξε πράγματι ένα πρώτο κείμενο, ένα κείμενο της Κωνσταντινουπόλεως, πριν από ένα ή ενάμιση χρόνο περίπου από σήμερα. Αυτό το κείμενο απορρίφθηκε από την Τουρκία. Δεν πρόλαβε να το απορρίψει η Ελλάς. Δεν έγινε δεκτό από την Τουρκία και, βεβαίως, δεν μπορούσε να συμφωνήσει και η Ελλάς.

Αμέσως μετά, παρουσιάστηκε ένα δεύτερο κείμενο, το περίφημο κείμενο της Άγκυρας. Για ένα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα αυτό το κείμενο συζητείτο εξωθεσμικά –αυτό είναι απολύτως βέβαιο, διότι συζητείτο μεταξύ τριών χωρών, εκ των οποίων μόνο η μία ήταν μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης- και ο κ. Παπανδρέου χθες σε μία παρέμβασή του λίγο αργά μας παρουσίασε μία σειρά -όπως την ονόμασε- παρεμβάσεων της ελληνικής Κυβερνήσεως, έτσι ώστε να προστατευτούν τα συμφέροντα της Ελλάδας...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: ...

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: ...κατά τη διάρκεια της συζητήσεως αυτής. Μας είπε, λοιπόν, ότι η κα Παπαζώη έκανε τρία, τέσσερα συγκεκριμένα τηλεγραφήματα, ότι υπήρξαν δύο παρεμβάσεις στο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων, ότι και ο ίδιος έκανε μια συγκεκριμένη παρέμβαση και μας ανέφερε και τις ημερομηνίες της συγκεκριμένης παρέμβασής του.

Πλην όμως, κύριοι συνάδελφοι, στο μεταξύ η Αντιπολίτευση και η Βουλή των Ελλήνων ζητούσε ενημέρωση για τα τεκταινόμενα. Και ήταν εδώ ο κύριος Αναπληρωτής Υπουργός, ο οποίος μας απήντησε κιόλας σε μια επερώτηση, την οποία είχαμε κάνει, ότι η Κυβέρνηση η οποία θεωρητικώς έκανε αυτές τις παρεμβάσεις όλο αυτό το χρονικό διάστημα αρνείτο και την ύπαρξη του ίδιου του κειμένου αυτού.

Άρα αυτή είναι μια πρώτη κυβερνητική στάση, η οποία πιστεύω ότι πρέπει να στηλιτευτεί από τη Βουλή των Ελλήνων και όχι για κανέναν άλλο λόγο, κύριοι συνάδελφοι, αλλά γιατί τα θέματα αυτά μας αφορούν όλους. Αύριο το μέλλον της ευρωπαϊκής ασφάλειας και άμυνας δεν είναι το μέλλον της όποιας κυβέρνησης βρίσκεται εκείνη τη στιγμή στην εξουσία, αλλά αφορά τον ελληνικό λαό και τα δικά του συμφέροντα. Και αυτά έχουμε κληθεί να υπερασπιστούμε σε τελική ανάλυση.

Έρχομαι τώρα στην κατάσταση, η οποία υπάρχει σήμερα. Δεν είναι αλήθεια αυτά που ελέχθησαν χθες, κύριοι συνάδελφοι, στη Βουλή των Ελλήνων από τον Έλληνα Πρωθυπουργό. Η αλήθεια είναι ότι υπάρχει ένα κείμενο και αυτό το συγκεκριμένο κείμενο, το οποίο αναμφισβήτητα, όπως σας είπε και πριν ο κ. Μολυβιάτης, έχει δύο στοιχεία, τα οποία με κανένα τρόπο ούτε στην παράγραφο 2, στην παράγραφο 12 δεν μπορεί να αποδεχτεί η όποια ελληνική κυβέρνηση.

Αυτό το κείμενο είναι σήμερα η βάση της συζήτησης. Δεν είναι ανύπαρκτο το κείμενο αυτό, ούτε γίνεται προσπάθεια να υπάρξει ένα καινούριο. Η προσπάθεια την οποία κάνει η ελληνική πλευρά σήμερα, είναι να καλυτερεύσει, να βελτιώσει, να διορθώσει, ίσως και να σβήσει κάποιες παραγράφους ή κάποιες φράσεις από το κείμενο αυτό.

Δεν αντιλαμβάνομαι γιατί ο Πρωθυπουργός για ένα τόσο πολύ σοβαρό θέμα, ενημερώνοντας τη Βουλή των Ελλήνων, δεν λέει την αλήθεια. Να πει ότι «εν πάση περιπτώσει ολιγωρήσαμε, δεν το αντιληφθήκαμε εγκαίρως, δεν συνειδητοποιήσαμε ότι τέτοιου είδους παρεμβάσεις δεν πρέπει να τις αφήνουμε στο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων αλλά πρέπει να γίνουν σε επίπεδο Πρωθυπουργού» -όπως είναι η άποψη της Νέας Δημοκρατίας- «και εν πάση περιπτώσει, Έλληνες συνάδελφοι που τα συμφέροντά μας ταυτίζονται, η κατάσταση αυτήν τη στιγμή έχει ως εξής, θα δώσουμε μια μάχη πάνω σ' αυτό το κείμενο διότι τόσο μπορούμε να κάνουμε και τόσο δεν μπορούμε να κάνουμε».

Αλλά λυπούμαι πάρα πολύ, διότι στην προσπάθεια να καλύψει αυτήν την αδυναμία, που είναι μια αδυναμία την οποία θα βρούμε όλοι μπροστά μας, ο κύριος Πρωθυπουργός προχώρησε σε μια όξυνση του κοινοβουλευτικού διαλόγου και σε φράσεις οι οποίες όχι μόνο δεν τιμούν έναν Πρωθυπουργό, δεν τιμούν οποιονδήποτε Έλληνα Βουλευτή, εννοώ τις αναφορές προς τρίτους και σχόλια περί συναδέλφων.

Τα λέω αυτά εισαγωγικά, για να μπω στην ουσία αυτού που πιστεύω πως είναι η Συνθήκη της Νίκαιας.

Κύριοι συνάδελφοι, νομίζω πως όλοι με μικρή μειοψηφία συμφωνούμε σήμερα πως η Συνθήκη της Νίκαιας είναι ένα αναμφισβήτητα σημαντικό βήμα στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Σημαντικό, πλην όμως ατελές. Τι έγινε ουσιαστικά στη Νίκαια; Στη Νίκαια συμφώνησαν οι Ευρωπαίοι ηγέτες στον ελάχιστο δυνατό παρανομαστή. Δεν μπόρεσαν να συμφωνήσουν στα πολύ μεγάλα θέματα. Βρήκαν όμως μια συμφωνία, η οποία κάλυπτε τουλάχιστον τα ελάχιστα και επέτρεπε στην Ευρώπη να προχωρήσει σε ένα επόμενο βήμα.

Και αυτό είναι εξαιρετικά σημαντικό σε μια στιγμή πάρα πολύ δύσκολη για την Ευρώπη, διότι η Ευρώπη σήμερα αντιμετωπίζει στο σύνολό της προβλήματα, τα οποία έχουν οξυνθεί, προβλήματα οικονομικά, προβλήματα κοινωνικά. Οι κυβερνήσεις έχουν το μυαλό τους πολύ περισσότερο στο εσωτερικό των χωρών τους και πολύ λιγότερο στην προσπάθεια της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και χρησιμοποιούν, αν θέλετε και προσπαθούν να επικεντρώσουν σ' αυτά τα οποία δεν θα τους δημιουργούν μεγαλύτερα προβλήματα στο εσωτερικό των χωρών τους.

Η Ευρώπη όμως αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλείται πολύ σύντομα να πάρει και αποφάσεις πολύ πιο ουσιαστικές απ' αυτές της Νίκαιας. Το πρώτο πράγμα στο οποίο θέλω εγώ να σταθώ και για το οποίο δεν έγινε καμία συζήτηση μέχρι τώρα και μου έκανε εντύπωση, είναι ότι ξεκινάμε και συμφωνήσαμε όλοι –και εμείς οι Έλληνες έχουμε και μια ιδιαίτερη ευαισθησία- σε μια Ευρώπη, η οποία θα είναι διευρυμένη και θα συμμετέχουν σ' αυτήν είκοσι επτά κράτη-μέλη, τα οποία θα αποτελέσουν την Ευρώπη του αύριο. Δεν έχει γίνει όμως καμία συζήτηση για τους πόρους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Τι θα γίνει με το λογαριασμό; Ποιος πραγματικά θα πληρώσει αυτήν τη διεύρυνση; Είναι ποτέ δυνατόν να συνεχιστεί η Ευρώπη του Μάστριχτ από πλευράς οικονομικών δυνατοτήτων και να μεταβληθεί στην Ευρώπη της μετά Νίκαιας εποχής;

Είμαστε, λοιπόν, σε μια φάση, στην οποία και οι ηγέτες όλης της Ευρώπης θα πρέπει να πάρουν ορισμένες αποφάσεις, οι οποίες είναι ουσιαστικές και για τις οποίες σήμερα κανείς δεν

φαίνεται διατεθειμένος να προχωρήσει ή να βάλει το δάκτυλο επί τον τύπο των ήλων.

Εγώ, λοιπόν, θέλω να πω κάτι πάρα πολύ απλό. Είναι βέβαιο ότι από την ώρα που θέλουμε να προχωρήσει το ευρωπαϊκό οικοδόμημα, θα πρέπει και εμείς εδώ στην Ελλάδα, να συνειδητοποιήσουμε τις δικές μας υποχρεώσεις προς αυτήν την κατεύθυνση. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει και εμείς να συμμετέχουμε με αύξηση των πόρων ή με μια αντίληψη, η οποία θα επιτρέπει την αύξηση των πόρων.

Διότι άλλως πώς, κύριοι συνάδελφοι, η Ευρώπη αυτή δεν μπορεί να προχωρήσει και δεν μπορεί να ολοκληρωθεί. Και το λέω αυτό, διότι δυστυχώς η Συνθήκη της Νίκαιας καλύπτει ελάχιστα αυτές τις προδιαγραφές. Δεν επιτρέπει, δηλαδή, ουσιαστικά να υπάρξει η συζήτηση για το οικονομικό σκέλος, ένα οικονομικό σκέλος το οποίο θα μας απασχολήσει πάρα πολύ στο μέλλον.

Το δεύτερο θέμα είναι ότι πρέπει να ανταποκριθούμε στο κάλεσμα των καιρών για μια Ευρώπη, η οποία να είναι μεγαλύτερη, αλλά να είναι πιο ευέλικτη, πιο αποτελεσματική και βεβαίως πιο δημοκρατική. Δυστυχώς, όμως, η ατολμία ουσιαστικά κυριάρχησε. Διότι δεν είπε κανείς ότι για να μπορέσει να είναι αποτελεσματικότερη η Ευρώπη, θα πρέπει εγκαίρως να συνειδητοποιήσουμε ότι πολλές από τις αποφάσεις οι οποίες θα λαμβάνονται με πλειοψηφία, θα είναι αποφάσεις, οι οποίες θα επηρεαστούν πολύ λιγότερο από το εσωτερικό πολιτικό περιβάλλον.

Και αυτό είναι επίσης μια αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι, διότι θα μεγαλώσει το κομμάτι της ευθύνης, το οποίο θα δώσουμε στην Ευρώπη και θα μειωθεί η δική μας, η εσωτερική δυνατότητα αποφάσεων στο εθνικό επίπεδο.

Οι Έλληνες πολίτες, αυτά πρέπει κάποια στιγμή να τα γνωρίζουν. Θα πρέπει να γνωρίζουν ότι αυτό το ευρωπαϊκό οικοδόμημα, το οποίο πάμε να κτίσουμε, δεν έχει μόνο συν, δεν είναι μια αγελάδα η Ευρώπη, την οποία αρμέγουμε, από την οποία παίρνουμε κονδύλια και συνήθως τα κακοδιαχειριζόμαστε κιόλας ή χάνουμε ευκαιρίες ή χάνουμε χρήματα, είτε μας κατηγορούν για όσα μας κατηγορούν -και φοβούμαι δικαίως- αλλά είναι μια προσπάθεια οικοδόμησης ενός άλλου κέντρου, στο οποίο εμείς οι Έλληνες θα έχουμε γνώμη, θα έχουμε λόγο, θα έχουμε ρόλο, αλλά θα έχουμε και υποχρεώσεις.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Πώς θα έχουμε λόγο;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Θα έχουμε λόγο, μέσω των θεσμών...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Ας το πει κάποιος στον ελληνικό λαό κάποτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Καψή, σας παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: ...που έχουν δημιουργηθεί και μέσω της ισχυρότερης δικής μας παρουσίας.

Και αν θέλετε θα σας πω και ευθέως τη γνώμη μου, γιατί νιώθω την ανάγκη να την πω στη Βουλή των Ελλήνων. Όλη η συζήτηση –και την άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή- ουσιαστικά για τη Νίκαια, άρχισε και τελείωσε στο ότι εμείς οι Έλληνες επιθυμούμε να ψηφίσουμε τη Συνθήκη της Νίκαιας, διότι θα υπάρξει διεύρυνση και διότι θα μπει η Κύπρος. Ναι, σωστό, βεβαίως. Πρώτιστος στόχος μας είναι, για λόγους που εμείς καλύτερα παντός άλλου γνωρίζουμε, να μπει η Κύπρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να γίνει η διεύρυνση γι' αυτόν το λόγο.

Αλλά δεν είναι αυτός ο μόνος λόγος για να ψηφιστεί η Συνθήκη της Νίκαιας, κύριοι συνάδελφοι. Και αν δεν υπήρχε το θέμα της Κύπρου –κάντε μια προσπάθεια να σκεφθείτε ότι μπορεί η Ελλάδα να μην είχε τέτοιου είδους εθνικά προβλήματα- δεν θα την ψηφίζαμε τη Συνθήκη της Νίκαιας; Δεν θα πιστεύαμε ότι είναι ένα πρώτο βήμα, το οποίο θα πρέπει να μας οδηγήσει στην επόμενη φάση αυτής της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης;

Έχω την αίσθηση ότι ομφαλοσκοπούμε πάρα πολύ σ' αυτόν τον τόπο. Και το ότι ομφαλοσκοπούμε, φαίνεται αυτήν τη στιγμή και από την κατάσταση η οποία επικρατεί στη Βουλή.

Σκεφθείτε, κύριοι συνάδελφοι, ένα οποιοδήποτε Κοινοβούλιο της Ευρώπης να συζητά τη Συνθήκη της Νίκαιας. Σκεφθείτε τι έγινε στις υπόλοιπες χώρες. Στον Τύπο ήταν πρώτη σελίδα επί μέρες η υπόθεση της Συνθήκης της Νίκαιας. Ποια Βουλή σε άλλη ευρωπαϊκή χώρα θα συζητούσε την επικύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας με άδεια έδρανα, ποια Βουλή θα συζητούσε τη Συνθήκη της Νίκαιας, χωρίς να είναι πρώτο θέμα σε καμιά εφημερίδα σήμερα;

Και αν δεν υπήρχε χθες η θλιβερή εικόνα της Βουλής των Ελλήνων, δεν θα υπήρχε καν στα κανάλια της τηλεόρασης.

Έτσι, όμως, η Ελλάς δεν μπορεί να πάει μπροστά ούτε μπορεί να νιώσει ουσιαστικά ευρωπαϊκή χώρα η Ελλάδα ή να συνειδητοποιήσουν οι πολίτες ότι αυτή η Ευρώπη και το μέλλον αυτής της Ευρώπης τους αφορά, όταν δίνει αυτήν την εικόνα η Βουλή.

Τα λέω αυτά, κύριοι συνάδελφοι, διότι πιστεύω ότι έχουμε όλοι ευθύνες. Πρωτίστως έχει ευθύνη η Κυβέρνηση. Και θα μου επιτρέψετε να πω ότι έχει ευθύνη και η Κοινοβουλευτική Πλειοψηφία. Διότι η αντίληψη, η οποία υπήρξε για πάρα πολλά χρόνια, ότι θα πρέπει να εμφανίσουμε ακόμα και τους πόρους ως πόρους, που προέρχονται από την Κυβέρνηση, για να μην πουν ότι είναι ευρωπαϊκοί, κυριάρχησε τη δεκαετία του '80 και ακόμα και σήμερα επηρεάζει την κατάσταση. Αφήνει τον Έλληνα πολίτη ανενημέρωτο για τα ευρωπαϊκά θέματα. Δεν θεωρούμε εμείς ότι όλη αυτή η υπόθεση μας αφορά, αφορά το μέλλον μας και το αύριο των παιδιών μας.

Εγώ πιστεύω, κύριοι συνάδελφοι, ότι θα χρειαστεί πάρα πολλή προσπάθεια και πολύ ενεργότερη παρουσία. Δεν είναι εύκολα τα πράγματα και θα υπάρξουν και πάρα πολλοί, οι οποίοι θα είναι αρνητικοί σε αυτήν την υπόθεση της Ευρώπης. Θα είναι αρνητικοί, διότι τα κοινωνικά προβλήματα θα οξυνθούν κατά πάσα πιθανότητα αυτήν την πενταετία, που έρχεται. Αυτή η Συνέλευση θα δυσκολευτεί, για να μπορέσει να βρει μία χρυσή τομή, έτσι ώστε να κάνει ένα βήμα προς τα εμπρός.

Θεωρώ, όμως, ότι η Ελλάδα θα πρέπει να παίξει ένα πολύ συγκεκριμένο ρόλο, ένα ρόλο ουσιαστικά πρωταγωνιστικό σε αυτήν την προσπάθεια.

Το κάναμε και πιστεύω ότι –δεν θα ήθελα να απαντήσω στον κ. Ακριβάκη για αυτό που είπε- είναι βέβαιο και ιστορικά καταγεγραμμένο, κύριοι συνάδελφοι. Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής έβαλε την Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση κόντρα σε όλο τότε το πολιτικό, αντιπολιτευτικό σύστημα και κόντρα και σε πολλές φωνές μέσα στο ίδιο του το κόμμα. Υπόθεση ενός ανθρώπου ήταν. Ήταν η βούληση ενός ηγέτη, ο οποίος όμως την έβαλε την Ελλάδα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Μετά δεν υπήρξαν άλλοι;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Βεβαίως, όλοι συνέχισαν. Υπήρξε, όμως, κόστος. Το πήγαινε-έλα, τα πισωγυρίσματα είχαν κόστος. Είχαν κόστος, το οποίο σήμερα γίνεται αντιληπτό από όλους, κατά την άποψή μας, κύριε συνάδελφε.

Τώρα η ουσία ποια είναι για το αύριο;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα ένα λεπτό και τελειώνω αμέσως.

Η ουσία ποια είναι για το αύριο; Θα χρειαστεί γενναία πολιτική από πλευράς Ελλάδος και από πλευράς ελληνικής Κυβερνήσεως. Θα χρειαστούν πρωτοβουλίες και οι πρωτοβουλίες αυτές πρέπει να παρουσιαστούν και να κατατεθούν τώρα κατά τη διάρκεια της συνέλευσης και τώρα που συζητείται το αύριο της Ευρώπης.

Κύριοι συνάδελφοι, η Ευρώπη σήμερα δεν έχει ηγεσία. Έχει έλλειμμα ηγετών. Είναι υποχρέωση όλων μας και σε επίπεδο κοινοβουλευτικό να κάνουμε μία προσπάθεια, ώστε να μην πιστέψουν οι λαοί ότι το έλλειμμα ηγεσίας θα είναι αύριο και ένα έλλειμμα ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι από τα δυτικά θεωρεία της Βουλής παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» για τα «180 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση», πενήντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και συνοδοί καθηγητές από το 1ο Ενιαίο Λύκειο της Νέας Σμύρνης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ο κ. Κολοζώφ.

Ορίστε, κύριε Κολοζώφ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ : Κύριε Πρόεδρε, επί του Κανονισμού μία λέξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Δεν έχετε υποβάλει αίτημα επί του Κανονισμού, κύριε Κεδίκογλου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Σας έστειλα το αίτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Δεν έχετε υποβάλει αίτημα κατά τον Κανονισμό, κύριε Κεδίκογλου. Το αίτημα για να ομιλήσετε επί του Κανονισμού υποβάλλεται με υπογραφές δύο Βουλευτών. Δεν έχει υποβληθεί τέτοιο αίτημα.

Ορίστε, κύριε Κολοζώφ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ : Άρα, δεν υπάρχουν ανεξάρτητοι Βουλευτές εδώ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα και εγώ πριν αρχίσω την ομιλία μου να κάνω ένα σύντομο σχολιασμό.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Μην παραπονιέστε για διακοπές, κύριε Πρόεδρε. Δεν επιτρέπεται να είστε εκεί και να κάθεστε για το κουδούνι μόνο. Είμαι ανεξάρτητος και δεν υπάρχει άλλος εδώ, για να υπογράψει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Σας παρακαλώ, δεν έχετε το λόγο. Θέλετε σώνει και καλά να κάνετε φασαρία.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Μην παραπονείστε, λοιπόν, μετά για τις διακοπές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Δεν το επιτρέπει ο Κανονισμός.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Μιλάμε στη Βουλή για ένα κείμενο της Άγκυρας και δεν υπάρχει κείμενο κατατεθειμένο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Να μη γράφονται στο εξής οι διακοπές που κάνει ο κ. Κεδίκογλου.

Ορίστε, κύριε Κολοζώφ, έχετε το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Αγαπητοί κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα πριν αρχίσω την ομιλία μου να σχολιάσω κι εγώ τη χθεσινή συνεδρίαση σ' αυτό το Κοινοβούλιο. Προηγούμενοι ομιλητές την ονόμασαν «θλιβερό θέαμα» για τη Βουλή, άλλοι την κατέκριναν, αλλά εγώ δεν είμαι απ' αυτούς που θα σταθώ στα ζητήματα καθωσπρεπισμού.

Εγώ διακρίνω ένα πολιτικό ζήτημα, μια πολιτική τακτική των δύο κομμάτων που από καιρό χρησιμοποιούν στην αδυναμία τους να αντιπαρατεθούν πάνω στα ουσιαστικά ζητήματα της πολιτικής. Στην προσπάθειά τους να στείλουν ένα μήνυμα προς τους ψηφοφόρους τους ότι είναι διαφορετικά κόμματα, ότι έχουν διαφωνίες, ότι έχουν διαφορές, δημιουργούν τέτοιου είδους καυγάδες, ας μου επιτρέψετε τη λέξη, πάνω σε δευτερεύοντα και ανούσια ζητήματα, που δίνουν όμως την εικόνα μιας αντιπαράθεσης, ενός χάσματος μεταξύ των δύο κομμάτων. Πράγματι πιστεύουν ότι μ' αυτόν τον τρόπο θα μπορέσουν να συγκρατήσουν τους ψηφοφόρους τους, να πολώσουν την πολιτική ζωή της χώρας μας. Εγώ κατανοώ τη δυσκολία που υπάρχει, δεδομένου ότι τα δύο κόμματα συμπίπτουν στις βασικές γραμμές της πολιτικής που ασκείται σήμερα σ' αυτήν τη χώρα.

Κι ακριβώς αυτό το είδαμε κατά τη διάρκεια της συζήτησης για την κύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας. Δεν υπήρξαν ουσιαστικές διαφορές μεταξύ των δύο κομμάτων. Αυτός είναι και ο λόγος που ανατρέχουν εδώ και καιρό τώρα σε τέτοιου είδους αντιπαραθέσεις σε δευτερεύοντα και ανούσια ζητήματα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα καλούμαστε να κυρώσουμε αυτήν τη συνθήκη. Πρόκειται για μία συνθήκη που μπορεί να μην μπει σε ισχύ, τουλάχιστον με τη μορφή που τη συζητούμε σήμερα, από τη στιγμή που έχει ήδη απορριφθεί από την Ιρλανδία και σύμφωνα με τις αρχές που ισχύουν αυτήν τη στιγμή στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να μπει σε ισχύ.

Σήμερα γίνεται ακόμα πιο ορατό το γεγονός, ότι οι Κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης βρίσκονται όλο και σε μεγαλύτερη απόσταση από τους λαούς τους. Όταν η κύρωση των επιλογών της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπαίνει στη διαδικασία των δημοψηφισμάτων, τότε σε δύο από τις τρεις περιπτώσεις οι λαοί απορρίπτουν αυτές τις επιλογές. Οι λαοί της Νορβηγίας, της Δανίας, της Σουηδίας και τώρα της Ιρλανδίας ψήφισαν «όχι» στις επιλογές του Διευθυντηρίου.

Το κόμμα μας, από την ένταξη της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ζητούσε επίμονα να ακολουθήσουμε τη διαδικασία δημοψηφίσματος για την επικύρωση των Συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το επιχείρημα που προβάλλουν οι θιασώτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι η μεγάλη πλειοψηφία των κομμάτων και η Κυβέρνηση είναι σύμφωνοι με την επικύρωση και το μένος ότι υπάρχει δεδηλωμένη η θέληση της λαϊκής πλειοψηφίας, κατά τη γνώμη μας δεν ισχύει. Τα δημοψηφίσματα που έγιναν, έδειξαν πως υπέρ του «ναι» και σ' αυτές τις χώρες ήταν οι κυβερνήσεις, ήταν η πλειοψηφία των κομμάτων, στη δε Ιρλανδία ακόμη και η Εκκλησία είχε πάρει θέση υπέρ του «ναι». Κι όμως, οι λαοί ψήφισαν διαφορετικά. Οι λαοί ψήφισαν «όχι».

Είναι φανερό πως και στη Συνθήκη της Νίκαιας η θέση μας δεν αλλάζει. Κατά τη γνώμη μας πρέπει η κύρωση να γίνει με δημοψήφισμα για να μπει σε ισχύ αυτή η συνθήκη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτή η συζήτηση γίνεται την επομένη της Συνόδου Κορυφής της Βαρκελώνης. Και στη Βαρκελώνη, όπως και σε προηγούμενες συνόδους, εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαδήλωναν την αντίθεσή τους σε επιλογές των πολυεθνικών, που εκφράζονται με την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιβεβαιώνοντας πως η απόσταση μεταξύ Κυβερνήσεων και λαών της Ευρωπαϊκής Ένωσης διευρύνεται συνεχώς. Αυτός είναι και ο λόγος που αυτές οι συναντήσεις κορυφής γίνονται σε χώρους όπου οι δυνάμεις καταστολής περιφρουρούν τους Αρχηγούς των κρατών με σιδερόφραχτους σχηματισμούς, με εντολή να αντιμετωπίσουν τους διαδηλωτές σαν τρομοκράτες.

Δεν αποτελεί έκπληξη για εμάς η πρόταση του Αθνάρ για τη δημιουργία βάσης δεδομένων με αποθήκευση των διαδηλωτών, αιτιολογώντας την πρότασή του με τα εξής επιχειρήματα: Πρέπει να αντιμετωπιστεί ο νεανικός ριζοσπαστικός –λέει ο κ. Αθνάρ- των πόλεων ο οποίος κάθε φορά και περισσότερο χρησιμοποιείται ως όργανο από τις τρομοκρατικές οργανώσεις για την επίτευξη των εγκληματικών στόχων τους.

Όλο και πιο συχνά στην Ευρωπαϊκή Ένωση κερδίζει έδαφος η έννοια πως οι διαδηλωτές είναι τρομοκράτες ή πως ο μόνος τρόπος αντιμετώπισης των μαζικών διαμαρτυριών είναι η καταστολή.

Τόσο στη Γένοβα, όσο και στη Βαρκελώνη για να εμποδίσουν τη συμμετοχή των Ευρωπαίων εργαζομένων στις διαδηλώσεις δεν διστάζουν να ακυρώνουν συμφωνίες που έχουν υπογράψει, όπως αυτή της ελεύθερης διακίνησης των Ευρωπαίων πολιτών στις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είμαι περίεργος πραγματικά, κύριοι συνάδελφοι, να μάθω πώς μπορεί να αισθάνονται οι σοσιαλιστές πρωθυπουργοί και οι σοσιαλιστές υπουργοί που συνεδριάζουν στα φρούριά τους πολιορκούμενοι από εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές, οι οποίοι διαμαρτύρονται και οι οποίοι αντιμετωπίζονται με τον τρόπο που αντιμετωπίζονται.

Γίνεται όλο και φανερότερο πως οι πολίτες των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν ήδη συγκεντρώσει αρκετή εμπειρία για την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από το Μάαστριχ μέχρι σήμερα είδαν την ανεργία να διογκώνεται, τη φτώχεια να επεκτείνεται, την περιθωριοποίηση μεγάλων στρωμάτων να μεγαλώνει. Η υγεία, η πρόνοια, η παιδεία, το περιβάλλον, κάθε κοινωνικό αγαθό εμπορευματοποιούνται. Το ξεκλήρισμα χιλιάδων μικρομεσαίων της πόλης και του χωριού, η ανασφάλεια για την ίδια τη ζωή τους με τα μολυσμένα τρόφιμα, ο εντεινόμενος αυταρχισμός και η ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα, όλα αυτά τους πείθουν πως η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι το όνειρο που τους υποσχέθηκαν, αλλά ένας εφιάλτης από τον οποίο είναι δύσκολο να απαλλαγούν.

Η αυξανόμενη δυσαρέσκεια, οι αρνητικές αυτές εμπειρίες συμβάλλουν στην κατεδάφιση της θεωρίας περί μονόδρομου. Και αυτό, κύριοι Βουλευτές, αρχίσατε να το κατανοείται όλο και περισσότερο αρκετοί από εσάς.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην πορεία της Ευρωπαϊκής

Ένωσης από το Μάαστριχ μέχρι τη Συνθήκη της Νίκαιας, που συζητούμε σήμερα, αλλά και τη νέα διακυβερνητική, η προετοιμασία της οποίας άρχισε αυτές τις ημέρες, ο προσανατολισμός είναι η διαμόρφωση ενός θεσμικού πλαισίου που λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα των ισχυρών χωρών και τη διευκόλυνση των πολυεθνικών στην προσπάθεια που γίνεται σε παγκόσμια κλίμακα να πάρουν πίσω όποιες κατακτήσεις κέρδισαν οι εργαζόμενοι τον προηγούμενο αιώνα και τη δημιουργία μιας κοινωνίας όπου θα κυριαρχεί το κεφάλαιο με τους εργαζόμενους αφοπλισμένους πλήρως μπροστά στις ορέξεις του και στην επιθετικότητα που εμφανίζει.

Στη Συμφωνία της Νίκαιας έγινε μία τέτοια προσπάθεια. Με το πρόσχημα της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης έγινε προσπάθεια οι όποιες αλλαγές να πάρουν υπόψη τους τα συμφέροντα των μεγάλων χωρών αδιαφορώντας για τις μικρές και μεσαίες χώρες. Έτσι γίνεται αναδιανομή των ψήφων που αναλογεί σε κάθε χώρα και το αποτέλεσμα είναι ακριβώς η ενίσχυση των μεγάλων. Η αναλογία που ήταν 2 προς 1, έγινε 2,4 προς 1. Μια σειρά από αποφάσεις θεσμικού χαρακτήρα δείχνουν ακριβώς αυτήν την τάση.

Ήδη από τη Συνθήκη του Μάαστριχ επισημάνθηκε από όλους ότι υπάρχει δημοκρατικό έλλειμμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό το έλλειμμα όχι μόνο διατηρείται, αλλά και διευρύνεται με το σύμφωνο των αποφάσεων της Νίκαιας. Ιδιαίτερα αυτό γίνεται φανερό τόσο με την απόφαση για ειδική πλειοψηφία, όσο και με την απόφαση για την ανακατανομή των εδρών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Κυρίαρχο στοιχείο στην αξιολόγηση της συμφωνίας της Νίκαιας είναι το κλίμα απογοήτευσης που ακολούθησε τη Σύνοδο και που και εδώ μέσα εκφράστηκε. Η αποτυχία των μεγάλων να τα βρουν στα ζητήματα της ΚΕΠΠΑ και η μη ενσωμάτωσή της στη συνθήκη, η μη συμφωνία για τη διεύρυνση και η χάρτα των θεμελιωδών δικαιωμάτων, που πρόκειται να γίνει και το Σύνταγμα της χώρας παρά το γεγονός, όπως τόνισε και ο εισηγητής μας, του τι θα είναι, έμεινε σε διακηρυκτικό επίπεδο. Όλα αυτά συνέβαλαν στη δημιουργία αυτού του κλίματος απογοήτευσης.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι αυτή η συνθήκη δεν πρέπει να κυρωθεί από το ελληνικό Κοινοβούλιο γιατί η ήδη ανισότιμη συμμετοχή της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση μεγαλώνει, γιατί το θεσμικό πλαίσιο που διαμορφώνει ενισχύει την εξουσία του διευθυντηρίου των μεγάλων χωρών. Αυτό το Κοινοβούλιο δεν μπορεί να ισχυριστεί πως δεν ήξερε προς τα πού πηγαίνει η υπόθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως αρκετοί μετά το Μάαστριχ δήλωναν.

Σήμερα γνωρίζουμε και τις συνέπειες αυτής της πολιτικής και τις προθέσεις του σκληρού πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κύριοι Βουλευτές, το κόμμα μας, το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας, καταψηφίζει τη Συνθήκη της Νίκαιας και ζητά δημοψήφισμα για να εκφράσει ο λαός τη θέλησή του και να επικυρώσει το εάν ο ίδιος θέλει αυτήν τη συνθήκη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Χαϊτίδης έχει το λόγο.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ζήτησε προηγουμένως ο κύριος Πρόεδρος να διαγραφούν από τα Πρακτικά όλες οι διακοπές, που είχαν γίνει κατά τη διάρκεια της ομιλίας του κ. Ακριβάκη. Εγώ θα παρακαλούσα θερμά τον κύριο Πρόεδρο να διαγράψει όλη την παρέμβαση του κ. Ακριβάκη, διότι ούτε λίγο ούτε πολύ αυτή η παρέμβαση αυτή αποτελεί μία απροκάλυπτη προσπάθεια λογοκρισίας όχι μόνο των Βουλευτών αλλά και των Αρχηγών των κομμάτων. Δεν είναι δυνατόν μέσα στο Κοινοβούλιο κάποιοι να μας επιτρέπουν ή να μας απαγορεύουν να εκφράσουμε και μάλιστα κατά τρόπο σχολιαστικό και όχι υβριστικό ή άλλως πώς απαράδεκτο, τις απόψεις μας.

Όσο για την προσφορά των λοιπών Αρχηγών κυβερνήσεων για την πορεία της Ελλάδος στην ΕΟΚ αρχικά και μετέπειτα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ήθελα να θυμίσω και στον κ. Ακριβάκη, αλλά και στον αξιότιμο κύριο Πρωθυπουργό ότι δεν θα προσέφεραν τα λίγα ή πολλά που προσέφεραν κατά την άποψή τους εάν δεν ήταν η Ελλάδα μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και αυτό ο κάθε έντιμος Έλληνας το αναγνωρίζει και το αποδίδει στον αείμνηστο Κωνσταντίνο Καραμανλή.

Εάν τότε, μόνος αυτός, αντίθετα προς όλες τις άλλες πολιτικές δυνάμεις δεν επέμενε να ξεκινήσουμε αυτήν την πορεία...

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Δεν είναι σωστό αυτό.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: ...δεν θα δινόταν η ευκαιρία σε άλλους πολιτικούς Αρχηγούς να προσφέρουν τα πολλά ή λίγα που νομίζουν ότι προσέφεραν.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Μου επιτρέπετε μία διακοπή;

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Όχι, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Σας παρακαλώ μη διακόπτετε. Πρώτον, δεν το επιτρέπει ο ομιλητής και δεύτερον πρέπει να το επιτρέπει και το Προεδρείο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ απλώς ρώτησα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ρωτήσατε και το εκτιμώ, κύριε Ιωαννίδη.

Συνεχίστε, κύριε Χαϊτίδη.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Για να είμαστε ακόμα πιο συνεπείς προς την ιστορία η οποία πρέπει κατά καιρούς να υπενθυμίζεται στον ελληνικό λαό, να πούμε ότι ο μεγάλος εκείνος οραματιστής, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, μόνος του οδήγησε την Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα.

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης ήταν εκείνος ο οποίος αγωνίστηκε σκληρά όχι μόνο για να προωθηθεί η Ελλάδα στη νέα μετεξελιγμένη μορφή από ΕΟΚ σε Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά βοήθησε και συνολικά τους Ευρωπαίους να πετύχουν αυτόν το δρόμο.

Ο σημερινός Αρχηγός, ο Κώστας Καραμανλής, όπως αναλυτικά εξέθεσε χθες, είναι αυτός ο οποίος όχι μόνο προσπαθεί, όχι μόνο είναι ο πρέσβης καλής θέλησης της χώρας μας στην πορεία της προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, όχι μόνο είναι αυτός που βοηθά με κάθε τρόπο, όπου και αν βρίσκεται, στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, αλλά είναι και αυτός ο οποίος διατυπώνει ευθαρσώς την αγωνία του, γιατί βλέπει όχι ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πάει καλά λόγω εσφαλμένων αρχών που υποστηρίζει, αλλά ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και ειδικότερα η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έχει ανάγκη από αγώνες και προσπάθειες, ώστε και να εφαρμοστούν τα όσα αποφασίζονται και ψηφίζονται, αλλά και για να διεκδικήσει και να πετύχει η Ελλάδα όλα εκείνα που της αντιστοιχούν ως πραγματικά ισότιμο μέλος στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε ήδη δείγμα γραφής για τις διαθέσεις εκείνων που διαχειρίζονται τις τύχες της Ευρωπαϊκής Ένωσης όχι κατά τρόπο ισότιμο σε σχέση με τα άλλα κράτη-μέλη, αλλά κατά τρόπο επικυρίαρχου.

Σας διαβάζω τώρα τη διατύπωση του άρθρου 17 της Συμφωνίας της Νίκαιας: «Η κοινή εξωτερική πολιτική και η πολιτική ασφάλειας περιλαμβάνει το σύνολο των θεμάτων που αφορούν την ασφάλεια της ένωσης συμπεριλαμβανομένης της προοδευτικής διαμόρφωσης κοινής αμυντικής πολιτικής». Έχουμε μια διατυπωμένη σαφώς πρόθεση για κοινή αμυντική πολιτική. Βλέπουμε όμως ένα από τα βασικά μέλη της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης, τη Μεγάλη Βρετανία, να καταστρατηγεί αυτήν την πρόθεση της κοινής αμυντικής πολιτικής. Σε συνεννόηση με εξωθεσμικούς εταίρους, τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Τουρκία, προωθεί αποφάσεις οι οποίες πλήττουν την κοινή αμυντική πολιτική και στρέφονται ευθέως κατά ενός υποτίθεται ισοτίμου μέλους της ενώσεως της Ελλάδος.

Παρά ταύτα δεν βλέπουμε ούτε την Ελλάδα ούτε τα λοιπά κράτη της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης να εξανίστανται και να διαμαρτύρονται για τη μη θεσμικά προβλεπόμενη έξωθεν επέμβαση. Εάν διατυπώνουμε κάποιες επιφυλάξεις και την αγωνία μας δεν είναι γιατί ξανασκεφτόμαστε ή αναθεωρούμε –άπαγε της βλασφημίας- τη θέση μας απέναντι στην Ευρωπαϊκή 'Ενωση. Την υποστηρίζουμε και είμαστε υπερήφανοι διότι ο Κωνσταντίνος Καραμανλής συνέλαβε πριν από σαράντα χρόνια αυτήν την ιδέα. Αγωνιούμε όμως για το γεγονός ότι η Ελλάδα ανέχεται την κακή εφαρμογή όσων προβλέπουν οι συμφωνίες εναντίον της Ελλάδος.

Αγωνιούμε ακόμη διότι η σημερινή ελληνική Κυβέρνηση λόγω της ανικανότητός της δεν μπορεί να εκμεταλλευτεί τις ευκαιρί-

ες και τις δυνατότητες που μας δίδονται από τις συμφωνίες. Αυτά τα λέω για την αποκατάσταση της αλήθειας και για να μην έρχεται ο Πρωθυπουργός, ελλείψει επιχειρημάτων, να διαστρεβλώνει την αλήθεια και να μας αποδίδει πράγματα που δεν σκεπτόμαστε εμείς στη Νέα Δημοκρατία.

Ασφαλώς όλοι αγωνιζόμαστε ώστε να εδραιωθεί και να προχωρήσει η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση με τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης εφόσον υπάρξουν οι απαιτούμενες συνθήκες. Όμως, ιστορικά, διάφορα πολιτικά ή κοινωνικά σχήματα, έχει αποδειχθεί ότι δεν είναι αιώνια. Έχει σκεφθεί κανείς ποτέ εάν μετά από είκοσι ή μετά από πενήντα χρόνια ατονήσει ή και δεν υπάρχει ενδεχομένως η Ευρωπαϊκή 'Ενωση, τι θα συμβεί με τα επιμέρους κράτη-μέλη τα οποία θα την απαρτίζουν;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Τι θα συμβεί όταν υπάρχουν σκέψεις –με τις οποίες εγώ δεν συμφωνώ- περί δημιουργίας «υπερεθνικής δημοκρατικής υπηκότητος» και περί «έθνους πολιτών» της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Τι θα συμβεί εάν υπάρξει αυτή η ατονία και η αδυναμία διασφαλίσεως των πολιτιστικών και ιστορικών δεδομένων του κάθε κράτους-μέλους;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Χθες η εκπρόσωπός σας είπε να δημιουργήσουμε έναν ενιαίο τρόπο ζωής. Αποφασίστε τι θέλετε.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Έτσι, λοιπόν, η αγωνία μας και η προσπάθειά μας είναι να υπάρξει μια άλλη Κυβέρνηση -γιατί η σημερινή δεν μπορεί- η οποία θα διασφαλίσει, κύριε Καψή, όλα αυτά τα οποία μπορούμε να διασφαλίσουμε.

Η σημερινή Κυβέρνηση, όμως, δεν μπορεί να τα διασφαλίσει, όπως δεν μπόρεσε να διασφαλίσει την ειλημμένη απόφαση να μπει η Κύπρος χωρίς άλλες προϋποθέσεις, εκβιασμούς και πιέσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ σήμερα την εκβιάζουν με την ανοχή, τουλάχιστον, της Ελλάδας.

Όπως η σημερινή Κυβέρνηση ανέχθηκε, κατά τρόπο ταπεινωτικό για την Ελλάδα, να αποσύρει τους πυραύλους S-300, επειδή το ζήτησε η Τουρκία, να γκριζάρει το Αιγαίο με αρχή τα Ίμια, να ανεχθεί τη συνεχιζόμενη επιθετικότητα της Τουρκίας και να τη μετονομάζει σε φιλική συμπεριφορά, να αναγνωρίζει τα «ζωτικά συμφέροντα της Τουρκίας στο Αιγαίο» και βεβαίως να ανεχθεί τη συστηματική εκδίωξη συμπαγών ελληνικών ομάδων από τη Βόρειο Ήπειρο και από άλλες περιοχές.

Επίσης, και τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ για την ανοχή σας, αλλά βλέπετε είχα και εγώ διαρκείς διακοπές, ήθελα να διατυπώσω και μία άλλη αγωνία. Τι γίνεται με τη γεωργία; Τι γίνεται γενικά με την οικονομία της Ελλάδας, όταν βλέπουμε ότι δεν είναι δυνατόν στο ορατό μέλλον και υπό τις παρούσες συνθήκες να είμαστε ανταγωνιστικοί, έτσι όπως προβλέπεται; Όπως υπάρχουν δικλείδες ασφαλείας και διαφυγής στις περιπτώσεις ειδικών συνθηκών άμυνας στο άρθρο 17, θα έπρεπε να προβλεφθούν και ειδικές τέτοιες δικλείδες ασφαλείας και διαφυγής όταν ένα κράτος-μέλος έχει σε ορισμένους τομείς της οικονομίας, όπως είναι η γεωργία και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις για την Ελλάδα, ιδιαίτερες δυσκολίες, διότι χωρίς αύξηση των ποσοστώσεων και χωρίς διατήρηση των επιδοτήσεων η ελληνική γεωργία, η βάση της εθνικής μας οικονομίας, δεν είναι δυνατόν να επιβιώσει.

Όλα αυτά νομίζω ότι πρέπει να μας απασχολήσουν υπό την έννοια, κύριε Καψή, όχι ότι σκεπτόμαστε ή αναθεωρούμε ή σκεπτόμαστε να αναθεωρήσουμε τις απόψεις μας, αλλά είμαστε εκείνοι οι οποίοι ολοθέρμως υποστηρίζουμε την ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αρκεί να ληφθούν υπόψη όλα εκείνα τα οποία η σημερινή Κυβέρνηση, είτε λόγω ολιγωρίας είτε λόγω ανικανότητας δεν μπορεί να λάβει υπόψη της και δεν μπορεί να διασφαλίσει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα την Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Το λόγο έχει ο κ. Γιαννίτσης.

Ζητήσατε το λόγο για μία παρέμβαση, κύριε Γιαννίτση.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Δεν τον ζήτησα τώρα ακριβώς, αλλά δεν πειράζει. Δεν θα κάνω παρέμβαση. Απλά ήθελα να δώσω δύο διευκρινίσεις για ορισμένα ζητήματα.

Ελέχθησαν τόσο πολλά και ενδιαφέροντα όλο αυτό το διήμερο, ώστε θεωρώ ότι μια πρόσθετη παρέμβαση από πλευράς μου θα είχε να προσθέσει ιδιαίτερα πράγματα σ' αυτήν την πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση.

Όμως ο κ. Σιούφας αναφέρθηκε σε μία συνέντευξή μου σχετικά με τα θέματα του ευρωστρατού. Κατ' αρχάς, χαίρομαι ιδιαίτερα για την επιμέλεια με την οποία ο κ. Σιούφας παρακολουθεί τις συνεντεύξεις μου, αλλά αφού το κάνει, θα τον παρακαλούσα, πρώτον, να τις διαβάζει καλύτερα και, δεύτερον, να τις βλέπει όλες και ιδίως όταν είναι την ίδια μέρα ή το ίδιο εικοσιτετράωρο κλπ., διότι εγώ και στη συνέντευξη στην οποία αναφέρθηκε και σε δύο -τρεις άλλες, που είναι ακριβώς εκείνη την εποχή που το θέμα ήταν στην επικαιρότητα, έκανα απολύτως ξεκάθαρο, σε αντίθεση με αυτά που είπε ότι για μας κείμενο βάσης για συζήτηση δεν υπάρχει και ότι δεν είναι αποδεκτό, ως κείμενο βάσης για συζήτηση, αυτό το κείμενο που έχει ετοιμαστεί.

Επίσης το ζητούμενο είναι να δούμε ποιες είναι οι αρχές που η Κυβέρνηση βλέπει ότι πρέπει να κυριαρχήσουν στη ρύθμιση του θέματος αυτού για την Κοινή Ευρωπαϊκή Πολιτική σε θέματα ασφάλειας, ποιες είναι οι ρυθμίσεις που εμείς θέλουμε, ποιες είναι οι ρυθμίσεις που κινούνται σύμφωνα με τη Συνθήκη της Νίκαιας και τις όποιες άλλες διατάξεις πρέπει να λάβει κανείς υπόψη του και με βάσει αυτές να προχωρήσουμε και από εκεί και πέρα να βρούμε μία λύση.

Θα ήθελα να πάω και λίγο παραπέρα και να πω ότι η συζήτηση για τη Συνθήκη της Νίκαιας έδωσε την ευκαιρία να φθάσουμε στο 1960 και στο 1965 και να ανατρέξουμε ίσως ακόμα και στην εποχή του Περικλέους. Πολύ ενδιαφέροντα αυτά που ακούστηκαν. Όμως, η Συνθήκη της Νίκαιας ήταν μια αφορμή πια να λεχθούν άλλη μία φορά και κατά κόρον τα θέματα του ευρωστρατού.

Φαίνεται ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν έχει τίποτα άλλο να πει είτε για τη Συνθήκη της Νίκαιας είτε για τα πολλά σημαντικά που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ελλάδα παρά το θέμα του ευρωστρατού.

Και, βεβαίως, το κάνει γιατί καταστροφολόγησε στην επερώτηση που ήμουν εγώ παρών στις 7 Δεκεμβρίου. Τίποτα δεν επιβεβαιώθηκε απ' αυτά που λέχθηκαν και θέλω να διαβάσω αυτά που είπε η κα. Μπακογιάννη ότι βρισκόμαστε σήμερα παραμονή του Λάακεν να πρέπει να περιμένουμε να μας πυροβολήσουν, γιατί πρέπει να επιλέξουμε μεταξύ του απόλυτου απομονωτισμού ή της συγκεκριμένης ζημιάς στα εθνικά μας συμφέροντα. Πολλά άλλα λέχθηκαν εκείνη τη μέρα που δεν έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον να τα πω ότι θα υποστούμε δεινή εθνική ήττα ότι θα αναγκαστούμε να βρεθούμε μόνοι απέναντι στους δεκατέσσερις ότι θα αναγκαστούμε να δεχθούμε αυτά που άλλοι έκαναν. Τίποτε απολύτως δεν έγινε απ' όλα αυτά. Συζήτηση δεν έγινε καμία γιατί ο Πρωθυπουργός κατέστησε απολύτως σαφές εκεί που έπρεπε ότι δεν υπάρχει περίπτωση να συζητηθεί ένα τέτοιο κείμενο στο Συμβούλιο του Λάακεν. Δεν συζητήθηκε το κείμενο και έρχεται σήμερα ο κ. Μολυβιάτης να λέει ότι ενώ το κείμενο θα έπρεπε να αποτελεί διαπραγμάτευση μεταξύ Ευρωπαϊκής 'Ενωσης και Τουρκίας το διαπραγματεύτηκε η Ελλάδα με την Ευρωπαϊκή 'Ενωση. 'Ετσι εξεπλάγην και αναρωτήθηκα τι γίνεται εδώ πέρα.

Η κοινοτική διαδικασία μπήκε επιτέλους στις βάσεις της, γιατί από τη στιγμή που ο 'Ελληνας Πρωθυπουργός είπε ότι για μας κείμενο δεν υπάρχει, η διαδικασία που ακολουθήθηκε είναι ανύπαρκτη και εξωθεσμική και δεν την παραδεχόμαστε. Μας ενδιαφέρει η ρύθμιση για την Κοινή Εξωτερική Πολιτική ασφάλειας, θέλουμε να βοηθήσουμε να βρεθεί μια λύση, γιατί η Ελλάδα είναι μια από τις χώρες που έχει κάνει από την αρχή προσπάθειες να φτάσει η Ευρωπαϊκή 'Ενωση σ' ένα σημείο, που είναι στα σπάργανα ακόμα γιατί υπάρχουν πολλές αντιστάσεις. Θέλουμε να βρούμε και εμείς λύση, αυτήν τη λύση όμως θα τη βρούμε όπως εμείς τη θέλουμε στην Ευρωπαϊκή 'Ενωση.

Τι αποφάσισε η Ευρωπαϊκή 'Ενωση κατόπιν της τοποθέτησης του Πρωθυπουργού ο οποίος βρήκε και πολλούς υποστηρικτές; 'Ηταν να ξεκινήσει μια κοινοτική διαδικασία στην οποία ο αρμό-

διος κ.Σολάνα και η προεδρία, εν πάση περιπτώσει, οι τρεις πόλοι που έχει κάποια λογική, θα ξεκινήσουν να φτιάξουν αυτό που θα πρέπει να είναι η κοινοτική ρύθμιση. Με βάση αυτή, θα συζητηθεί το θέμα των σχέσεων της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης με το ΝΑΤΟ. Ούτε Τουρκία λοιπόν ούτε Ελλάδα ούτε εκείνο ούτε το άλλο. Είναι καθαρά θεσμικό θέμα μεταξύ δύο πόλων και σ' αυτό καταλήξαμε.

'Οσοι λοιπόν καταστροφολογούν σήμερα, σύντομα θα αναγκαστούν να υποστούν τις συνέπειες της καταστροφολογίας τους και θα συνεχίσουμε μέχρι και αυτό το θέμα να καταλήξει προς το συμφέρον της χώρας μας, όπως και πάρα πολλά άλλα. Υποθέτω ότι αυτό που προσπαθείτε είναι να δημιουργείτε εντυπώσεις σε ευαίσθητα ζητήματα γιατί βλέπουν πολλοί ότι η ιστορία της ένταξης της Κύπρου προχωράει ακάθεκτα προς το τέλος της, θα είναι ένα μεγάλο εθνικό επίτευγμα της πολιτικής αυτής της Κυβέρνησης και προσπαθείτε να βρείτε κάποια μικροπράγματα και να τα αναγάγετε σε μείζονα ζητήματα, να επενδύσετε εκεί πάνω, βεβαίως είναι μια επένδυση που θα αποδειχθεί στείρα στη συνέχεια, αλλά αυτό προσπαθείτε να κάνετε και να δημιουργήσετε εντυπώσεις. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» για τα εκατόν ογδόντα χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση, σαράντα πέντε μαθητές και τρεις συνοδοί-δάσκαλοι από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Χαλκηδόνας Αττικής και επτά μαθήτριες και μαθητές και ένας συνοδός από το 1ο Γυμνάσιο Ερμούπολης Σύρου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Ο κ. Μολυβιάτης έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΟΛΥΒΙΑΤΗΣ: Επειδή ο κύριος Υπουργός ανεφέρθη σε μένα ονομαστικά, θα ήθελα να επαναλάβω αυτά που είπα, γιατί δεν ξέρω αν τα πρόσεξε.

Κύριε Πρόεδρε, αυτό που είπα είναι το εξής: Ο κύριος Πρωθυπουργός δήλωσε χθες εδώ στη Βουλή ότι «μετέτρεψε το πρόβλημα του ευρωστρατού στη Βαρκελώνη από ελληνοτουρκικό σε ευρωτουρκικό». Έθεσα, λοιπόν, το ερώτημα: «Αν είναι πράγματι ευρωτουρκικό το θέμα, γιατί η διαπραγμάτευση του θέματος δεν γίνεται μεταξύ Ευρώπης και Τουρκίας, αλλά μεταξύ Ευρώπης και Ελλάδος;»

Επιπλέον ο κύριος Πρωθυπουργός δεν απέκλεισε ότι το κείμενο της Αγκύρας ή της Κωνσταντινουπόλεως θα είναι η βάση για τη διαπραγμάτευση, διότι είπε «τι σημασία έχει το κείμενο είτε της Αγκύρας ή κάποιο άλλο;» Επομένως δεν αποκλείει να είναι αυτό το κείμενο η βάση και παραμένει ό,τι απεφασίσθη στη Βαρκελώνη –αυτό ανακοίνωσε ο κύριος Πρωθυπουργός- ότι δηλαδή ο κ. Σολάνα και ο εκπρόσωπος της Ισπανικής Προεδρίας θα διαπραγματευθούν με τον Έλληνα Υπουργό Εξωτερικών το πρόβλημα το ευρωστρατού. Πώς, λοιπόν, είναι τουρκοευρωπαϊκό, αφού το διαπραγματεύεται η Ευρώπη με την Ελλάδα;

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ορίστε, κύριε Μητσοτάκη. Έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συνθήκη την οποία συζητούμε βρίσκει σύμφωνα τα δύο μεγάλα κόμματα και κατά προέκταση την πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Χαίρομαι γι' αυτήν τη σύμπτωση απόψεων, η οποία αδιαμφισβήτητα είναι ωφέλιμη για τη χώρα.

Βέβαια, δεν νομίζω ότι συμφέρουν το ΠΑΣΟΚ οι αναφορές στην ιστορία. Απορώ γιατί με τόση επιμονή έρχεται και ξαναέρχεται. Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η Νέα Δημοκρατία ακολούθησε ευρωπαϊκή πολιτική, την οποία στη συνέχεια ακολούθησε και το ΠΑΣΟΚ. Καλά έκανε και χαιρόμαστε γι' αυτό. Δεν έχουμε καμιά αντίρρηση. Θυμηθείτε, όμως, από πού ξεκίνησαν και πού φθάσαμε. Πολύ σωστά σας είπε πρωτύτερα η κ. Μπακογιάννη ότι «τα πισωγυρίσματα ζημιά έκαναν, καλό δεν έκαναν». Καλύτερο θα ήταν να ήμασταν από την αρχή όλοι σύμφωνοι για την ευρωπαϊκή πορεία και για την Ενωμένη Ευρώπη.

Δεν είναι, όμως, η ώρα να κάνουμε μνημόσυνα και να αναφερόμαστε στο παρελθόν. Η Ευρώπη με τη Συνθήκη της Νίκαιας έκανε ένα σημαντικό βήμα προς τα εμπρός. Εγώ συνέβη να έχω παρακολουθήσει όλη τη μακρά πορεία της Ευρώπης προς την ενοποίησή της –έζησα όλα αυτά τα χρόνια στην ενεργό πολιτική, στην πρώτη γραμμή- και μπορώ να σας διαβεβαιώσω για κάτι που και άλλοτε είπα σε αυτήν την Αίθουσα: Έτσι προχωρεί η Ευρώπη μπροστά. Καμιά φορά κάνει και δύο βήματα μπροστά και ένα πίσω. Καμιά φορά κάνει άτολμα βήματα. Καμιά φορά κάνει τολμηρά βήματα. Πάντως βαδίζει μπροστά και είναι μεγάλο το εγχείρημα να φτιάξουμε μια Ενωμένη Ευρώπη από πολλά εθνικά κράτη. Είναι κάτι που στην ιστορία δεν έχει ξαναγίνει. Γι' αυτό πρέπει να είμαστε ικανοποιημένοι, και όταν ακόμα ο στόχος που θέσαμε επιτυγχάνεται μόνο κατά ένα ποσοστό. Τέτοια είναι ασφαλώς η περίπτωση της Νίκαιας.

Πράγματι, και τα δύο μεγάλα κόμματα, κύριοι συνάδελφοι του Κομμουνιστικού Κόμματος, συμπίπτουν σε αυτήν την πορεία.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Τότε, γιατί αρνούνται το δημοψήφισμα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Είναι λογικό, κύριε Κολοζώφ, να συμπίπτουν, διότι είμαστε όλοι υπέρ της πολιτικής αυτής, όπως είναι και η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Σας τιμούμε και για την επιμονή σας, αν θέλετε, να είστε μόνοι και έρημοι και τόσο λίγοι, αλλά εν πάση περιπτώσει εμείς οι υπόλοιποι συμφωνούμε σε αυτήν την πορεία.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Γιατί δεν πάτε για δημοψήφισμα, αφού είστε τόσο σίγουροι;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν ανέβηκα στο Βήμα, για να πω αυτά τα πράγματα, τα οποία λίγο-πολύ όλοι τα ξέρουμε.

Θέλω να κάνω δύο συγκεκριμένες παρατηρήσεις:

Η πρώτη παρατήρηση είναι αυτήν την οποία έκανε προηγουμένως, πριν από μένα, η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του κόμματός μου κα Μπακογιάννη.

Κύριοι Υπουργοί, υπάρχει και η οικονομική διάσταση του προβλήματος. Η Ευρώπη θα διευρυνθεί και από εκεί που αποτελείται από δεκαπέντε μέλη, θα γίνει σχεδόν διπλάσια, θα αποτελείται τουλάχιστον από είκοσι επτά κράτη.

Και τα κράτη που θα έρθουν είναι κράτη τα οποία έχουν ανάγκη βοήθειας, διότι το μέσο εισόδημα είναι σημαντικά χαμηλότερο από το μέσο ή από το μικρότερο ευρωπαϊκό εισόδημα.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΟΛΥΒΙΑΤΗΣ: Κατά 40%.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κατά 40%, όπως πολύ σωστά λέει ο κ. Μολυβιάτης.

Κατά συνέπεια είναι ανάγκη να υπάρξουν πόροι. Μου έκανε εντύπωση –παρακολούθησα με προσοχή την ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού- μία φράση που είπε, τέσσερις λέξεις: «Πρέπει να λάβουμε υπόψη μας και το θέμα του προϋπολογισμού». Έπρεπε, κατά την αντίληψή μου, αυτό το θέμα να είναι το πρώτο θέμα για την Ελλάδα, ου μην αλλά και για άλλα ευρωπαϊκά κράτη, απέναντι των ισχυρών της Ευρώπης, οι οποίοι όντως φέρουν το μεγαλύτερο βάρος. Έπρεπε να είναι σημαία της Ελλάδος από χρόνια. Εγώ το έχω πει και άλλοτε στην Αίθουσα αυτή και μου κάνει εντύπωση ότι κανείς δεν μιλά. Από το θέμα αυτό εντούτοις εξαρτάται η υλοποίηση της διεύρυνσης.

Βεβαίως, εμείς, που αποτελούμε ένα από τα κράτη που βοηθούνται αυτήν την ώρα, δεν θα δεχθούμε, ούτε επιτρέπεται να δεχθούμε, να πάψει η ροή της βοήθειας της Ευρώπης προς της περιοχές, προς τα κράτη τα οποία έχουν ανάγκη βοηθείας. Αλλά και τα άλλα κράτη θα έχουν ανάγκη βοήθειας.

Όταν διαπραγματευόμασταν τη Συνθήκη του Μάαστριχ, δώσαμε μάχη ίσαμε τα ξημερώματα, ίσαμε τις 2.00' η ώρα τη νύχτα –μάλιστα το αεροπλάνο περίμενε εμένα για να πετάξω μετά στην Ουάσιγκτον όπου πήγα κατευθείαν μετά- διότι προσπαθούσαμε να πείσουμε ιδίως τον Κολ της Γερμανίας τότε να ανεβάσει την κοινοτική συμμετοχή. Και ανεβαίναμε χιλιοστό το χιλιοστό. Από το 1,23% φθάσαμε στο 1,27% του εθνικού εισοδήματος, το οποίο θα εδίδετο στην Ευρώπη ως προϋπολογι-

σμός ευρωπαϊκός.

Το περίεργο είναι, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι το 1,27% δεν χρησιμοποιήθηκε από την Ευρώπη, το οποίο ήταν επίσης λάθος κατά την αντίληψή μου. Έπρεπε να επιμείνουν τα ευρωπαϊκά κράτη να αξιοποιηθεί το σύνολο του ποσού το οποίο κατ' αρχάς είχε συμφωνηθεί. Διετέθη όμως ένα πολύ μικρότερο ποσό, αν δεν κάνω λάθος γύρω στο 1,15% ή 1,17%. Και υπολογίζουν ότι με τα χρήματα τα οποία είχαμε πετύχει εμείς να αποσπάσουμε τότε από τους ισχυρούς για κοινοτικό προϋπολογισμό θα καλυφθούν και οι ανάγκες της διεύρυνσης.

Εγώ, κύριοι Υπουργοί, δεν το πιστεύω αυτό. Και δεν θεωρώ ότι μπορούμε εμείς μόνοι μας να το πετύχουμε, αλλά θεωρώ ότι δεν επιτρέπεται να μην είναι πρώτη εθνική επιδίωξη της Ελλάδος να αυξηθεί ο προϋπολογισμός, της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να μπορεί να γίνει η διεύρυνση, ιδιαίτερα προς ανατολάς, που θα στοιχίσει ούτως ή άλλως πολλά χρήματα.

Και λέγοντας αυτό είναι ανάγκη να προσθέσω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. φαίνεται ότι έχει συνηθίσει να μην ασχολείται με οικονομικά θέματα, διότι είσθε πολύ γαλαντόμοι και εύκολα αναλαμβάνετε δαπάνες χωρίς να σκέπτεσθε από πού θα καλυφθούν αυτές οι δαπάνες. Τουλάχιστον σε επίπεδο ευρωπαϊκό ας μην ακολουθήσουμε αυτήν τη μέθοδο.

Το δεύτερο το οποίο επιθυμώ να επισημάνω, με πολλή λύπη, είναι ότι, αγαπητοί συνάδελφοι, η Κυβέρνηση δεν λέει την αλήθεια. Δεν λέω ότι ψεύδεται, αλλά ότι παρουσιάζει με διαφορετικό φως μια πραγματικότητα που είναι σκληρή.

Εγώ ανήκω σε άλλη σχολή, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Εγώ πιστεύω ότι ο Πρωθυπουργός της χώρας, όταν ανεβαίνει στο Βήμα, οφείλει να πει τα πράγματα με το όνομά τους. Δεν είναι δυνατόν να ωραιοποιούμε τα πάντα. Και δεν είναι δυνατόν ορισμένες φορές να λέμε και κραυγαλέες ανακρίβειες και προπαντός να αναθέτουμε στον ατυχή κ. Γιαννίτση να λέει πράγματα τα οποία είναι τελείως έξω από την πραγματικότητα.

Την ιστορία του ευρωστρατού τη γνωρίζουμε όλοι. Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία –και το ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- ότι υπήρξε μια ολιγωρία κυβερνητική. Επί ένα χρόνο γινόταν διαπραγμάτευση μεταξύ μιας χώρας της Ευρώπης και δύο χωρών που δεν ανήκουν στην Ευρώπη, των Ηνωμένων Πολιτειών και της Τουρκίας, για να καταλήξουμε σε ένα κείμενο –Κείμενο Κωνσταντινουπόλεως στην αρχή, στη συνέχεια Κείμενο της Άγκυρας- το οποίο είναι ασφαλώς παντελώς απαράδεκτο από την ελληνική πλευρά.

Δεν έπρεπε, κύριοι Υπουργοί, να αφήσετε να φθάσει το πράγμα εκεί, χωρίς η Ελλάς να δώσει τη μάχη την οποία δίνει σήμερα. Με την ίδια ένταση που δίνετε τη μάχη σήμερα, έπρεπε να έχετε αρχίσει τη μάχη εναντίον αυτού που ετοιμαζόταν τότε. Διότι δεν μπορεί η Τουρκία να έχει την απαίτηση να κατοχυρωθεί θεσμικά το δικαίωμά της να απειλεί την Ελλάδα με πόλεμο. Διότι περί αυτού πρόκειται. Εγώ προσωπικά δεν νομίζω ότι υπάρχει αληθής κίνδυνος τουρκικής επίθεσης, αλλά είναι βέβαιο ότι το casus belli εννοούν οι Τούρκοι να το κρατήσουν ακόμα και όταν η Ευρώπη αποκτήσει τη δική της κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας. Είναι απαράδεκτο, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ. Έχουμε 100% δίκιο σε αυτήν τη θέση.

Ο Αρχηγός του κόμματος, στον οποίο έχω την τιμή να ανήκω τα είπε χθες πάρα πολύ καλά από του Βήματος της Βουλής και δεν είπε και καμιά απολύτως υπερβολή. Είπε την αλήθεια. Και είπε ότι αυτό είναι απαράδεκτο. Αλλά αυτό που εμένα με ενοχλεί είναι ότι έρχεται ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος και ο παριστάμενος Υπουργός να βεβαιώσει τον ελληνικό λαό, να βεβαιώσει την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι τίποτα δεν τρέχει, ότι είναι ένα κείμενο το οποίο απορρίψαμε και δεν υπάρχει κατά συνέπεια και θα ξαναγίνουν από την αρχή οι κουβέντες σύμφωνα με το πνεύμα το οποίο όλοι ομόφωνα εδώ εκφράζουμε. Μακάρι να ήταν έτσι, κύριοι συνάδελφοι, μακάρι να κάνουμε λάθος εμείς και να δικαιωθεί η Κυβέρνηση, αλλά δεν είναι δυστυχώς έτσι. Δεν κρύβω από την Εθνική Αντιπροσωπεία –και γνωρίζετε ότι εγώ δεν υπερβάλλω και δεν κινδυνολογώ ποτέ μου- ότι τα πράγματα είναι πάρα-πάρα πολύ δύσκολα. Και η Ελλάς βρέθηκε μόνη στη θέση αυτή. Και πολύ φοβάμαι ότι τελικά θα βρεθούμε μόνοι.

Κατά συνέπεια, αυτήν την ώρα εμείς ως Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά νομίζω και οι παριστάμενοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ συμφωνούν όλοι σε αυτήν την άποψη, εκφράζουμε μία ομόθυμη εθνική θέση ότι αυτό είναι αίτημα εθνικό ανυποχώρητο και θέλω να ελπίζω ότι η Κυβέρνηση, που εκφράζει τόση αισιοδοξία σήμερα στην Αίθουσα αυτή, θα θυμηθεί ότι έχει απέναντι της Εθνικής Αντιπροσωπείας μία ανειλημμένη υποχρέωση, απέναντι του ελληνικού λαού, να μην υποχωρήσει όποιεσδήποτε πιέσεις και αν υποστεί, διότι είναι βέβαιο ότι θα υποστεί πιέσεις.

Πάντως, κύριοι συνάδελφοι, εγώ λυπάμαι, γιατί σε αυτήν την Αίθουσα στα θέματα εξωτερικής πολιτικής σπανίως μπορούμε να συνεννοηθούμε. Και ο λόγος είναι ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, του εκσυγχρονιστικού ΠΑΣΟΚ, -πρέπει να εξηγήσει ότι δεν ήταν έτσι επί της εποχής του Ανδρέα Παπανδρέου, με τον Ανδρέα Παπανδρέου είχαμε μία έντιμη και μία ειλικρινή συζήτηση πάνω σε θέματα εξωτερικής πολιτικής- τα θέλει όλα δικά της να κάνει ωραιοποιήσεις, οι οποίες εκ των υστέρων συχνά δεν επαληθεύονται.

Τα τονίζω αυτά, κύριοι συνάδελφοι, γιατί είναι θέματα αρχής και γιατί πιστεύω ότι σε αυτήν την Αίθουσα αυτά τα οποία λέμε πρέπει να ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Είναι χρέος απέναντι στην Εθνική Αντιπροσωπεία, είναι χρέος απέναντι στον ελληνικό λαό.

Κατά τα λοιπά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η επικύρωση της Συνθήκης αυτής από την συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού Κοινοβουλίου θα αποτελέσει ένα βήμα προς τα εμπρός για τη χώρα και θα βοηθήσει την ευρωπαϊκή της πορεία, η οποία συνδέεται με την πορεία του έθνους μας. Είμαστε οριστικά κομμάτι της Ευρώπης και η ευρωπαϊκή πορεία είναι η πορεία της μοίρας της Ελλάδας την οποία πρέπει με σταθερότητα και συνέπεια να ακολουθήσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Κοτσώνης έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκαν και αυτές τις μέρες αιτιάσεις όσον αφορά την εξωτερική πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση. Ακούγονται και από την Αντιπολίτευση, ακούγονται πολλές φορές και από συναδέλφους της Συμπολίτευσης.

Μήπως όμως είναι ώρα να ξεκαθαρίσουμε κάποιες απλές έννοιες στο μυαλό μας, όσον αφορά το τι είναι εξωτερική πολιτική και τι σκοπούς επιδιώκει. Κατ' αρχάς να συμφωνήσουμε ότι ο πόλεμος είναι καταστροφή. Είναι καταστροφή και για το νικητή και για το νικημένο. Άρα, ο κύριος στόχος της εξωτερικής πολιτικής είναι η υπεράσπιση των εθνικών δικαίων με ειρηνικό τρόπο, η εξασφάλιση συνθηκών προόδου για το λαό και ταυτόχρονα η εμπέδωση ενός αισθήματος ασφάλειας σε όλο τον πληθυσμό.

Έχω την εντύπωση ότι με την εξωτερική πολιτική που έχει ακολουθήσει η Κυβέρνησή μας, όλοι αυτοί οι στόχοι έχουν επιτευχθεί με τις λιγότερες βλαπτικές επενέργειες. Εγώ δεν θυμάμαι στη ζωή μου να έχουν υπάρξει στιγμές που ο ελληνικός λαός να νιώθει τόσο ασφαλής όσο νιώθει σήμερα. Διότι σήμερα ο κάθε οικογενειάρχης -σε όλα τα μέρη της Ελλάδας- νιώθει ότι μπορεί να κοιμάται ήσυχος, ότι την άλλη μέρα δεν πρόκειται να του προκύψει κάτι ξαφνικό και τραγικό. Αιώνες ανασφάλειας αυτού του λαού, που δεν του επέτρεπαν να σκεφτεί για την επόμενη μέρα παρά μόνο για το σήμερα, αρχίζουν να ξεπερνιώνται και αυτός ο λαός να μπορεί να αρχίσει να σκέπτεται για το μέλλον, να προγραμματίζει το αύριο.

Όσον αφορά τώρα το θέμα το οποίο συζητά η Βουλή. Κύριε Πρόεδρε, η συνθήκη της Νίκαιας είναι ένα άλλο βήμα μπροστά. Ένα ακόμα σταθερό βήμα προς την επιτυχία του τελικού σκοπού, δηλαδή την ενοποίηση της Ευρώπης. Απαιτούνται πολλά ακόμα βήματα, ίσως και άλματα, όμως η ενοποίηση της Γηραιάς Ηπείρου δεν μπορεί να είναι μια απλή και εύκολη διαδικασία. Είναι κοπιώδης και βασανιστική, γιατί και το στοίχημα είναι μεγάλο.

Οι ευρωπαϊκοί λαοί έχουν κοινή πολιτιστική καταβολή, όμως στη διαδρομή της ιστορίας δημιουργήθηκαν διαφορές και συμ-

φέροντα που δεν είναι καθόλου εύκολο να ξεπεραστούν και να οδηγήσουν στη λειτουργία ενός νέου υπερεθνικού κράτους. Όλοι οι λαοί της Ευρώπης είναι υποχρεωμένοι, συνεισφέροντας στην ολοκλήρωση της Ενωμένης Ευρώπης, να κάνουν υποχωρήσεις ώστε να επιτευχθεί η τελική ενοποίηση που δεν μπορεί να είναι στους τύπους.

Απαιτούμε μία Ενωμένη Ευρώπη στην ουσία. Για να έχουμε όμως την απαίτηση και τη φιλοδοξία να συμμετέχουμε ισότιμα σε μία μεγάλη δύναμη, όπως θα είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση που διαμορφώνεται, πρέπει να έχουμε το θάρρος να αποφασίσουμε εμείς οι πολιτικοί και να πείσουμε τους λαούς μας για την ανάγκη και των εύλογων υποχωρήσεων.

Αν στυλώσουμε τα πόδια στις προδιαγραφές που καθόρισαν οι συνθήκες του παρελθόντος, αν δεν μπορέσουμε να οδηγήσουμε το λαό μας να αγγίξει το όραμα μιας υπερεθνικής υπερδύναμης, τότε θα έχουμε αποτύχει. Η Ενωμένη Ευρώπη θα έχει πολίτες Ευρωπαίους που με σεβασμό θα στηρίζονται στις λαϊκές τους παραδόσεις και την ιστορία τους, όμως με θάρρος και αισιοδοξία θα οικοδομούν το πρόσωπο του Ευρωπαίου πολίτη που δεν μπορεί παρά να είναι κοινό για όλους.

Αυτό που περιγράφω δεν είναι άρνηση των χαρακτηριστικών του κάθε Ευρωπαίου πολίτη. Είναι απαραίτητη προσπάθεια για τη δημιουργία μιας ευρωπαϊκής κοινωνίας πολιτών μέσα στην οποία όλοι θα αισθανόμαστε ελεύθεροι, περήφανοι και οπωσδήποτε αποτελεσματικοί. Και, επιτέλους, να ξεπεράσουμε τα σύνδρομα του Βαλκάνιου επαρχιώτη και να σκεφτούμε σαν Ευρωπαίοι πολίτες εκεί που έχουμε στόχο να πάμε και εκεί που ο λαός κατά πλειοψηφία μας έχει αναθέσει να πάμε.

Στη Νίκαια η Ευρώπη αποφάσισε να προχωρήσει σε πρωτοβουλίες που θα οδηγήσουν στην ουσιαστικοποίηση της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και της Άμυνας. Από τις διακηρύξεις πέρασε σε αποφάσεις. Θεωρήθηκε ότι η αποστολή της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης έληξε.

Η οικοδόμηση της κοινής άμυνας περνά στην ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και εδώ, κύριε Υπουργέ των Εξωτερικών, βρίσκω την ευκαιρία να σας υπενθυμίσω για άλλη μια φορά τη σημασία που εξακολουθεί να έχει η Κοινοβουλευτική Συνέλευση της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης, στην οποία υπήρξα αντιπρόεδρος για ενάμιση περίπου χρόνο. Βέβαια με τα νέα δεδομένα όλη η ευθύνη περνάει εκ των πραγμάτων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και είναι φυσικό. Όμως, πιστεύω ότι πρέπει και η χώρα μας να συμβάλει στη διατήρηση της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης γιατί υπάρχει μια ουσιαστική διαφορά ανάμεσα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Κοινοβουλευτική Συνέλευση της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης. Ποια είναι η διαφορά; Είναι ότι στο μεν Ευρωκοινοβούλιο συμμετέχουν Βουλευτές που εκλέγονται με τη διαδικασία των ευρωεκλογών, στην δε Κοινοβουλευτική Συνέλευση της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης συμμετέχουν Βουλευτές των εθνικών κοινοβουλίων, άρα άνθρωποι από εμάς και απ' όλα τα εθνικά κοινοβούλια της Ευρώπης. Και νομίζω ότι πρέπει μέσα από εκεί να εξακολουθούμε να εκφράζουμε την άποψή μας σαν Έλληνες κοινοβουλευτικοί.

Ίσως είναι πολύ πρόωρο να μιλάμε για ευρωπαϊκό στρατό, όπως επίσης δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας ότι η δημιουργία ευρωπαϊκών στρατιωτικών δυνάμεων ανεξάρτητων από τις λειτουργίες του ΝΑΤΟ δεν κάνει ιδιαίτερα ευτυχείς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Αποφασίστηκε η ανάληψη της ευθύνης για τη συνέχιση της λειτουργίας των διαφόρων εγκαταστάσεων που ίδρυσε και λειτούργησε η Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση, όπως παραδείγματος χάρη στο Τορεχόν της Ισπανίας και η δημιουργία μιας στρατιωτικής δύναμης εξήντα χιλιάδων περίπου ανδρών και γυναικών, οι οποίοι σαν κύρια αποστολή θα έχουν τη συμμετοχή σε αποστολές τύπου Πέτερσμπεργ, δηλαδή συμμετοχή σε ειρηνευτικές αποστολές ή σε περιπτώσεις καταστροφών.

Είναι πρόωρο να μιλάμε για προστασία των ευρωπαϊκών συνόρων από τον ευρωπαϊκό στρατό. Η άμυνα των συνόρων κάθε χώρας θα εξακολουθήσει να είναι ευθύνη των εθνικών στρατών, μέσα βέβαια στα πλαίσια των διεθνών συνθηκών. Είναι δε σαφές ότι η όποια ανάπτυξη του ευρωπαϊκού στρατού, μέχρις ότου η Ευρωπαϊκή Ένωση ενδυναμούμενη με τις αποφάσεις των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων και τις προσπάθειες των ευρωπαϊκών λαών καταφέρει να απογαλακτιστεί από την Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, θα πρέπει να βρίσκεται σε άμεση και συνεχή συνεργασία με το ΝΑΤΟ. Αν θέλουμε μια Ευρώπη ισχυρή, με δικό της ευρωπαϊκό στρατό, πρέπει να εργαστούμε προς μια και μόνη κατεύθυνση: την ενδυνάμωση των ευρωπαϊκών θεσμών, την ενίσχυση της οικονομικής προόδου στην ήπειρο και την ευημερία των λαών της Ευρώπης. Η Συνθήκη της Νίκαιας αποτελεί μια ακόμα επιτυχή εξέλιξη, ίσως όχι τόσο ισχυρή όσο φιλοδόξησε η γαλλική προεδρία, ούτε όσο επιθυμούμε όσοι πιστεύουμε στην αναγκαιότητα της πραγματοποίησης του ευρωπαϊκού οράματος. Όμως, είναι άλλος ένας σημαντικός λίθος στα θεμέλια του οικοδομήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με αυτές τις σκέψεις, κύριε Πρόεδρε, προτείνω την έγκριση της Συνθήκης της Νίκαιας από τη Βουλή των Ελλήνων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς, κύριε Κοτσώνη.

Ορίστε, κύριε Καψή, έχετε το λόγο. Είστε ο τελευταίος εγγεγραμμένος ομιλητής.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Ο τελευταίος κερδίζει...

ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ: Πόσο χρόνο έχει;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Δεκαπέντε λεπτά, με την ανοχή σας κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, είμαι Σμυρναίος Βαλκάνιος επαρχιώτης –δεν φοβάμαι να το πω- και θα προσπαθήσω να εξευρωπαϊστώ πάνω σ' αυτό το Βήμα, ακολουθώντας πολλές συμβουλές και πρώτη τη συμβουλή του κ. Μητσοτάκη ότι πρέπει να λέμε την αλήθεια.

Σπεύδω να πω ότι θα ψηφίσω τη Συνθήκη της Νίκαιας για δύο λόγους. Ο ένας λόγος είναι το άρθρο 23, που προβλέπει την αυτοαναίρεσή της.

Κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε επίσης από την Αντιπολίτευση ότι δεν πρέπει «να στρουθακαμηλίζουμε». Άκουσα την εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας να λέει ότι «είμαστε υπέρ μιας πλουραλιστικής Ευρώπης με ομοσπονδιακό χαρακτήρα και ενιαίο τρόπο ζωής». Και ερωτώ. Θα πρέπει, δηλαδή, στο μέλλον να πίνω το ούζο μου στο «σιζιέμ αροντισμάντ» Εγώ θα πίνω πάντοτε στην Κοκκινιά; Ποιος είναι ο πλουραλισμός και η ομοσπονδιοποίηση;

Ακούμε συνεχώς επί πέντε χρόνια για «την ομοσπονδιακή κατεύθυνση» και ανταποκρινόμενος στο αίτημα του κ. Μητσοτάκη τα λέω έξω από τα δόντια. Όσοι μιλούν για ομοσπονδιακή κατεύθυνση να βγουν να πουν στον ελληνικό λαό ότι είναι υπέρ της κατάργησης του εθνικού κράτους, ότι είναι υπέρ της κατάργησης αυτού που λέγεται Ελληνική Δημοκρατία. Αυτό δεν το λέω εγώ και δεν κινδυνολογώ. Πριν από ένα χρόνο ο ίδιος ο Ζοσπέν αντιδρώντας είπε ότι δεν θέλει να δημιουργηθεί μια Ευρωπαϊκή Ένωση που θα καταργήσει το γαλλικό κράτος ή οποιοδήποτε άλλο κράτος.

Ο κ. Μητσοτάκης διερωτήθη πού θα βρεθούν και αν υπάρχουν τα χρήματα. Μα γιατί δεν λέμε την αλήθεια; Η διεύρυνση αποφασίστηκε με τον όρο ότι δεν θα μπει καμία νέα φορολογία. Και ο πρόεδρος της ΟΚΕ μας είπε ότι η διεύρυνση θα γίνει με το ευρώ του Έλληνα εργάτη και του Έλληνα αγρότη. Μας το είπε ο κύριος συνάδελφος της Επιτροπής ή δεν μας το είπε; Τους ρώτησε κανείς, αυτούς τους ανθρώπους αν συμφωνούν; Και ερχόμαστε να το δούμε στη Χάρτα που σκόπιμα παραμέρισε και δεν δέχθηκε ορισμένες αναφορές που θα επέτρεπαν σε σοσιαλιστικές αντιλήψεις να επιβιώσουν.

Δεν έχουμε προσέξει και άλλα στοιχεία, όπως την Επιτροπή Επιτήρησης, η οποία συνεστήθη για να μην επαναληφθεί το φαινόμενο της Αυστρίας. Καλώς όμως, κύριοι συνάδελφοι, σας θέτω ένα ερώτημα. Εάν πάρουμε υπόψη μας τη Χάρτα, σε αυτό το Κοινοβούλιο υπάρχει και ένα κόμμα που λέγεται Κομμουνιστικό Κόμμα και που διαφωνώ μαζί του σε πολλά σημεία, θα πολεμήσω όμως στο πλευρό του, εάν επιχειρηθεί να του αφαιρεθεί η εκπροσώπηση.

Και ερωτώ: Στην υποθετική περίπτωση που το Κομμουνιστικό Κόμμα πάρει την πλειοψηφία, τι θα γίνει; Θα διώξουν την Ελλά-

δα από την Ευρωπαϊκή Ένωση; Θα επαναφέρουμε το Γ' Ψήφισμα και το ν. 509; Και δεν είναι μόνο αυτό το σημείο, αλλά υπάρχουν και άλλα που πρέπει να προσέξουμε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριοι συνάδελφοι, σας εκπλήσσω;

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Λείπει η κα Παπαρήγα και δεν μπορεί να σας δώσει απάντηση.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Δεν θέλω συγχαρητήρια από την κα Παπαρήγα. Θέλω, αγαπητέ συνάδελφε, να βλέπω τον εαυτό μου στον καθρέφτη και να μην τον φτύνω.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Και να μην κάνετε τουριστικό θέρετρο τη Γυάρο!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Να την κάνουμε τουριστικό θέρετρο, να μην την κάνουμε ξανά τόπο εξορίας!

Κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνω ότι θα ψηφίσω τη Συνθήκη της Νίκαιας όχι μόνο για το άρθρο 23 αλλά και για τη διεύρυνση. Ναι, είναι πάρα πολύ θετικό στοιχείο ότι η διεύρυνση θα περιλάβει και την Κύπρο. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Η συμμετοχή περισσοτέρων χωρών είναι μια εγγύηση ότι η αυριανή Ευρώπη δεν θα είναι η Ευρώπη που η ιστορία της αρχίζει από τον Καρλομάγνο. Θυμάστε τι εννοώ;

ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ: Θυμόμαστε...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Αλλά η ιστορία της θα αρχίζει από τον Περικλή. Δεν θα είναι μια Ευρώπη γοτθικής αρχιτεκτονικής, αλλά θα έχει την αρχιτεκτονική της κλασικής δημοκρατίας.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Ευσεβείς πόθοι!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, επειδή εμμένω στην παρότρυνση του κ.Μητσοτάκη να λέμε την αλήθεια και δεν φοβάμαι την ιστορία, ξέρετε πού πηγαίνουμε; Ναι, ήταν ιστορικό το βήμα του Κωνσταντίνου Καραμανλή να μας βάλει στην Ε.Ο.Κ.

Ήταν το πρώτο «μετέωρο βήμα του πελαργού» και καθόμαστε με το ένα πόδι στο άλλο πόδι κυριολεκτικά και μεταφορικά. Αλλά το δεύτερο βήμα που σταθεροποίησε τη συμμετοχή μας στην ενωμένη, όπως θέλετε να την πείτε, Ευρώπη έγινε από τον Ανδρέα Παπανδρέου με τα μεσογειακά προγράμματα και το δόγμα της εμβάθυνσης που πρέπει να προχωρεί παράλληλα με τη διεύρυνση. Σήμερα αυτό το εγκαταλείπουμε. Συνεχίζουμε τη διεύρυνση χωρίς εμβάθυνση δηλαδή την οικονομική ανάπτυξη των ασθενεστέρων.

Και δεν έχουμε απαντήσει σε ένα τρίτο ερώτημα. Το έθεσε πολύ σωστά ο κ. Κακλαμάνης. Γεωγραφικά ποια Ευρώπη εννοούμε; Μέχρι την Πολωνία; Μέχρι την γραμμή Οντερ Ναισε; Μέχρι πού; Γιατί θα είναι περισσότερο ευρωπαϊκή η Ευρώπη με την Τουρκία και δεν θα είναι με τη Ρωσία; Επειδή έχει το διπλάσιο πληθυσμό της Γερμανίας; Μα η Γερμανία έχει τετραπλάσιο, πενταπλάσιο πληθυσμό από το δικό μας. Δηλαδή γιατί πρέπει να δεχόμεθα την πληθυσμιακή υπεροχή των δύο-τριών μεγάλων κέντρο ευρωπαϊκών δυνάμεων και να μη δεχτούμε και τη ρωσική πληθυσμιακή υπεροχή;

Δεν θα αναφερθώ στα οικονομικά και στρατιωτικά πλεονεκτήματα που θα προσέφερε η συμμετοχή της Ρωσίας. Τα ανέφερε ο κ. Κακλαμάνης και είναι πολύ σωστά –δεν χρειάζεται να επαναλαμβάνει ο ένας τον άλλον- αλλά θα θέσω και το πολιτισμικό στοιχείο της συμμετοχής των χωρών της τέως Σοβιετικής Ένωσης.

Θα ψηφίσουν τα δύο μεγάλα κόμματα και επαναλαμβάνω κατά λέξη τι είπε και ο κ. Μητσοτάκης. Είπε «την εγκρίνουν τα δύο μεγάλα κόμματα και κατ' επέκταση η πλειοψηφία του ελληνικού λαού».

Εγώ δεν ζητάω δημοψήφισμα, ζητάω μία δημοσκόπηση να δούμε πόσοι ξέρουν τι σημαίνει Νίκαια. Να δούμε πόσοι ξέρουν τι συζητάμε εδώ και να είμαστε πιο ειλικρινείς. Και ένα δημοψήφισμα μεταξύ μας, πόσοι από μας γνωρίζουμε καλά το τι συζητάμε, θα ήταν διαφωτιστικό.

Κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα κέρδισε λίγα θετικά στη Διάσκεψη με τη Συμφωνία της Νίκαιας. Εκείνη η οποία έχασε πολλά είναι η Ενωμένη Ευρώπη, η ιδέα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Και εδώ την ευθύνη την έχουμε όλοι μας, κυρίως εμείς οι Βουλευτές. Ανεχθήκαμε τη δεσποτεία των ηγεσιών μας. Στην πρώτη έκθεση που έγινε για την αναθεώρηση της Συνθήκης του Μάαστριχτ όλα τα μέλη της επιτροπής συμφωνήσαμε και εισηγηθήκαμε –και ο κ. Πάγκαλος πρώτος και ο κ. Ρωμαίος δεύτερος απεδέχθησαν ασυζητητί την εισήγηση- θεσμικές μεταβολές, συνταγματικές. Το Σύνταγμα τροποποιήθηκε. Δεν μας έδωσε μεγαλύτερη φωνή στα ευρωπαϊκά πράγματα, στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι. Παρ' ολίγο να μας στερήσει και τη φωνή σε αυτήν την Αίθουσα. Αυτή είναι δική μας ευθύνη, κύριοι συνάδελφοι. Και αν δεν προχωρήσουμε ταχέως –και εξορκίζω την Κυβέρνηση- ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Απευθύνω έκκληση στην Κυβέρνηση να αρχίσει μια προσπάθεια συμμετοχής του ελληνικού λαού σε αυτό το μεγάλο προβληματισμό, για το ποια Ευρώπη θέλουμε. Και όχι μόνο αυτό, να συγκαλέσει και να συνεγείρει όλα τα μυαλά που διαθέτουμε. Ας αφήσουμε τη διαχείριση του προβλήματος της Ευρώπης, ας εγκαταλείψουμε την στενόκαρδη –όλων των κομμάτων εννοώ- διαχειριστική τακτική.

Θα επαναλάβω αυτό που είπα και στην επιτροπή. Έχουμε πολλά μυαλά. Ας παρακαλέσουμε να μας βοηθήσουν, διότι δεν πιστεύω ότι δεν έχουμε αυτήν τη διάθεση. Δεν μπορώ να καταλάβω δηλαδή ότι ανθρώπους όπως ο Δ Τσάτσος δεν μετέχουν. Δεν τους καλέσαμε; Θα τους καλέσαμε, αλλά αρνήθηκαν διτότι μου είναι αδιανόητο να πιστέψω ότι δεν ζητήσαμε την βοήθεια του κ. Τσάτσου. Ας προσπαθήσουμε να τους πείσουμε.

Επειδή υποσχέθηκα να λέω την αλήθεια, τελειώνοντας θα ήθελα να πω ότι δεν αναφέρθηκα καθόλου στο θέμα του ευρωστρατού, λόγου χρόνου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πρέπει να πω ότι με προσοχή άκουσα τις παρατηρήσεις του συναδέλφου κ. Μολυβιάτη. Δεν μπορώ να πω αν συμφωνώ σε όλα, γιατί δεν πρόφτασα να μελετήσω λέξη προς λέξη τις παρατηρήσεις του. Σε γενικές γραμμές, όμως, έχει δίκιο και ας το προσέξουμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς, κύριε Καψή!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Μία στιγμή, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ! Έχει είκοσι πέντε λεπτά να μιλήσει ο κύριος Υπουργός και έχουμε συμφωνήσει να κλείσουμε τη συνεδρίαση στη 13.30!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, χαρίστε μου ένα λεπτό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ορίστε, κύριε Καψή, έχετε ένα λεπτό.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, απευθύνω έκκληση λοιπόν να ψηφίσει τη Συνθήκη όχι μόνο η Βουλή, αλλά και ο ελληνικός λαός, αφού ενημερωθεί!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο Υπουργός Εξωτερικών έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Παπανδρέου, έχετε το λόγο για είκοσι πέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, προκαλεί εντύπωση ότι ένα θέμα, το οποίο έχει την ευρύτατη συναίνεση της Βουλής, προκάλεσε τέτοιες αντιπαραθέσεις. Ιδιαίτερα με την ομιλία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο τόνος της οποίας κάθε άλλο παρά συναινετικός ήταν, σ' ένα θέμα στο οποίο συμφωνούμε.

Απ' ό,τι κατανοώ, συμφωνούμε στο θέμα της Συνθήκης της Νίκαιας. Απ' ό,τι κατανοώ, συμφωνούμε επίσης και στο θέμα του ευρωστρατού. Συμφωνούμε στις αρχές και στη συνέπεια την οποία πρέπει να έχει η ελληνική Κυβέρνηση, ο ελληνικός λαός, τα ελληνικά κόμματα πάνω σ' αυτές τις αρχές .

Είχα την ευκαιρία και χθες να αναφερθώ στο θέμα του ευρωστρατού. Η αναφορά έγινε αργά το βράδυ και οι περισσότεροι από εσάς δεν ήσασταν στην Αίθουσα, οπότε ίσως να μην ακούσατε την απάντησή μου σε κάποια στοιχεία. Τόνισα όμως ότι στο θέμα του ευρωστρατού υπάρχει μία αγαστή –τουλάχιστον απ' ό,τι γνωρίζω- συμφωνία στις αρχές αυτού του θεσμού, αυτής της πολιτικής εξέλιξης.

Βεβαίως, δεν είναι ο ευρωστρατός αυτός ο οποίος θα αμυνθεί των συνόρων μας. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να το πούμε στον ελληνικό λαό. Θέλουμε πράγματι μία ευρωπαϊκή άμυνα που θα έχει ως στόχο, ως σκοπό και ως έργο την άμυνα των ελληνικών συνόρων και όχι μόνο, αλλά και την άμυνα των ευρωπαϊκών συνόρων στο συνολό τους.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Να το επαναλάβετε το ιστορικό! Το είπατε και χθες!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εξωτερικών): Όμως, δεν είναι αυτό το οποίο αποτελεί το σκοπό για τον οποίο έχει προαποφασιστεί η δημιουργία του ευρωστρατού. Μέσα από διαπραγματεύσεις έχει αποφασιστεί –εν σπέρματι πράγματι- ένας ευρωπαϊκός στρατός, ο οποίος όμως έχει άλλες αποστολές, ειρηνευτικές, ανθρωπιστικές κ.ο.κ.

Μην παραπλανούμε, λοιπόν, τον ελληνικό λαό ότι αυτήν τη στιγμή συζητούμε για το αν η Ευρωπαϊκή Ένωση θα υπερασπιστεί με στρατιωτικά μέσα τα δικά μας σύνορα. Αγαπητοί συνάδελφοι, τα δικά μας σύνορα θα τα υπερασπιστούμε εμείς με τη δική μας άμυνα, με τις δικές μας στρατιωτικές δυνάμεις, όταν και όποτε χρειαστεί!

Το δεύτερο στοιχείο που θα ήθελα να αναφέρω είναι ότι μιλάμε για τη σχέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με το ΝΑΤΟ. Δεν μιλάμε για τη δημιουργία της ευρωπαϊκής άμυνας, την απόφαση την οποία πήραμε ουσιαστικά στο Λάακεν πριν από δύο μήνες. Πήραμε την απόφαση να δημιουργηθεί αυτός ο ευρωπαϊκός στρατός εξήντα χιλιάδες στον αριθμό οποίος θα πρέπει να είναι έτοιμος το 2003, γι' αυτές τις συγκεκριμένες αποστολές που σας είπα.

Άρα, λοιπόν, αυτό το θέμα έχει κλείσει και είναι μεγάλη η επίτευξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης! Η Ελλάδα, βέβαια, πάντα ήταν υπέρ αυτής της προοπτικής!

Υπάρχει, βέβαια, ανάλυση σ' αυτό, αλλά δεν θέλω να επαναλάβω όλα όσα είπα χθες. Αυτό το οποίο ακούω ως κατηγορία είναι το εξής: «Ναι, συμφωνούμε, αλλά ολιγωρείτε και δεν κάνετε τίποτα».

Κύριε Πρόεδρε, αν θέλετε, μπορώ να σας δώσω τηλεγράφημα ειδικού χειρισμού -έχει συνταχθεί, κύριε Μολυβιάτη, από πρώην συναδέλφους σας- το οποίο εγώ ζήτησα από τις διπλωματικές υπηρεσίες και που αναλύει όλες τις ενέργειες που έχουμε κάνει από το 2000. Όχι από το 2001, αλλά από το 2000!

Έχουμε πετύχει αναφορές και στο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων για επανάληψη του άρθρου του Άμστερνταμ σε ό,τι αφορά στη διαφύλαξη της ακεραιότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα σύνορα και σε ό,τι αφορά στη σχέση μας με το ESDP (European Security and Defence Policy) ή την ΚΕΠΑΑ.

Βεβαίως έχουμε κάνει άπειρες ενέργειες, τις οποίες μπορώ να καταθέσω. Χθες τις ανέφερα λεπτομερειακά εδώ στη Βουλή, υπάρχουν στα Πρακτικά. Από τότε έχουν γίνει πάρα πολλές συναντήσεις, πάρα πολλές συζητήσεις και είμαστε συνεπέστατοι από την αρχή μέχρι το τέλος στις αποφάσεις μας και στις αρχές μας.

Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι θα συνεχίσουμε να είμαστε συνεπείς σ' αυτές τις αρχές. Αν τώρα η συνέπειά μας αυτή, υπερασπιζόμενοι, κύριοι συνάδελφοι, τα συμφέροντά μας, μας φέρει αντιμέτωπους πολλές φορές με κάποια άλλα κράτη, ακόμη και αν χρειαστεί να απομονωθούμε -δεν έχουμε απομονωθεί, γιατί άκουσα περί απομόνωσης κύριοι- θα απομονωθούμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Θα βάλουμε βέτο και θα παλέψουμε για τις αρχές μας. Μην το φοβόσαστε. Την υποστήριξή σας περίμενα, όχι την κατηγορία ότι εμείς απομονωνόμαστε. Μα αν απομονωθούμε, θα απομονωθούμε, γιατί παλεύουμε για τις αρχές μας. Πιστεύουμε ότι θα μπορέσουμε να έχουμε ένα θετικό αποτέλεσμα από αυτήν τη διαπραγμάτευση. Το πιστεύουμε και θα το παλέψουμε. Θα κρατήσουμε το θέμα ανοιχτό, όσο χρειάζεται, για να διασφαλίσουμε τα συμφέροντά μας. Νομίζω ότι αυτό είναι πιο σαφές. Πιο σαφής δεν μπορώ να είμαι σ' αυτό το θέμα, αγαπητοί συνάδελφοι.

Το δεύτερο σημείο το οποίο θα θίξω, είναι ότι εσείς πράγματι καταστροφολογείτε. Κάθε φορά που έχουμε να πάρουμε μία μεγάλη απόφαση, ακούμε την καταστροφολογία, που ουσιαστικά σημαίνει ηττοπάθεια.

Σχετικά με το Ελσίνκι, θυμάμαι τη συζήτηση που έγινε στην Επιτροπή. Θα θυμάστε πολλοί από εσάς, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι υπήρχε μία ηττοπάθεια, «καταστροφή για την Ελλάδα». Αμέσως μετά αναγνωρίσατε. Σήμερα έχετε αλλάξει θέση και λέτε ότι τα μισά είναι καλά και τα άλλα μισά όχι. Τότε λέγατε ότι όλα είναι καλά, άλλες φορές λέγατε ότι κανένα δεν είναι καλό.

Εν πάση περιπτώσει, αποφασίστε κάποια στιγμή αν το Ελσίνκι σας βολεύει ή όχι. Εμείς το θεωρούμε μία μεγάλη επίτευξη, γιατί ουσιαστικά στο Ελσίνκι αποφασίσαμε όχι απλώς μία ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας, αλλά το συγκεκριμένο δρόμο τον οποίο θα πρέπει να ακολουθήσει η Τουρκία για να μπορέσει να γίνει ευρωπαϊκή. Είναι προς το συμφέρον μας να είναι ευρωπαϊκή η Τουρκία. Αλλά βεβαίως το να είναι ευρωπαϊκή, σημαίνει και συγκεκριμένες υποχρεώσεις. Αυτές καταθέσαμε, αυτές οριοθετήσαμε.

Τη δήλωση για το Ελσίνκι, που ανέφερε ο δικός σας ο Αρχηγός αυτολεξεί, ζητώντας από την Κυβέρνηση να την υιοθετήσει, εμείς όχι απλώς την υιοθετήσαμε, αλλά την καταστήσαμε κεκτημένο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Ελσίνκι, το να μπει δηλαδή η Κύπρος ως μέλος χωρίς την προϋπόθεση της επίλυσης του Κυπριακού προβλήματος.

Αλλά πέραν της καταστροφολογίας εγώ νομίζω ότι δεν είναι σοβαρή η συζήτηση, όταν μιλούμε σ' αυτούς τους τόνους. Δυστυχώς με αναγκάζετε και εμένα να απαντώ με τον ίδιο τρόπο.

Αλλά θέλω να πω και το εξής, ότι είναι μεγάλο λάθος του κ. Καραμανλή να θεωρεί το θέμα το οποίο συζητούμε, θέμα μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας. Το θέμα είναι θεσμικό, μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και ΝΑΤΟ. Όπως είπα, το θέμα της ευρωπαϊκής άμυνας έχει αποφασιστεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι σχέσεις μας με τις έξι χώρες του ΝΑΤΟ, που δεν είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά είναι ευρωπαϊκές, είναι το ζητούμενο και βεβαίως μέσα σ' αυτές τις αρχές, τις οποίες εμείς θέλουμε να θέσουμε, πρέπει να υπάρχουν αρχές που να διασφαλίζουν την ειρήνη στην περιοχή.

Αυτό έχει σχέση με το μέλλον της Ευρώπης, με το μέλλον της ασφάλειας και της άμυνας της Ευρώπης, με την ασφάλεια όλων των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν είναι ελληνοτουρκικό θέμα. Χρησιμοποιούμε σαφώς, παραδείγματος χάρη, ένα επιχείρημα και μεθαύριο θα είναι πολλές χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οι οποίες έχουν ή είχαν πρόσφατα σημαντικές συγκρούσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Από την πρώην Γιουγκοσλαβία, η Σλοβενία θα είναι μέλος. Έχει διασυνοριακά προβλήματα με γειτονικά της κράτη. Λετονία, Λιθουανία, έχουν προβλήματα με διάφορα γειτονικά κράτη. Δεν λέμε ότι τα προβλήματα αυτά έχουν δημιουργήσει εντάσεις, πολώσεις ή συγκρούσεις αυτήν τη στιγμή, αλλά στο μέλλον δεν γνωρίζουμε ποια μπορεί να είναι τα διαφορετικά προβλήματα σε μία διευρυμένη Ευρώπη.

Άρα, είναι απολύτως απαραίτητο να υπάρξουν αρχές καλής γειτονίας, οι οποίες θα ενσωματώνονται σε ένα οποιοδήποτε κείμενο συνεργασίας μας μέσα στα πλαίσια της ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ.

Άρα, λοιπόν, είναι λάθος και ουσίας, αλλά και από πλευράς διαπραγματευτικής τακτικής να λέμε ότι είναι ένα πρόβλημα Ελληνοτουρκικό.

Τέλος, θέλω να τονίσω και κάτι ακόμα. Μιλάει η Νέα Δημοκρατία για τον αγώνα που πρέπει να κάνει το ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη, για την αυτονομία της άμυνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να μην είμαστε μέσα στα πλαίσια του ΝΑΤΟ κ.ο.κ.

Θέλω να σας διαβάσω το άρθρο 4 του Μάαστριχτ. Ξέρετε τη Συνθήκη του Μάαστριχτ. Λέει, λοιπόν το άρθρο 4 του Μάαστριχτ: «Η κατά την έννοια του παρόντος άρθρου πολιτική της Ένωσης δεν θίγει την ιδιαιτερότητα της πολιτικής ασφάλειας και άμυνας ορισμένων κρατών-μελών, σέβεται τις υποχρεώσεις που απορρέουν για ορισμένα κράτη-μέλη από τη Συνθήκη του Βορείου Ατλαντικού και συμβιβάζεται με την κοινή πολιτική

ασφάλειας και άμυνας που διαμορφώνεται μέσα στο πλαίσιο αυτό».

Ξαναδιαβάζω την τελευταία φράση: «Η πολιτική» -ουσιαστικά αναφέρεται στην πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης- «σέβεται τη Συνθήκη του Βορείου Ατλαντικού» -του ΝΑΤΟ δηλαδή- «και συμβιβάζεται με την κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας που διαμορφώνεται μέσα στο πλαίσιο αυτό».

Κύριοι, δεν ξέρω αν θυμόσαστε, ποια ήταν η κυβέρνηση που διαπραγματεύτηκε το Μάαστριχτ. Όταν μιλάμε λοιπόν για την ιστορία, να είμαστε πιο προσεκτικοί και να αναγνωρίζουμε τις ευθύνες όλων μας.

Εγώ αναγνωρίζω ότι μέσα σε εκείνες τις συνθήκες δεν ήταν ίσως εύκολη μια διαπραγμάτευση, κύριε Μητσοτάκη, για μια ανεξάρτητη ευρωπαϊκή αμυντική πολιτική.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Περί αυτού πρόκειται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εξωτερικών): Και σήμερα ακόμα δεν είναι εύκολη αυτή η συζήτηση. Αλλά εδώ έχετε εσείς αποδεχθεί αυτό για το οποίο κατηγορείτε εμάς, το οποίο δεν έχουμε αποδεχθεί.

Άρα, λοιπόν, εμείς προχωρούμε με συνέπεια στις θέσεις μας, αγαπητοί συνάδελφοι, πάνω στην ανάπτυξη μιας πολιτικής, η οποία και την ευρωπαϊκή άμυνα θα προωθήσει και μια πολιτική ασφάλειας για όλους θα προωθήσει.

Θέλω, όμως, να κλείσω αυτό το θέμα και να προχωρήσω με μερικά λόγια για τη Συνθήκη της Νίκαιας. Νομίζω ότι το κλίμα, ακόμα και από τα δύο κόμματα της Αντιπολίτευσης που δεν θα ψηφίσουν υπέρ της Συνθήκης της Νίκαιας –ή τουλάχιστον το ένα απ' αυτά- είναι ότι η Συνθήκη της Νίκαιας δεν είναι ένα μεγάλο βήμα, αλλά είναι ένα βήμα μπροστά για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η ιστορία μας διδάσκει ότι τίποτα δεν προχωρά με γραμμικό τρόπο στην Ευρώπη. Είναι προϊόν σκληρών διαπραγματεύσεων. Στην Ευρώπη υπάρχουν διαφορετικά συμφέροντα, δεν υπάρχει κάποιος ιθύνων νους –κάπως έτσι κατάλαβα από την κα Παπαρήγα- ο οποίος σκέπτεται, συνωμοτεί και προωθεί κάποιο σχέδιο αντιλαϊκό μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Υπάρχουν συμφέροντα, υπάρχουν συγκρούσεις, υπάρχουν διαφορετικές χώρες με διαφορετικά εθνικά συμφέροντα, διαφορετικοί πολιτισμοί, υπάρχουν διαφορετικοί λαοί. Και βεβαίως μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, όσο δημοκρατικά γίνεται –και αυτό είναι ένα από τα ζητούμενα στο μέλλον της Ευρώπης- οι συγκρούσεις αυτές διαμορφώνουν αντιπαραθέσεις, αλλά και συνθέσεις. Και αν θέλετε το οραματικό στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι ότι έχει καταφέρει, μια ήπειρο η οποία σπαραζόταν από πολέμους, αυτές τις αντιπαραθέσεις να τις εντάξει μέσα σε μια ειρηνική, κατά βάση δημοκρατική διαδικασία.

Δεν είναι πάντα το τέλειο αυτό το οποίο βγάζουμε στις διαπραγματεύσεις μας. Είναι η συνισταμένη των διαφορετικών συμφερόντων που καλύπτονται απ' αυτές τις αποφάσεις.

Έτσι, λοιπόν, και η Συνθήκη της Νίκαιας είναι ένα βήμα σημαντικό για την προώθηση αυτής της υπόθεσης. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ διαχειρίστηκε αυτήν την υπόθεση, διαπραγματεύτηκε αυτήν την υπόθεση προσπαθώντας πάντα να διασφαλίσει την ισότιμη θέση μας στους κοινοτικούς θεσμούς, να αξιοποιήσει τα πλεονεκτήματα από την ένταξη της χώρας μας και να προωθήσει τους συλλογικούς ευρωπαϊκούς στόχους, πάντα με διαφάνεια και ενημέρωση.

Θέλω εδώ να αναφερθώ πάλι στην ιστορία, που επανέρχεται πολλές φορές από τους συναδέλφους. Το έξω ξαναπεί και ίσως κουράζει καμιά φορά, αλλά, εφόσον τίθεται, νομίζω ότι χρειάζεται να την αξιολογούμε την ιστορία και να προσπαθούμε να βγάζουμε κάποια συμπεράσματα απ' αυτήν.

Ουδείς αμφιβάλλει για τον ιστορικό ρόλο του Κωνσταντίνου Καραμανλή και την ιστορική σημασία της απόφασης του Κωνσταντίνου Καραμανλή να βάλει τη χώρα μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Παράλληλα θα πρέπει να αναγνωρίσετε ότι η θέση του ΠΑΣΟΚ και του Ανδρέα Παπανδρέου ήταν μία θέση, η οποία έθετε τα προβλήματα, τα οποία ακόμα και σήμερα στη συζήτηση για το μέλλον της Ευρώπης θέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι ουσιαστικά προβλήματα, πραγματικά ζητήματα για το μέλλον της Ευρώπης. Το ΠΑΣΟΚ τα έθετε εκείνη την εποχή,πριν από είκοσι χρόνια. Σήμερα έχει φθάσει η Ευρώπη στο σημείο να αρχίζει να τα διαπραγματεύεται πράγματι με έναν τρόπο πιο οραματικό , πιο τολμηρό -και ελπίζουμε- και πιο ουσιαστικό.

Ποια είναι τα θέματα αυτά; Πρώτα απ' όλα τότε έλεγε το ΠΑΣΟΚ και ο Ανδρέας Παπανδρέου ότι η Ευρώπη πρέπει να είναι μία Ευρώπη ειρήνης και όχι δύο διαφορετικών στρατοπέδων, αλλά μία ενιαία Ευρώπη.

Σας διαβάζω από την απόφαση του Λάακεν, που ξεκινά ακριβώς όλην αυτήν τη συζήτηση για την ενιαία Ευρώπη. Τι λέει; Λέει ότι επί αιώνες ολόκληροι λαοί και κράτη προσπαθούσαν με τον πόλεμο και τα όπλα να αποκτήσουν τον έλεγχο της ευρωπαϊκής ηπείρου. Η εξασθενημένη από δύο αιματηρούς πολέμους και από την αποδυνάμωση της θέσης της στον κόσμο ήπειρος είδε να κερδίζει έδαφος η ιδέα ότι μόνο με την ειρήνη και τη συνεργασία μπορεί να γίνει πραγματικότητα το όνειρο μιας ισχυρής και ενιαίας Ευρώπης.

Ποιος είναι ο ρόλος της Ευρώπης στο νέο αυτόν κόσμο; Δεν πρέπει η Ευρώπη τώρα, που είναι επιτέλους ενωμένη, να αναλάβει ηγετική θέση στη νέα πλανητική τάξη; Δεν πρέπει να αναλάβει τη θέση μιας δύναμης, που μπορεί να διαδραματίσει σταθεροποιητικό ρόλο σε παγκόσμιο επίπεδο και άρα να δείξει τη μελλοντική κατεύθυνση και πορεία πολλών χωρών και λαών; Η Ευρώπη δεν μπορεί να αναλάβει αυτόν το ρόλο ως ήπειρος των ανθρωπιστικών αξιών, της Μάγκνα Χάρτα, της Διακήρυξης των Δικαιωμάτων της Γαλλικής Επανάστασης, της πτώσης του Τείχους του Βερολίνου, ως ήπειρος της ελευθερίας και της αλληλεγγύης;

Κλείνει αυτή η παράγραφος με την επισήμανση ότι η Ένωση είναι ανοιχτή μόνο για τις χώρες, που σέβονται ορισμένες θεμελιώδεις αξίες, όπως είναι οι ελεύθερες εκλογές, τα δικαιώματα των μειονοτήτων και το κράτος δικαίου.

Άρα, η ειρήνη, η ενιαία Ευρώπη, που λέγαμε τότε ότι εκεί πρέπει να κατευθυνθεί η Ευρώπη, είναι σήμερα επί θύρας.

Η δημοκρατία είναι το δεύτερο ζήτημα, το οποίο ετέθη τότε από το ΠΑΣΟΚ. Πρέπει να φτιάξουμε μία δημοκρατική Ευρώπη,κοντά στον πολίτη και όχι να παίρνονται οι αποφάσεις στις Βρυξέλλες. Δεν πρέπει να αισθάνεται ο πολίτης –και έτσι σήμερα αισθάνεται- ότι δεν γίνεται κατανοητή αυτή η συζήτηση, όχι μόνο στη δική μας χώρα, αλλά σε πάρα πολλές χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό δείχνει, δυστυχώς, πόσο μακριά είναι από τον πολίτη η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτό το θέσαμε πριν από είκοσι χρόνια, αγαπητοί συνάδελφοι. Βεβαίως, μιλάμε και εδώ θέλω απλώς να αναφερθώ πάλι στη Διακήρυξη του Λάακεν, που λέει ότι εντός της Ένωσης πρέπει να επιδιωχθεί η προσέγγιση μεταξύ των πολιτών και των ευρωπαϊκών θεσμών. Ζητούν οι πολίτες από τους ευρωπαϊκούς θεσμούς να είναι λιγότερο δύσχρηστοι και άκαμπτοι και κυρίως να καταστούν αποτελεσματικότεροι και διαφανέστεροι. Θα ήταν καλύτερα να ανατεθούν στους αιρετούς άρχοντες των κρατών-μελών και των περιφερειών λένε μερικοί πολίτες. Μερικοί αντιλαμβάνονται αυτό το γεγονός ακόμα και ως απειλή για την ταυτότητά τους, δηλαδή το συγκεντρωτισμό στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αλλά οι πολίτες αισθάνονται ακόμα περισσότερο ότι όλα διεξάγονται συχνά ερήμην τους και επιθυμούν περισσότερο δημοκρατικό έλεγχο.

Αυτό δεν λέγαμε πριν από είκοσι χρόνια, αγαπητοί συνάδελφοι, ως ΠΑΣΟΚ; Αυτό είναι αντικείμενο συζήτησης για το μέλλον της Ευρώπης στη Συνέλευση, η οποία έχει ξεκινήσει.

Ευρώπη της αλληλεγγύης. Οικονομική Ευρώπη και όχι απλώς της αγοράς. Επίσης ένα θέμα σημαντικό, το οποίο λέγαμε πριν από είκοσι χρόνια αγαπητοί συνάδελφοι και το λέμε και το ξαναλέμε και το παλεύουμε.

Τι λέει η δήλωση του Λάακεν; Δημιουργήθηκε βήμα βήμα η Ευρωπαϊκή Ένωση. Στην αρχή επρόκειτο περισσότερο για ένα σχήμα συνεργασίας οικονομικού και τεχνικού χαρακτήρα. Κατά την τελευταία δεκαετία τέθηκαν οι βάσεις για μια πολιτική ένωση που ξεκίνησε συνεργασία στους τομείς της κοινωνικής πολιτικής, της απασχόλησης, του ασύλου, της μετανάστευσης, της αστυνομίας, της δικαιοσύνης, της εξωτερικής πολιτικής και μιας Κοινής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας. Αυτά λένε οι

δεκαπέντε ηγέτες στο Λάακεν. Άρα, λοιπόν, ο νέος στόχος, το νέο όραμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι πράγματι να δημιουργήσει μια πολιτική ένωση που το θέμα της κοινωνικής αλληλεγγύης, της κοινωνικής συνοχής, της αντιμετώπισης της φτώχειας, της απασχόλησης θα είναι στο επίκεντρο των προτεραιοτήτων μας. Και βεβαίως μια Ευρώπη που θα είναι στο επίκεντρο των αξιών. Δεν είναι μια γεωγραφική Ευρώπη. Πολλές φορές συζητούμε ποιες χώρες θα είναι στα κράτη-μέλη, αν πρέπει να είναι η μια ή η άλλη γεωγραφικώς κλπ. Εν τέλει, αν έχει ιδιαίτερη σημασία η Ευρώπη, δεν είναι τόσο η γεωγραφική της θέση, όσο είναι η ηθική της θέση. Είναι πολύ περισσότερο μια κοινότητα αρχών, μια κοινότητα με ένα όραμα μιας κοινωνίας δημοκρατικής αλληλεγγύης και ειρήνης. Και γι' αυτό ακριβώς θέλει να είναι μια δύναμη -πάλι παίρνω τα λόγια των δεκαπέντε- που θέλει να εντάξει την παγκοσμιοποίηση σε ηθικό πλαίσιο, ώστε να βασίζεται στην αλληλεγγύη και την αειφόρο ανάπτυξη.

Αυτά είναι τα μεγάλα θέματα, αγαπητοί συνάδελφοι, που ανοίγει η Συνθήκη της Νίκαιας για την επόμενη φάση. Γιατί ψηφίζοντας τη Συνθήκη της Νίκαιας ψηφίζουμε και τη δήλωση για την έναρξη της συζήτησης για το μέλλον της Ευρώπης. Η συνέλευση έχει ξεκινήσει. Υπάρχουν δύο εκπρόσωποι και αναπληρωτές του ελληνικού Κοινοβουλίου και θέλω εδώ να τονίσω την ανάγκη, πάνω σ' αυτά τα κρίσιμα πια θέματα που αφορούν τον πολίτη, αλλά και όλους μας, να συνεργαστούμε και να υποστηρίξουμε τη δική τους δουλειά. Δεν είναι δουλειά αυτών των εκπροσώπων και μόνο, είναι δουλειά ολόκληρου του Κοινοβουλίου, όπως είναι δουλειά όλων των φορέων και βεβαίως και του ίδιου του πολίτη της χώρας μας. Σε αυτό νομίζω δεν μπορώ παρά να συμφωνήσω με τον κ. Καψή, τον προλαλήσαντα, ο οποίος πράγματι σωστά είπε ότι δυστυχώς είναι πολλοί που ίσως δεν μπορούν να παρακολουθήσουν τις συζητήσεις μας, λόγω έλλειψης γνώσης ή έλλειψης ενδιαφέροντος ή λόγω της πολυπλοκότητας των θεμάτων. Είναι, όμως, δικό μας έργο και δική μας ευθύνη να συνεργαστούμε, ώστε να μπορεί ο Έλληνας πολίτης να καταστεί συμμέτοχος σ' αυτή τη διαδικασία της συζήτησης που κάνουμε για το μέλλον της Ευρώπης, διότι μόνο όταν ο Έλληνας πολίτης είναι συμμέτοχος θα ακουστεί πραγματικά και ισχυρά, τότε, η ελληνική φωνή. Βεβαίως, οι ελληνικές κυβερνήσεις, τα ελληνικά κόμματα, μπορούν να κινούνται, αλλά δεν μπορεί να υπάρξει ουσιαστική συμμετοχή σ' αυτό το νέο γίγνεσθαι, όχι μόνο ευρωπαϊκό αλλά και παγκόσμιο, εάν δεν κινητοποιηθούν οι δυνάμεις της ίδιας της κοινωνίας και γι' αυτό το στόχο όλοι μας έχουμε ιδιαίτερη ευθύνη.

Θέλω να επαναλάβω ότι βρίσκεται στο τελικό στάδιο της επεξεργασίας το σχέδιο για το Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής, ένα σχέδιο το οποίο θα δοθεί στα κόμματα για να συζητηθεί και να μπορεί να κατατεθεί μετά από τις δικές σας παρατηρήσεις στη Βουλή για υπερψήφιση. Είναι ένας νέος θεσμός που ελπίζουμε ότι θα συμβάλει, όχι μόνο στη διαμόρφωση της εξωτερικής πολιτικής αλλά και στην ουσιαστική διαφάνεια των σκέψεων, προτάσεων, απόψεων, αποφάσεων που παίρνει η Κυβέρνηση αλλά και το Υπουργείο Εξωτερικών και παράλληλα στη μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση ή την τεκμηριωμένη πια αντίθεση, που θα υπάρχει από τα κόμματα και από διάφορους φορείς, πάνω στα θέματα της εξωτερικής πολιτικής.

Σε ό,τι αφορά την προετοιμασία μας για την Ελληνική Προεδρία, θέλω να τονίσω, κλείνοντας, ότι η Ελληνική Προεδρία θα χειριστεί και το θέμα της Διάσκεψης για το μέλλον της Ευρώπης. Μέσα στα πολλά άλλα θέματα. Τα τόνισε ο Πρωθυπουργός χθες και θα έχουμε την ευκαιρία να τα συζητήσουμε με μεγαλύτερη λεπτομέρεια όταν έρθει η ώρα.

Θέλω, όμως, να τονίσω το εξής: Θα βρεθεί πράγματι σε ένα σημαντικό σταυροδρόμι η χώρα μας όταν θα είναι στην Προεδρία. Ένα από τα θέματα –το ανάφερε ο κ. Μητσοτάκης- είναι το θέμα της χρηματοδότησης. Είναι από τα θέματα που πάγια η ελληνική Κυβέρνηση θέτει. Έχει βεβαίως διασφαλιστεί ο προϋπολογισμός. Είναι κλεισμένος, αν θέλετε, ή έχει αποφασιστεί μέχρι το 2006. Οι συζητήσεις για το νέο προϋπολογισμό ξεκινούν ουσιαστικά μετά το 2004. Αλλά κάποιες πρώτες, πράγματι, συζητήσεις, που μπορούν να αφορούν είτε την Κοινή Αγροτική Πολιτική, είτε και γενικότερα τις δημοσιονομικές προοπτικές, θα ξεκινήσουν και επί της δικής μας προεδρίας.

Θέλω να τονίσω ότι είμαστε πάγια υπέρ της χρησιμοποίησης και του συνολικού ποσού -όπως αναφέρετε, κύριε Μητσοτάκη- του προϋπολογισμού για τις πολιτικές της συνοχής, αλλά και της αύξησης της χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μια φράση: Και αυτό το θέμα βρίσκεται στη συζήτηση για το μέλλον της Ευρώπης. Μέσα στα άλλα θεσμικά ζητήματα είναι και αυτό το ζητούμενο.

Ολοκληρώνοντας θέλω να τονίσω ότι και η Ευρωπαϊκή Προεδρία αντιμετωπίζει και ένα νέο φαινόμενο, το οποίο είναι οι μεγάλες διαμαρτυρίες κατά τη διάρκεια των προεδριών και των Συναντήσεων Κορυφής, αν θέλετε οι διαμαρτυρίες ενάντια στην παγκοσμιοποίηση ή υπέρ κάποιων συγκεκριμένων στόχων.

Πολλοί αναφέρθηκαν στην Αίθουσα, εγώ θα πω και γι' αυτούς «καλοδεχούμενοι». Καλοδεχούμενοι στην Ελλάδα, καλοδεχούμενοι στη Θεσσαλονίκη. Να έρθουν να ακούσουμε τις απόψεις τους. Μπορώ να σας πω ότι η Ελληνική Προεδρία είναι έτοιμη να ανοίξει έναν ουσιαστικό διάλογο με όλους τους φορείς που έχουν να πουν, να προσθέσουν, να καταθέσουν προτάσεις για το μέλλον της Ευρώπης, για το μέλλον της ανθρωπότητας. Διότι η Ευρώπη βεβαίως παίζει σημαντικό ρόλο σε πολλά ζητήματα, στον Τρίτο Κόσμο, στις αναπτυσσόμενες χώρες, σε συγκρούσεις εκτός των ευρωπαϊκών συνόρων.

Καλούμε, όμως, όλους να σεβαστούν και τις δικές μας παραδόσεις και τη δική μας φιλοξενία, την ελληνική φιλοξενία, να σεβαστούν την ειρήνη και τη δημοκρατία της χώρας μας, ώστε πράγματι η ουσιαστική φωνή όποιας διαμαρτυρίας να ακουστεί και να μην καλυφθεί από πράξεις βίας και συγκρούσεων. Νομίζω πως μόνο έτσι θα μπορέσουμε πράγματι να ανοίξουμε έναν ουσιαστικό διάλογο, έναν οραματικό διάλογο για το μέλλον της Ευρώπης που ανοίγει σήμερα με την κύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας και που νομίζω θα ανταποκρίνεται –ελπίζουμε όλοι ότι θα ανταποκρίνεται και αυτό επαφίεται στις προσπάθειες όλων- σε οράματα όχι μόνο δικών μας γενεών, αλλά θα έλεγα γενεών και γενεών πάρα πολλών χωρών στη Βαλκανική χερσόνησο και σε όλη την Ευρώπη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα δυτικά θεωρεία τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» για τα εκατόν ογδόντα χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση, εξήντα εννέα μαθητές και επτά συνοδοί καθηγητές από το 4ο Γυμνάσιο Δάφνης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση επί του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εξωτερικών «Κύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς Πράξεις, καθώς και των σχετικών Πρωτοκόλλων και των Δηλώσεων, που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη».

Πριν μπούμε στην ψηφοφορία, όπως παρακάλεσα χθες και συμφωνήσατε, θα γίνει μαζί και η ψηφοφορία επί των αιτήσεων άρσεως ασυλίας.

Προηγουμένως θα ήθελα να θέσω υπόψη του Σώματος τη γνώμη την οποία διατύπωσε το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής για το εκκρεμές θέμα που έχουμε στο νομοθετικό μας έργο.

Το Επιστημονικό Συμβούλιο συζήτησε το θέμα, εάν κατά την ενιαία συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, κατά άρθρον και στο σύνολο σε μία συνεδρίαση στην Ολομέλεια της Βουλής νομοσχεδίων και προτάσεων νόμων, που έχουν συζητηθεί και ψηφιστεί σε Διαρκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή, επιτρέπεται αφ' ενός η υποβολή τροπολογιών και προσθηκών και αφ' ετέρου η μεταβολή του κειμένου των εν λόγω νομοσχεδίων και προτάσεων νόμων.

Επισημάνθηκε ότι το ζήτημα έχει ήδη απασχολήσει τη θεωρία και έχουν εκφραστεί δύο απόψεις.

Κατά τη μία από αυτές, από το όλο πνεύμα των συζητήσεων που έλαβαν χώρα κατά τη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος, συνάγεται ότι ο αναθεωρητικός νομοθέτης, θεσπίζοντας την αρμοδιότητα των Διαρκών Κοινοβουλευτικών Επιτροπών να συζητούν και να ψηφίζουν νομοσχέδια και προτάσεις νόμων και προβλέποντας την ολοκλήρωση της εν λόγω νομοθετικής διαδικασίας σε μία ενιαία συζήτηση στην Ολομέλεια, είχε ως στόχο να συνιστά η συζήτηση αυτή μια γενική πολιτική τοποθέτηση, χωρίς να επεκτείνεται στις επί μέρους ρυθμίσεις του νομοσχεδίου ή της πρότασης νόμου.

Κατά αυτή δε την ερμηνευτική εκδοχή την οποία επιρρωνύει η διατύπωση της παραγράφου 5 του άρθρου 104 του Κανονισμού της Βουλής ότι κατά την ψήφιση στο σύνολο του κειμένου του νομοσχεδίου ή της πρότασης νόμου δεν επιτρέπεται μεταβολή του πλην διόρθωσης φραστικών λαθών και νομοτεχνικών αβλεψιών, όπως και βελτιώσεων γλωσσικών, γραμματικών που δεν μεταβάλλουν την έννοια των οικείων διατάξεων στην οποία παραπέμπει η σχετική με το ζήτημα παράγραφος 7 του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής, η Ολομέλεια είτε αποδέχεται ως έχει είτε απορρίπτει το νομοσχέδιο ή την πρόταση νόμου που συζητήθηκε και ψηφίστηκε στη Διαρκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή. Αυτή είναι η μια άποψη.

Κατά την άλλη άποψη, η ερμηνεία πρέπει να βασιστεί σε τρεις ιδίως διατάξεις του Συντάγματος. Συγκεκριμένα στην παράγραφο 1 του άρθρου 70, η οποία ορίζει ότι η Βουλή ασκεί το νομοθετικό έργο της σε Ολομέλεια, στην παράγραφο 4 του άρθρου 72, η οποία ορίζει τον τρόπο με τον οποίο ολοκληρώνεται η νομοθετική διαδικασία στην Ολομέλεια, όταν πρόκειται για νομοσχέδια και προτάσεις νόμων που συζητήθηκαν και ψηφίστηκαν σε Διαρκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή και στην παράγραφο 3 του άρθρου 76, η οποία ορίζει ότι εάν έγιναν δεκτές κατά τη συζήτηση τροπολογίες και προσθήκες, η ψήφιση στο σύνολο αναβάλλεται για ένα εικοσιτετράωρο από τη διανομή του τροποποιημένου νομοσχεδίου ή πρότασης νόμου με την εξαίρεση των περιπτώσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 72 του Συντάγματος.

Κρίσιμα ζητήματα εν προκειμένω είναι αφ' ενός το ότι η γενική νομοθετική αρμοδιότητα της Ολομέλειας διατηρείται, παρά τη νομοθετική αρμοδιότητα των Διαρκών Κοινοβουλευτικών Επιτροπών, δεδομένου ότι η Ολομέλεια συζητεί το κείμενο το οποίο συζητήθηκε και ψηφίστηκε από Διαρκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολο και αφ' ετέρου το ότι η Βουλή μπορεί να ασκεί υπό τους περιορισμούς του άρθρου 72 του Συντάγματος το νομοθετικό έργο της και στις Διαρκείς Κοινοβουλευτικές Επιτροπές.

Κατά τρίτο δε το ότι η εξαίρεση που εισάγει η παράγραφος 3 του άρθρου 76 του Συντάγματος, όσον αφορά στις περιπτώσεις της παραγράφου 4 του άρθρου 72 του Συντάγματος, φαίνεται να έχει ως αντικείμενο τη μη αναβολή της συζήτησης για ένα εικοσιτετράωρο, όταν πρόκειται για νομοσχέδια και προτάσεις νόμων που συζητήθηκαν και ψηφίστηκαν σε Διαρκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή.

Από την τελευταία αυτή ρύθμιση, δηλαδή το άρθρο 76 παράγραφος 3, προκύπτει εμμέσως κατά την ως άνω ερμηνεία ότι και στην ενιαία συζήτηση στην Ολομέλεια είναι δυνατόν να κατατίθενται προ τριημέρου τροπολογίες και προσθήκες και είναι δυνατόν να επιφέρονται μεταβολές στο συζητηθέν και ψηφισθέν σε Διαρκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή κείμενο νομοσχεδίου ή πρότασης νόμου.

Ενώπιον των δύο εκτεθεισών απόψεων το Επιστημονικό Συμβούλιο αποκλίνει, αν και με σοβαρές επιφυλάξεις, υπέρ της δεύτερης άποψης.

Το αντίγραφο του Πρακτικού του Επιστημονικού Συμβουλίου έχει ως εξής:

«ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΌ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Αντίγραφο Πρακτικού της Συνεδρίασης της 19ης Μαρτίου 2002

Σήμερα, 19 Μαρτίου 2002, συνεδρίασε το Επιστημονικό Συμβούλιο παρόντων των Καθηγητών Κώστα Μαυριά, Επαμεινώνδα Σπηλιωτόπουλου και Γεωργίου Κουμάντου προκειμένου να εξετασθεί αν είναι δυνατή, αφ' ενός, η υποβολή τροπολογιών και προσθηκών (άρθρο 75 παρ. 5 εδ. 4 και 5 του Συντάγματος) κατά την ενιαία συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, κατ' άρθρον και στο σύνολο, σε μια συνεδρίαση στην Ολομέλεια της Βουλής, νομοσχεδίων και προτάσεων νόμων που έχουν συζητηθεί και ψηφισθεί σε διαρκή κοινοβουλευτική επιτροπή (άρθρο 72 παρ.. 4 του Συντάγματος), αφ' ετέρου, η μεταβολή του κειμένου των εν λόγω νομοσχεδίων και προτάσεων κατά την ενιαία αυτή συζήτηση.

Επισημάνθηκε, ότι το ζήτημα έχει ήδη απασχολήσει τη θεωρία και ότι έχουν εκφρασθεί δύο απόψεις.

Κατά τη μία από αυτές, από το όλο πνεύμα των συζητήσεων που έλαβαν χώρα κατά τη διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος, συνάγεται, ότι ο αναθεωρητικός νομοθέτης, θεσπίζοντας την αρμοδιότητα των διαρκών κοινοβουλευτικών επιτροπών να συζητούν και ψηφίζουν νομοσχέδια και προτάσεις και προβλέποντας την ολοκλήρωση της εν λόγω νομοθετικής διαδικασίας σε μία ενιαία συζήτηση στην Ολομέλεια, στόχο είχε να συνιστά η συζήτηση αυτή μια γενική πολιτική τοποθέτηση χωρίς να επεκτείνεται στις επί μέρους ρυθμίσεις του νομοσχεδίου ή της πρότασης νόμου. Κατ' αυτή δε την ερμηνευτική εκδοχή, την οποία επιρρωνύει η διατύπωση της παρ. 5 του άρθρου 104 του Κανονισμού της Βουλής ότι, κατά την ψήφιση στο σύνολο του κειμένου του νομοσχεδίου ή της πρότασης νόμου, δεν επιτρέπεται μεταβολή του πλην διόρθωσης φραστικών λαθών και νομοτεχνικών αβλεψιών, όπως και βελτιώσεων γλωσσικών, γραμματικών ή συντακτικών που δεν μεταβάλλουν την έννοια των οικείων διατάξεων, στην οποία παραπέμπει η, σχετική με το ζήτημα, παρ. 7 του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής, η Ολομέλεια είτε αποδέχεται ως έχει είτε απορρίπτει το νομοσχέδιο ή την πρόταση νόμου που συζητήθηκε και ψηφίσθηκαν στη διαρκή κοινοβουλευτική επιτροπή.

Κατά την άλλη άποψη, η ερμηνεία πρέπει να βασισθεί σε τρεις, ιδίως, διατάξεις του Συντάγματος, και συγκεκριμένα στην παρ. 1 του άρθρου 70, η οποία ορίζει ότι η Βουλή ασκεί το νομοθετικό έργο της σε Ολομέλεια, στην παρ. 4 του άρθρου 72, η οποία ορίζει τον τρόπο με τον οποίο ολοκληρώνεται η νομοθετική διαδικασία στην Ολομέλεια όταν πρόκειται για νομοσχέδια και προτάσεις νόμων που συζητήθηκαν και ψηφίσθηκαν σε διαρκή κοινοβουλευτική επιτροπή, και στην παρ. 3 του άρθρου 76, η οποία ορίζει ότι, αν έγιναν δεκτές κατά τη συζήτηση τροπολογίες και προσθήκες, η ψήφιση στο σύνολο αναβάλλεται για ένα εικοσιτετράωρο από τη διανομή του τροποποιημένου νομοσχεδίου ή πρότασης νόμου, με την εξαίρεση των περιπτώσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 72 του Συντάγματος.

Κρίσιμα ζητήματα, εν προκειμένω, είναι, αφενός, το ότι η γενική νομοθετική αρμοδιότητα της Ολομέλειας διατηρείται παρά τη νομοθετική αρμοδιότητα των διαρκών κοινοβουλευτικών επιτροπών, δεδομένου ότι η Ολομέλεια συζητεί το κείμενο το οποίο συζητήθηκε και ψηφίσθηκε από διαρκή κοινοβουλευτική επιτροπή κατ' αρχή, κατ' άρθρο και στο σύνολο, αφετέρου, το ότι η Βουλή μπορεί να ασκεί, υπό τους περιορισμούς του άρθρου 72 του Συντάγματος, το νομοθετικό έργο της και στις διαρκείς κοινοβουλευτικές επιτροπές, κατά τρίτον δε, το ότι η εξαίρεση που εισάγει η παρ. 3 του άρθρου 76 του Συντάγματος όσον αφορά τις περιπτώσεις της παρ. 4 του άρθρου 72 του Συντάγματος, φαίνεται να έχει ως αντικείμενο τη μη αναβολή της συζήτησης για ένα εικοσιτετράωρο, όταν πρόκειται για νομοσχέδια και προτάσεις νόμων που συζητήθηκαν και ψηφίσθηκαν σε διαρκή κοινοβουλευτική επιτροπή.

Από την τελευταία αυτή ρύθμιση προκύπτει εμμέσως, κατά την ως άνω ερμηνεία, ότι και στην ενιαία συζήτηση στην Ολομέλεια είναι δυνατό να κατατίθενται, προ τριημέρου, τροπολογίες και προσθήκες και ότι είναι δυνατό να επιφέρονται μεταβολές στο συζητηθέν και ψηφισθέν σε διαρκή κοινοβουλευτική επιτροπή κείμενο νομοσχεδίου ή πρόταση νόμου.

Ενώπιον των δύο εκτεθεισών απόψεων, το Επιστημονικό Συμβούλιο αποκλίνει, αν και με σοβαρές επιφυλάξεις, υπέρ της δεύτερης άποψης.

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Καθηγητής Κώστας Μαυριάς»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τούτων ούτως εχόντων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Σώμα πρέπει να αποφασίσει. Συνοψίζω: Σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 3 του Συντάγματος αναβάλλεται για ένα εικοσιτετράωρο η ψήφιση ενός νομοσχεδίου αν έγιναν δεκτές τροπολογίες ή προσθήκες.

Η συνεδρίαση δεν αναβάλλεται, προφανώς αν έγιναν δεκτές τροπολογίες ή προσθήκες σε νομοσχέδιο που έρχεται με την ειδική διαδικασία με αυτή που έχει συζητηθεί και ψηφιστεί στη Διαρκή Επιτροπή. Δηλαδή εμμέσως συνάγεται κατ' αυτήν την άποψη ότι το Σύνταγμα θέλει να γίνονται δεκτές τροπολογίες και προσθήκες και στα νομοσχέδια που έρχονται για μια ενιαία συζήτηση.

Κατά την άλλη άποψη που ανέφερα στην αρχή της ανάγνωσης του κειμένου ο σκοπός, όπως προκύπτει από τις συζητήσεις που έγιναν στην αναθεωρητική διαδικασία, της ενιαίας αυτής συζήτησης είναι να γίνεται μια γενική πολιτική συζήτηση και να γίνεται δεκτό ή να απορρίπτεται ένα νομοσχέδιο.

Προφανώς ο Κανονισμός σε αυτό το σημείο έχει κάνει μία συσταλτική διατύπωση, ενώ από τη διάταξη του άρθρου 76 παράγραφος 3 είναι πλέον ευρεία η λογική του Συντάγματος. Επομένως αν και με σοβαρές επιφυλάξεις, λέει η Επιστημονική Υπηρεσία, εγώ θα πω σ' αυτούς που έχουν σοβαρές επιφυλάξεις εδώ, ότι αφού η Επιστημονική Υπηρεσία αποκλίνει προς αυτήν την άποψη, να συμφωνήσει το Σώμα, ώστε και κατά τη διαδικασία της ενιαίας κατ' αρχήν, κατ' άρθρον και στο σύνολο συζήτησης νομοσχεδίων που έχουν συζητηθεί και ψηφιστεί στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή να είναι δυνατή η αποδοχή τροπολογιών και προσθηκών και βελτιώσεων χωρίς, όπως λέει το Σύνταγμα, να αναβάλλεται για είκοσι τέσσερις ώρες η συζήτηση επί του συνόλου.

Αυτό, κατά τη γνώμη μου, σημαίνει ότι θα πρέπει να είμεθα ιδιαίτερα προσεκτικοί, διότι, όταν ενσωματώνονται σε ένα κείμενο διατάξεις που δεν έχουν συζητηθεί επαρκώς και επί μέρες, όπως γίνεται στη Διαρκή Επιτροπή, υπάρχει κίνδυνος ένα νομοθέτημα να μην έχει πληρότητα στη διατύπωσή του. Πιστεύω ότι, αν το Σώμα αποδεχθεί αυτήν την άποψη, θα προχωρούμε και στην πολιτική συζήτηση, που είναι ο σκοπός της μιας ενιαίας συνεδρίασης εδώ και ταυτοχρόνως θα ικανοποιηθεί και μια αντίληψη που κι εγώ θεωρώ λογική, δηλαδή ότι θα πρέπει η Ολομέλεια μέχρι τέλους να έχει τον τελευταίο λόγο.

Επ' αυτών που εξέθεσα, σύμφωνα με τον Κανονισμό, μπορώ να δώσω το λόγο σε έναν που θέλει να υποστηρίξει τη μία άποψη και σε έναν άλλο που έχει την άλλη άποψη. Δηλαδή η μία άποψη είναι ότι δεν μπορούμε να συζητάμε τροπολογίες και προσθήκες, ούτε να κάνουμε βελτιώσεις, παρά μόνο φραστικές, όπως λέει το άρθρο 104 του Κανονισμού. Η άλλη άποψη είναι ότι μπορούμε να κάνουμε και τροπολογίες και προσθήκες και βελτιώσεις.

Ποιοι θέλουν το λόγο για τη μία άποψη και ποιοι θέλουν το λόγο για την άλλη άποψη;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει κι ένα άλλο συναφές θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Βαρβιτσιώτη, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ανεξαρτήτως του ότι συμφωνώ με τη δεύτερη άποψη, υπάρχουν δύο ακόμη θέματα. Πρώτον, όπως έχει διαμορφωθεί ο Κανονισμός, η συζήτηση γίνεται με βάση την οργανωμένη συζήτηση που δεν προβλέπεται πουθενά από το Σύνταγμα. Δεύτερον, το Σύνταγμα λέει σε μία συνεδρίαση, που σε καμιά περίπτωση δεν σημαίνει περιορισμένος χρόνος και περιορισμένος αριθμός ομιλητών.

Εγώ πιστεύω ότι βεβαίως η συνεδρίαση πρέπει να είναι μία, όπως προβλέπει το Σύνταγμα, αλλά να είναι απεριόριστος ο χρόνος κι όχι όπως έχει προγραμματιστεί μέχρι τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ. Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, συμφωνώ με την άποψη εκείνη η οποία δίνει τη δυνατότητα στην Ολομέλεια να συζητάει και τροπολογίες. Πέραν όμως από αυτό υπάρχει ένα γενικότερο πρόβλημα που πρέπει να μας απασχολήσει, μετά και το νέο Κανονισμό και το Σύνταγμα το οποίο ψηφίστηκε για το εάν και κατά πόσο θα αναβαθμίσουμε το ρόλο της Βουλής και της Ολομέλειας και γι' αυτό ζητώ, επειδή υπάρχουν ζητήματα διαδικαστικά που έχουν όμως ουσιαστικό περιεχόμενο, αν είναι δυνατό να κρατηθεί αυτό το θέμα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): 'Οχι, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): ...να το συζητήσουμε με όλες τις επί μέρους παρατηρήσεις που έχουν προκύψει. Το εάν και κατά πόσο η Ολομέλεια έχει τη δυνατότητα να συζητά τροπολογίες, είναι σωστό, αλλά έχουν ανακύψει και ευρύτερα ζητήματα. Εάν δεν υπάρξει θέμα, να ορίσουμε μια συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): 'Οχι, κύριε Πρόεδρε. Με συγχωρείτε. Κατάλαβα. Εγώ σας ζήτησα να μου πείτε τη γνώμη σας επ' αυτού.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Εμείς συμφωνούμε με την άποψη η οποία λέει να μπορούν να κατατίθενται τροπολογίες και στην Ολομέλεια, αλλά υπάρχει και ευρύτερο πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριε Πρόεδρε, συζητήσαμε ένα Σύνταγμα. Κάποιοι συμφωνήσαμε και κάποιοι διαφωνήσαμε σε επί μέρους διατάξεις. Κάναμε έναν Κανονισμό και κάποιοι συμφωνήσαμε και κάποιοι διαφωνήσαμε.

Θέλω από αυτήν τη θέση να πω ότι ορισμένα φαινόμενα ιδιαίτερα των τελευταίων ημερών, δεν βοηθούν στην αναβάθμιση του ρόλου της Ολομέλειας και του κύρους του Κοινοβουλίου. Πρέπει να σεβόμαστε το Σύνταγμα και τον Κανονισμό και στο βαθμό που ο Κανονισμός δεν βαίνει παράλληλα προς ό,τι ορίζει το Σύνταγμα, να βελτιώνουμε τον Κανονισμό.

Από εκεί και πέρα είμαστε τριακόσιοι εδώ, καθένας έχει την άποψή του. Εάν επ' ευκαιρία κάθε θέματος ανοίγουμε και μια συζήτηση, το λιγότερο που μπορούμε να δώσουμε ως εικόνα είναι ότι είμαστε αναποτελεσματικοί.

Εδώ είχαμε αυτό το πρόβλημα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Μίλησα για την ανάγκη να διαμορφωθεί ένας νέος συνταγματικός πατριωτισμός. Δυστυχώς δεν υπάρχει. Και το Σύνταγμα ήδη εμφανίζει προβλήματα στην εφαρμογή του. Ήδη υπάρχουν προβλήματα. Το να συζητήσουμε πολιτικά, για το πώς μπορούμε να ξεπεράσουμε διαδικαστικές εμπλοκές δεν βλάπτει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριε Πρόεδρε, δυστυχώς η συζήτηση γύρω από το πρόβλημα που θέτω εγώ τώρα στο Σώμα σε συνεδρίαση νομοθετικού έργου για να είμαι και τυπικώς εντάξει, κάνω την ανακοίνωση αυτή, δεν υπήρξε καθόλου πολιτική. Διότι πολιτική συζήτηση δεν είναι οι ανώνυμες αναφορές, δεν είναι οι διαρροές στον Τύπο, δεν είναι οι ποικιλοπρόσωπες εικόνες που δίνουν ορισμένοι σ' αυτά τα ζητήματα. Και είμαι υποχρεωμένος επειδή αυτά αφορούν πρόσωπα και όχι το σύνολο του Σώματος, είμαι υποχρεωμένος ως Πρόεδρος του Σώματος, να φροντίζω μαζί με όλους σας και για το κύρος του Σώματος.

Λοιπόν, έχουμε εδώ αυτό το πρόβλημα. Το πρόβλημα λοιπόν να το αναβάλουμε, να το λύσουμε τώρα. Παρακαλώ. Το πρόβλημά μας είναι απλό. Εφόσον διαπιστώνουμε, έστω και με σοβαρές επιφυλάξεις, όπως διατυπώνεται εδώ, ότι ο Κανονισμός μας στο άρθρο 104 είναι ήσσων του εύρους που προβλέπει το άρθρο 76 παράγραφος 3 του Συντάγματος. Δηλαδή ο Κανονισμός μας δεν καλύπτει τροπολογίες και προσθήκες. Ενώ εμμέσως συνάγεται, από διάταξη του Συντάγματος που λέει ότι δεν αναβάλλεται για είκοσι τέσσερις ώρες η ψήφιση στο σύνολο ενός νομοσχεδίου που πέρασε και ψηφίστηκε στην Επιτροπή, εμμέσως συνάγεται ότι μπορούν να γίνουν δεκτές τροπολογίες και συνθήκες.

Συμφωνούμε επ' αυτού;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Είναι λοιπόν σύμ-

φωνο το Σώμα και στη συζήτηση αυτή.

Ετέθη ένα θέμα συναφές και θέλω να το λύσουμε και αυτό, για να κλείσει αυτή η ιστορία. Σας παρακαλώ θερμότατα όλους, εφόσον η συζήτηση αυτή είναι ενιαία επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου και είναι σε μια συνεδρίαση, αναποφεύκτως πρέπει να γίνεται οργάνωση αυτής της συζητήσεως, διότι δεν γίνεται αλλιώς, αυτό κάναμε και με αυτήν τη συζήτηση, την οργανώσαμε, και σε κάθε συζήτηση που δεν προβλέπεται απεριόριστος χρόνος, εκ των πραγμάτων, πρέπει να γίνει οργάνωση.

Όμως έχει ανακύψει το εξής θέμα το οποίο θέτω υπόψη σας, κύριοι συνάδελφοι. Το θέμα είναι το εξής: Ότι τα νομοσχέδια αυτά τα συζητούν πέραν των πενήντα και άλλοι Βουλευτές που σύμφωνα με τον Κανονισμό μπορούν να πάρουν μέρος στη διαδικασία αυτή, στις Επιτροπές, μπορούν να καταθέσουν και τροπολογίες, να υποστηρίξουν το νομοσχέδιο ή όχι, αλλά μόνο πενήντα το ψηφίζουν.

Κατά συνέπεια, οπωσδήποτε είναι περιορισμένος ο αριθμός αυτών που έχουν άμεση γνώση του νομοσχεδίου. Όταν τα κόμματα ορίζουν τους ομιλητές τους, κατανέμοντας το χρόνο που τους ανήκει, απευθύνονται κατά πρώτο λόγο στα μέλη τους που είναι και μέλη των Επιτροπών. Είναι δικαιολογημένο το αίτημα των Βουλευτών που δεν συμμετέχουν σε μία Επιτροπή και όταν έρχονται εδώ και έχει δώσει τη λίστα ομιλητών το κάθε κόμμα για το ποιοι θα μιλήσουν, να θέλουν και οι Βουλευτές που δεν συμμετείχαν στην Επιτροπή να μιλήσουν.

Αυτό, λοιπόν, που σας προτείνω είναι απλό. Ο χρόνος που ανήκει σε κάθε κόμμα μπορεί να κατανέμεται ο μισός σε Βουλευτές που ήσαν μέλη της Επιτροπής και ο άλλος μισός σε Βουλευτές που θέλουν να μιλήσουν και δεν ήσαν μέλη της Επιτροπής. Εάν δεν υπάρχουν Βουλευτές που δεν ήσαν μέλη της Επιτροπής, τότε ορίζονται ομιλητές Βουλευτές από την πρώτη κατηγορία.

Ας μας πουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι την άποψή τους και ό,τι συμφωνήσετε να κάνουμε.

Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν το αφήνουμε αυτό για την Επιτροπή; Να το αφήσουμε στην Επιτροπή Κανονισμού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε. Περιμένετε. Όλα να τα αφήσουμε, να τα «ζυμώνουμε».

Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πολύ σύντομα, κύριε Πρόεδρε. Θα μας επιτρέψετε να μην συμφωνήσουμε μ' αυτήν την άποψη, θεωρώντας ότι η συζήτηση θα πρέπει να γίνει βεβαίως σε μία συνεδρίαση, όπως γινόταν παλιά. Σε μία συνεδρίαση η συζήτηση, η οποία αφορά, παραδείγματος χάρη, επί της αρχής τη συζήτηση ενός νομοσχεδίου. Και τι θα συμβεί; Μπορεί πράγματι να υπάρξουν αρκετοί συνάδελφοι που θα εγγραφούν. Τότε θα υπάρξει όριο χρόνου, όπως το θέτετε σε ορισμένες περιπτώσεις. Όριο χρόνου όμως και όχι εντός ολίγων ωρών. Θα μπορούμε, παραδείγματος χάρη, να πάμε μέχρι τις δώδεκα, μία η ώρα, και όσοι προλάβουν, θα προλάβουν.

Να μιλήσουμε επίσης για περιορισμό του χρόνου, αντί για οκτώ λεπτά να τα κάνουμε έξι, για να μιλήσουν περισσότεροι συνάδελφοι, ναι. Αλλά οργανωμένη συζήτηση αυτού του είδους θα οδηγήσει σε εντάσεις μέσα στα κόμματα και σε αυθαιρεσίες που δεν συνάδουν με το δημοκρατικό τρόπο συζήτησης των σχετικών νομοσχεδίων. Και παρακαλούμε πολύ για τη διευκόλυνση της Βουλής και τη δική σας διευκόλυνση -νομίζω ότι διευκολύνει και το Προεδρείο να συζητάμε με αυτούς τους όρους- να τελειώσει εκεί το θέμα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα την Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Κολοζώφ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Και εμείς, κύριε Πρόεδρε, έχουμε επιφυλάξεις με την πρόταση αυτή. Δεν μπορεί να μπαίνουν τέτοιου είδους περιορισμοί. Δημιουργούνται προβλήματα και μέσα στο εσωτερικό των κομμάτων και, εν πάση περιπτώσει, για τα μικρά κόμματα το πρόβλημα είναι πολλαπλάσιο απ' αυτό που έχουν τα μεγάλα κόμματα που μπορούν να κάνουν διάφορες επιλογές.

Εμείς θεωρούμε ότι δεν πρέπει να προχωρήσουμε μ' αυτόν τον τρόπο και επειδή μπαίνει έτσι ξαφνικά εδώ πέρα το ζήτημα αυτό και εσείς λέτε να το λύσουμε τώρα, εγώ λέω να συμφωνήσουμε στο κατ' αρχήν και στην Επιτροπή Κανονισμού να διαμορφώσουμε την τελική άποψη

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, επειδή θέλουν και άλλοι να πάρουν το λόγο, γι' αυτό το θέμα θα καταλήξουμε αφού το συζητήσουμε στη Διάσκεψη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Να πούμε και εμείς τη γνώμη μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συγγνώμη, κύριε Ακριβάκη, επειδή αντιλαμβάνομαι ήδη ότι το θέμα αυτό εάν το ανοίξουμε πράγματι τώρα θέλει πολύ χρόνο, νομίζω ότι θα το συζητήσουμε στη Διάσκεψη και θα εισηγηθούμε στο Σώμα και εκεί όλοι θα διατυπώσετε την άποψή σας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ θα σας διευκολύνω. Εμείς συντασσόμαστε με την άποψη που εξέφρασε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ναι, αλλά, κύριε Ακριβάκη –και απευθύνομαι σε όλους τους συναδέλφους- αυτό σημαίνει ότι, όταν ορίζεται συνεδρίαση και η συνεδρίαση αυτή θα κρατήσει πολλές ώρες, είμαστε όλοι εδώ. Δεν είμαστε μόνο για ένα τέταρτο, μέχρι να έρθει η σειρά μας να μιλήσουμε. Λυπάμαι πάρα πολύ που με αναγκάζετε να πω από αυτήν τη θέση αυτόν το λόγο, αλλά αυτό που λέω είναι αλήθεια. Το ξέρετε πάρα πολύ καλά.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Αυτό δεν έχει σχέση με αυτό που λέμε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτό είναι άσχετο με το θέμα της παρουσίας των Βουλευτών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα το συζητήσουμε το θέμα αυτό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Εγώ σας είπα την άποψή μου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ.

Κύριοι συνάδελφοι, εγώ απευθύνομαι και στους Αρχηγούς των κομμάτων. Υπάρχει μια εικόνα. Και οι συνάδελφοί μου στο Προεδρείο και εγώ πολλές φορές δεν μπορούμε να προεδρεύσουμε. Κάθε συνάδελφος ό,τι νομίζει το εκπέμπει. Σας παρακαλώ. Το Προεδρείο θέλει τουλάχιστον την ανοχή σας. Εάν δεν έχει το σεβασμό όλων, δικαίωμά σας είναι. Δεν μπορεί, όμως, καθένας να λέει, όποτε θέλει, ό,τι θέλει. Δεν είναι κατάσταση αυτή!

Ορίστε, κύριε Μάνο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, συμφωνώ με την πρόταση του κ. Παυλόπουλου, αλλά, όπως είπατε, θα το συζητήσετε.

Θέλω, λοιπόν, να σας επισημάνω, επειδή στις συζητήσεις αυτές δεν συμμετέχουν οι Ανεξάρτητοι Βουλευτές, ότι οι Ανεξάρτητοι ενδεχομένως δεν ανήκουν σε μία επιτροπή και με το σύστημα της οργανωμένης συζήτησης δεν μπορούν να μιλήσουν ούτε εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Λάθος. Ο Κανονισμός λέει το αντίθετο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Υπό τας συνθήκας, όμως, που γίνεται, θα μου επιτρέψετε να σας πω...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχετε, μάλιστα, περισσότερο χρόνο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Καλώς.

Θέλω να κάνω σαφές ότι συμφωνούμε με την πρόταση του κ. Παυλόπουλου. Νομίζω ότι εκφράζω και τους υπολοίπους Ανεξαρτήτους Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ να ρίξουμε μια ματιά όλοι μας -πρώτος εγώ- στον Κανονισμό.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί του σχεδίου νόμου

του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς Πράξεις, καθώς και των σχετικών Πρωτοκόλλων και των Δηλώσεων, που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη».

Θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία επί του νομοσχεδίου.

Οι αποδεχόμενοι λέγουν «ΝΑΙ».

Οι μη αποδεχόμενοι λέγουν «ΟΧΙ».

Οι αρνούμενοι ψήφο λέγουν «ΠΑΡΩΝ».

Συγχρόνως, υπάρχει για σήμερα και ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ για αιτήσεις άρσεως ασυλίας Βουλευτών: Λήψη απόφασης (ψηφοφορία) σύμφωνα με το άρθρο 62 του Συντάγματος για τις αιτήσεις άρσεως ασυλίας των Βουλευτών: Παναγιώτη Αντωνακόπουλου, Ευτύχιου Κοντομάρη, Κωνσταντίνου Τασούλα και Άγγελου Τζέκη.

Όποιος συνάδελφος ψηφίζει υπέρ της άρσης ασυλίας θα γράφει δίπλα από το όνομα του Βουλευτή του οποίου ζητείται να αρθεί η ασυλία τη λέξη «ΝΑΙ».

Όποιος συνάδελφος ψηφίζει κατά της άρσης ασυλίας θα γράφει δίπλα από το όνομα του Βουλευτή του οποίου ζητείται να αρθεί η ασυλία τη λέξη «ΟΧΙ».

Όποιος συνάδελφος αρνείται να ψηφίσει, θα γράφει δίπλα από το όνομα του Βουλευτή του οποίου ζητείται να αρθεί η ασυλία τη λέξη «ΠΑΡΩΝ».

Καλούνται επί του καταλόγου ο κ. Ιωάννης Ανθόπουλος από το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Παναγιώτης Καμμένος από τη Νέα Δημοκρατία.

Καλούνται επί της ψηφοδόχου ο κ. Κωνσταντίνος Σπηλιόπουλος από το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης από τη Νέα Δημοκρατία.

Πρόεδρος της εφορευτικής επιτροπής είναι ο κοσμήτωρ κ. Νικόλαος Λεβογιάννης.

Παρακαλώ, απαντώντας «ναι» ή «όχι» για τη Συνθήκη της Νίκαιας να προσέρχεστε να ρίχνετε και το ψηφοδέλτιό σας για το θέμα της άρσεως ασυλίας.

Στο Προεδρείο έχουν έρθει επιστολές συναδέλφων, οι οποίοι βρίσκονται σε επίσημες αποστολές της Βουλής στο εξωτερικό. Σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον Κανονισμό μπορούν να ψηφίσουν με επιστολή τους.

Οι επιστολές είναι του κ. Παρασκευά Αυγερινού, που ψηφίζει «ναι», της κας Μαριέττας Γιαννάκου-Κουτσίκου, που ψηφίζει «ναι», της κας Ελισάβετ Παπαδημητρίου, που ψηφίζει «ναι», του κ. Κωνσταντίνου Βρεττού, που ψηφίζει «ναι», του κ. Φλώρου Κωνσταντίνου, που ψηφίζει «ναι», του κ. Δημητρίου Αποστολάκη, που ψηφίζει «ναι», του κ. Στέλιου Ματζαπετάκη, που ψηφίζει «ναι», του κ. Γεωργίου Ορφανού, που ψηφίζει «ναι», του κ. Ηλία Βλαχόπουλου, που ψηφίζει «ναι» και του κ. Σταύρου Δήμα, που ψηφίζει «ναι».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αρχίσει τώρα η ανάγνωση του καταλόγου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν πρέπει να αναγνωσθούν οι επιστολές των συναδέλφων που απουσιάζουν;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν είναι απαραίτητο. Δεν το προβλέπει ο Κανονισμός. Είναι πολλοί που απουσιάζουν δικαιολογημένα. Ο κ. Ιωάννης Κεφαλογιάννης, ο κ. Αριστοτέλης Παυλίδης, ο κ. Αθανάσιος Γιαννόπουλος απουσιάζουν. Μπορεί όμως να είναι και άλλοι που απουσιάζουν δικαιολογημένα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Ναι, αλλά δηλώνουν, κύριε Πρόεδρε, τη θέση των συναδέλφων αυτές οι επιστολές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ναι, αλλά ο Κανονισμός δεν προβλέπει την ανάγνωσή τους.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν προσμετράται βεβαίως η ψήφος τους, αλλά νομίζω ότι πρέπει να αναγνωσθούν, για να γνωρίζουν οι πολίτες τις θέσεις που εκφράζονται.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριε συνάδελφε, δεν το ορίζει ο Κανονισμός. Και ενδεχομένως η δικαιολογημένη απουσία ενός συναδέλφου που δεν έστειλε αυτήν τη διευκρίνιση να ερμηνευθεί ως αρνητική ψήφος ή αντιστρόφως.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(Κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» για τα «180 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση», είκοσι επτά μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί καθηγητές από το Ενιαίο Λύκειο Βαλτινού Τρικάλων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

Υπάρχει κάποιος κύριος συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Κηρύσσονται περαιωμένες η ονομαστική ψηφοφορία επί του νομοσχεδίου και η μυστική ψηφοφορία επί των αιτήσεων άρσεως ασυλίας και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων, διαλογή των ψηφοδελτίων και την εξαγωγή των αποτελεσμάτων.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ-ΔΙΑΛΟΓΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ – ΔΙΑΛΟΓΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας επί του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς Πράξεις, καθώς και των σχετικών Πρωτοκόλλων και των Δηλώσεων, που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη».

Ψήφισαν συνολικά 267 Βουλευτές.

Ψήφισαν «ΝΑΙ» 253 Βουλευτές.

Ψήφισαν «ΟΧΙ» 10 Βουλευτές.

Ψήφισαν «ΠΑΡΩΝ» 4 Βουλευτές.

Ένας Βουλευτής απείχε της ψηφοφορίας, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

	ΝΑΙ	ΟΧΙ
ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ		
Αυγερινός Παρασκευάς	+	
Λαΐου Αγγελική	-	
Χριστοδουλάκης Νίκος	+	
Σπυράκη Χριστίνα	+	
Βούγιας Σπυρίδων	+	
Τσουκάτος Θεόδωρος	+	
Έβερτ Μιλτιάδης	+	
Βαρβιτσιώτης Ιωάννης	+	
Μολυβιάτης Πέτρος	+	
Παπαθανασίου Ιωάννης	+	
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος ('Αρης)	+	
Ψαχαρόπουλος Γεώργιος	+	
Α' ΑΘΗΝΩΝ		
Παπανδρέου Γεώργιος	+	
Γεννηματά Φωτεινή (Φώφη)	+	
Σκανδαλίδης Κων/νος	+	
Παπαντωνίου Ιωάννης (Γιάννος)	+	
Παπουτσής Χρήστος	+	
Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)	+	
Αρσένης Γεράσιμος	+	
Μανίκας Στέφανος	+	
Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)	+	
Αλογοσκούφης Γεώργιος	+	
Παυλόπουλος Προκόπιος	+	
Μάνος Στέφανος	+	
Βουλγαράκης Γεώργιος	+	
Λυκουρέζος Αλέξανδρος - Λέων	-	
Γιαννάκου Μαριέττα	+	
Κακλαμάνης Νικήτας	+	
Μπενάκη - Ψαρούδα 'Αννα	-	

Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)		+
Κωνσταντόπουλος Νικόλαος		ΠΑΡΩΝ
Β' ΑΘΗΝΩΝ		
Παπανδρέου Βάσω	+	
Κακλαμάνης Απόστολος	+	
Λοβέρδος Ανδρέας	-	
Κούρκουλα Ελένη	+	
Γείτονας Κων/νος	+	
Πρωτόπαπας Χρήστος	+	
Παπαϊωάννου Μιλτιάδης	+	
Κουλούρης Κίμων	+	
Μαντέλης Αναστάσιος (Τάσος)	+	
Δασκαλάκης Γεώργιος	+	
Ασκητής Αθανάσιος (Νάσος)	+	
Κοντογιαννόπουλος Βασίλειος	+	
Κατσέλη Ελεωνόρα (Νόρα)	+	
Ανωμερίτης Γεώργιος	+	
Χυτήρης Τηλέμαχος	+	
Γιαννόπουλος Ευάγγελος	-	
Κατσανέβας Θεόδωρος	+	
Χαραλαμπόπουλος Ιωάννης	+	
Μητσοτάκης Κων/νος	+	
Τζαννετάκης Τζαννής	+	
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)	-	
Μεϊμαράκης Ευάγγελος - Βασίλειος	+	
Πολύδωρας Βύρων	+	
Λιάπης Μιχαήλ - Γεώργιος	+	
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης	+	
Πετραλιά-Πάλλη Φάνη	-	
Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)	+	
Καρατζαφέρης Γεώργιος		+
Κασσίμης Θεόδωρος	+	
Γιακουμάτος Γεράσιμος	+	
Παπακώστα - Σιδηροπούλου Κατερίνα	+	
Ανδρεουλάκος Απόστολος	+	
Καρράς Κώστας	+	
Παπαρήγα Αλεξάνδρα	-	
Κολοζώφ Ορέστης		+
Σκυλλάκος Αντώνιος		+
Δαμανάκη Μαρία	-	
Κουβέλης Φώτιος - Φανούριος	ΠΑΡΩΝ	
ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ		
Μακρυπίδης Ανδρέας	+	
Βερελής Χρήστος	+	
Κουρουμπλής Παναγιώτης	+	
Σμυρλής - Λιακατάς Χρήστος	+	
Βαϊνάς Ιωάννης	+	
Σαλμάς Μάριος	+	
Αγγελόπουλος Νικόλαος	+	
Στριφτάρης Σπυρίδων		+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ		
Θωμόπουλος Ιωάννης	+	
Τσούρνος Γεώργιος	+	
Παπαδημητρίου Ελισάβετ ('Ελσα)	+	
ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ		
Ρέππας Δημήτριος	+	
Σπυρόπουλος Ροβέρτος	+	
Τατούλης Πέτρος	+	
Κωστόπουλος Δημήτριος	+	
ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ		
Κολιοπάνος Θεόδωρος	+	
Κοσσυβάκης Δημήτριος	+	
Καραμπίνας Κων/νος	-	
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ		
Πάγκαλος Θεόδωρος	-	
Βρεττός Κων/νος	+	
Γιαννάκης Ιωάννης	-	
Παπαηλίας Ηλίας	+	
Βλάχος Γεώργιος	+	
Κατσίκης Θεόδωρος	+	
Κατσιγιάννης Αθανάσιος	+	
Μπούρας Αθανάσιος	+	
Αμπατζόγλου Γεώργιος	-	
ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ		
Φούρας Ανδρέας	+	
Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος	+	
Θωμά Μαρία	+	
Θωμάς Γεώργιος	+	
Σπηλιόπουλος Κων/νος	+	
Σπηλιωτόπουλος Σπήλιος	+	
Νικολόπουλος Νικόλαος	+	
Βασιλείου Θεόφιλος	+	
Κοσιώνης Παναγιώτης		+
ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ		
Αποστολίδης Λουκάς	+	
Ακριβάκης Αλέξανδρος	+	
Μπασιάκος Ευάγγελος	+	
Τσιπλάκος Αριστείδης	+	
ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ		
Τζιόλας Ελευθέριος	+	
ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ		
Κωνσταντίνου Φλώρος	+	
Παπαδόπουλος Σταύρος	+	
Δαϊλάκης Σταύρος	+	
ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ		
Κρεμαστινός Δημήτριος	+	
Σφυρίου Κοσμάς	+	
Παπανικόλας Βασίλειος	+	
Παυλίδης Αριστοτέλης	-	
ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ		
Φωτιάδης Απόστολος	+	
Ζαμπουνίδης Νικόλαος	+	
Δημοσχάκης Θεοφάνης	-	
Λυμπερακίδης Λεωνίδας	+	
ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ		
Θεοδώρου Χρήστος	+	
Παπαγεωργίου Γεώργιος	+	
Πιπεργιάς Δημήτριος	+	
Κεδίκογλου Βασίλειος	ΑΠΕΧΕΙ	
Λιάσκος Αναστάσιος	+	
Παπαγεωργόπουλος Ελευθέριος	+	
ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ		
Τσίπρας Βασίλης	+	
ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ		
Γκούσκος Διονύσιος	+	
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ		
Ζαφειρόπουλος Ιωάννης	-	
Γεωργακόπουλος Δημήτριος	+	
Αντωνακόπουλος Παναγιώτης	+	
Σκουλαρίκης Ιωάννης	+	
Αδραχτάς Παναγιώτης	+	
Κορκολόπουλος Βασίλης	+	
ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ		
Χρυσοχοΐδης Μιχαήλ	-	
Γικόνογλου Μόσχος	+	

Χαλκίδης Μιχαήλ	+		
Φωτιάδης Ηλίας	+		
ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ			
Αποστολάκης Δημήτριος	+		
Ματζαπετάκης Στυλιανός	+		
Κουράκης Ιωάννης	+		
Σχοιναράκη - Ηλιάκη Ευαγγελία	+		
Στρατάκης Εμμανουήλ	+		
Βρέντζος Σταύρος	+		
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ	+		
Δεικτάκης Γέωργιος	+		
ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ			
Παπαδόπουλος Αλέξανδρος	+		
Μπέζας Αντώνιος	+		
Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ			
Τζοχατζόπουλος Απόστολος – Αθανάσιος	+		
Βενιζέλος Ευάγγελος	+		
Καστανίδης Χαράλαμπος	+		
Παπαθεμελής Στυλιανός - 'Αγγελος	+		
Μαγκριώτης Ιωάννης	+		
Γκεσούλης Νικόλαος	+		
Σπυριούνης Κυριάκος	+		
Καραμανλής Κων/νος	+		
Ψωμιάδης Παναγιώτης	+		
Ορφανός Γεώργιος	+		
Σπηλιόπουλος Αναστάσιος	+		
Κούβελας Σωτήριος	-		
Χουρμουζιάδης Γεώργιος		+	
Ξηροτύρη - Αικατερινάρη Ασημίνα		ΠΑΡΟΥΣΑ	
Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ			
Γερανίδης Βασίλειος	+		
Τσιόκας Θεοχάρης	+		
Κίρκος Γεώργιος	+		
Διαμαντής Κων/νος	+		
Ρεγκούζας Αδάμ	+		
Σαλαγκούδης Γεώργιος	+		
Τζέκης 'Αγγελος		+	
ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ			
Αργύρης Ευάγγελος	+		
Μαλέσιος Ευάγγελος	+		
Παπούλιας Κάρολος	+		
Τασούλας Κων/νος	+		
Καλογιάννης Σταύρος	+		
ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ			
Τσακλίδης Ιωάννης	+		
Στρατηλάτης Νικόλαος	+		
Καλαντζής Γεώργιος	+		
Παναγιωτόπουλος Γεώργιος	+		
ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ			
Σαλαγιάννης Νικόλαος	+		
Τσιλίκας Βασίλειος	+		
Αναγνωστόπουλος Θεόδωρος	+		
Σιούφας Δημήτριος	+		
Ταλιαδούρος Σπυρίδων	+		
ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ			
Πετσάλνικος Φίλιππας	+		
Αγγελής Ανέστης	+		
ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ			
Δρυς Γεώργιος	+		
Κοντομάρης Ευτύχιος	+		
Σπύρου Σπυρίδων	+		

ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ		
Καλαφάτης Αλέξανδρος	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ		
Φλωρίδης Γεώργιος	+	
Τσιτουρίδης Σάββας	+	
Κιλτίδης Κων/νος	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ		
Αθανασιάδης Αλέξανδρος	+	
Λωτίδης Λάζαρος	+	
Βλαχόπουλος Ηλίας	+	
Τσιαρτσιώτης Νικόλαος	+	
Παπαδόπουλος Μιχάλης	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ		
Κοτσώνης Θεόδωρος	+	
Χωρέμης Αναστάσιος	+	
Δήμας Σταύρος	+	
Παπαληγούρας Αναστάσιος	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ		
Παπαζώη Ελισάβετ	+	
Λεβογιάννης Νικόλαος	+	
Χωματάς Ιωάννης	+	
ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ		
Γρηγοράκος Λεωνίδας	+	
Σκανδαλάκης Παναγιώτης	+	
Δαβάκης Αθανάσιος	+	
ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ		
Νασιώκας 'Εκτορας	+	
Φλώρος Νικόλαος	-	
Χατζημιχάλης Νικόλαος - Φώτιος	+	
Φαρμάκης Νικόλαος	+	
Γαρουφαλιάς Γεώργιος	+	
Ζώης Χρήστος	+	
Κατσαρός Νικόλαος	+	
Τσιόγκας Δημήτριος		+
ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΗΘΙΟΥ		
Καρχιμάκης Μιχαήλ	+	
Ιωαννίδης Φοίβος	+	
ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ		
Σηφουνάκης Νικόλαος	+	
Παπαδέλλης Φραγκλίνος	-	
Σκοπελίτης Σταύρος		+
ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ		
Βλασσόπουλος Ευάγγελος	+	
ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ		
Ζήση Ροδούλα	+	
Τζανής Λεωνίδας	+	
Βούλγαρης Αλέξανδρος	+	
Νάκος Αθανάσιος	+	
Μακρή Ζωή (Ζέττα)	+	
Γκατζής Νικόλαος	-	
ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ		
Κατσιλιέρης Πέτρος	-	
Μπένος - Σταύρος	-	
Γιαννακόπουλος Ιωάννης	+	
Καλαντζάκου Σοφία	+	
Παπανικολάου Ελευθέριος	+	
Λαμπρόπουλος Ιωάννης	+	
ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ		
Σγουρίδης Παναγιώτης	+	

Στολίδης Σωτήριος	+	
Κοντός Αλέξανδρος	+	
Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		
Σημίτης Κων/νος	+	
Φασούλας Παναγιώτης	+	
Μπεντενιώτης Εμμανουήλ	+	
Καλός Γεώργιος	+	
Μελάς Παναγιώτης	+	
Μιχαλολιάκος Βασίλειος	+	
Μαντούβαλος Πέτρος	+	
Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		
Λαλιώτης Κων/νος	-	
Νιώτης Γρηγόρης	+	
Λιντζέρης Δημήτριος	+	
Κρητικός Παναγιώτης	+	
Διαμαντίδης Ιωάννης	+	
Καψής Γιάννης	+	
Νεράντζης Αναστάσιος	+	
Λαφαζάνης Παναγιώτης		ΠΑΡΩΝ
ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ		
Πασχαλίδης Γεώργιος	-	
Βοσνάκης Χρήστος	+	
Καρασμάνης Γεώργιος	+	
Φουντουκίδου - Θεοδωρίδου Παρθένα	+	
Τζαμτζής Ιορδάνης (Δάνης)	+	
ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ		
Τσερτικίδης Παντελής	+	
Αρσένη Μαρία	-	
Κωνσταντόπουλος Γεώργιος	+	
Πολύζος Ευάγγελος	-	
ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ		
Τσεκούρας Ιωάννης	+	
Τρυφωνίδης Γεώργιος	+	
ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ		
Λουκάκης Μανώλης	+	
Κεφαλογιάννης Ιωάννης	-	
ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ		
Γκαλήπ Γκαλήπ	+	
Μεχμέτ Αχμέτ	+	
Στυλιανίδης Ευριπίδης	-	
ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ		
Βαρδίκος Πυθαγόρας	+	
ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ		
Ανθόπουλος Ιωάννης	+	
Βασιλακάκης Βασίλειος	+	
Λεονταρίδης Θεόφιλος	+	
Καραμανλής Αχιλλέας	+	
Κόλλια - Τσαρουχά Μαρία	+	
Χαϊτίδης Ευγένιος	+	
Τσιπλάκης Κων/νος	+	
ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ		
Μαγκούφης Χρήστος	+	
Μάτης Αθανάσιος	+	
Σκρέκας Θεόδωρος	+	
Χατζηγάκης Σωτήριος	+	
Λέγκας Νικόλαος	+	
ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ		
Παπαδήμας Λάμπρος	+	
Βαθειάς Ιωάννης	+	
Αλαμπάνος Δημήτριος	+	
Γιαννόπουλος Αθανάσιος	-	
Χειμάρας Αθανάσιος	+	
Καλλιώρας Ηλίας	+	
ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ		
Λιάνης Γεώργιος	+	
Κορτσάρης Νικόλαος	+	
ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ		
Θάνος Δημήτριος	+	
Γκελεστάθης Νικόλαος	-	
ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ		
Πάχτας Χρήστος	+	
Πάππας Βασίλειος	+	
Φλωρίνης Αθηναίος	+	
ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ		
Σκουλάκης Εμμανουήλ	+	
Δαμιανάκης Ευτύχιος	+	
Βαλυράκης Ιωσήφ	-	
Μαρκογιαννάκης Χρήστος	+	
ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ		
Τσουρή Ελπίδα	+	
Βαρίνος Αθανάσιος	+	

ΣΥΝΟΛΟ "ΝΑΙ" : 253
"ΟΧΙ": 10
«ΠΑΡΩΝ»: 4
ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ: 267

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ"

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς Πράξεις, καθώς και των σχετικών Πρωτοκόλλων και των Δηλώσεων, που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολο και έχει ως εξής:

«Κύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς Πράξεις, καθώς και των σχετικών Πρωτοκόλλων και των Δηλώσεων, που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη

Άρθρο πρώτο

1. Κυρώνονται και έχουν την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συνθήκη της Νίκαιας που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς Πράξεις, καθώς και τα σχετικά Πρωτόκολλα και οι Δηλώσεις που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη, που υπογράφηκαν στη Νίκαια στις 26 Φεβρουαρίου 2001, μεταξύ του Βασιλείου του Βελγίου, του Βασιλείου της Δανίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Ελληνικής Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Ισπανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιρλανδίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας, του Βασιλείου της Σουηδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας.

2. Σε προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών και Δικαιοσύνης, δημοσιεύονται σε ενοποιημένη απόδοση η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και η Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

3. Τα κείμενα, πρωτόκολλα και δηλώσεις που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, σε πρωτότυπο στην ελληνική γλώσσα, έχουν ως εξής:

Άρθρο δεύτερο

1. Με τα προεδρικά διατάγματα και τις λοιπές κανονιστικές πράξεις που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση των άρθρων 1, 2 και 4 του ν. 1338/1983 (ΦΕΚ 34 Α'), όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 6 του ν. 1440/1984 (ΦΕΚ 70 Α') και το άρθρο 22 του ν. 2789/2000, καθώς και του άρθρου 3 του ν. 1338/1983 (ΦΕΚ 34 Α'), όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 65 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α'), μπορεί να ρυθμίζεται αναλόγως κάθε θέμα που είναι αναγκαίο για την εφαρμογή της Συνθήκης και των σχετικών πρωτοκόλλων και δηλώσεων, που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη, οι οποίες κυρώνονται με τον παρόντα νόμο, καθώς και κάθε θέμα αναγκαίο για την εφαρμογή των πράξεων, που εκδίδονται κάθε φορά από τα κοινοτικά όργανα. Με τον ίδιο τρόπο, ρυθμίζονται τα θέματα που αναφέρονται στην ανάπτυξη των νησιών και έχουν σχέση με την εφαρμογή του άρθρου 158 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε από τη Συνθήκη του Άμστερνταμ και της Δήλωσης υπ' αριθ. 30, που περιλαμβάνεται στην Τελική Πράξη της Συνθήκης αυτής, η οποία κυρώθηκε με το ν. 2691/1999 (ΦΕΚ 147 Α'/12.3.1999).

2. Με τις παραπάνω κανονιστικές πράξεις επέρχονται οι αναγκαίες προσαρμογές της κείμενης νομοθεσίας, όταν απαιτείται τροποποίηση ή κατάργηση διατάξεων, που είναι αντίθετες προς τη ρύθμιση, η οποία προβλέπεται από τη Συνθήκη που κυρώνεται με τον παρόντα νόμο και τις πράξεις των κοινοτικών οργάνων.

Άρθρο τρίτο

Πριν από το τέλος κάθε τακτικής συνόδου της Βουλής, ο Υπουργός Εξωτερικών υποβάλλει προς αυτήν έκθεση για την εφαρμογή της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Άρθρο τέταρτο

1. Η Συνθήκη της Νίκαιας που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς πράξεις, καθώς και τα σχετικά πρωτόκολλα και οι δηλώσεις που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη, μεταφέρονται στη γλώσσα των τυφλών Braille.

2. Με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών συγκροτείται ειδική επιτροπή, η οποία σε ορισμένη προθεσμία αναλαμβάνει να επεξεργαστεί τη μορφή του κειμένου στη γλώσσα των τυφλών Braille.

3. Ο Υπουργός Εξωτερικών θα μεριμνήσει για τη δημοσίευσή του με πρόσφορο τρόπο."

Άρθρο πέμπτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και των κειμένων που κυρώνονται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 12 παράγραφος 2 της Συνθήκης της Νίκαιας."

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη επικύρωση των Πρακτικών, όσον αφορά την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω σχεδίου νόμου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, επίσης έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης μυστικής ψηφοφορίας για τις αιτήσεις άρσης ασυλίας.

Ψήφισαν συνολικά 256 Βουλευτές.

Για τον κ. Παναγιώτη Αντωνακόπουλο: Υπέρ της άρσης ασυλίας του ψήφισαν 15 Βουλευτές, κατά της άρσης ασυλίας του 234 Βουλευτές, «ΠΑΡΩΝ» 4 Βουλευτές και βρέθηκαν και 3 λευκά.

Για τον κ. Ευτύχιο Κοντομάρη: Υπέρ της άρσης ασυλίας του ψήφισαν 16 Βουλευτές, κατά της άρσης ασυλίας του 232 Βουλευτές, «ΠΑΡΩΝ» 5 Βουλευτές και βρέθηκαν και 3 λευκά.

Για τον κ. Κωνσταντίνο Τασούλα: Υπέρ της άρσης ασυλίας του ψήφισαν 24 Βουλευτές, κατά της άρσης ασυλίας του 224 Βουλευτές, «ΠΑΡΩΝ» 5 Βουλευτές και βρέθηκαν και 3 λευκά.

Για τον κ. Άγγελο Τζέκη: Υπέρ της άρσης ασυλίας του ψήφισαν 6 Βουλευτές, κατά της άρσης ασυλίας του 241 Βουλευτές, «ΠΑΡΩΝ» 6 Βουλευτές και βρέθηκαν και 3 λευκά.

Συνεπώς όλες οι αιτήσεις άρσης ασυλίας απορρίπτονται.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Εθνικής Άμυνας, Εξωτερικών, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Υγείας και Πρόνοιας, Γεωργίας, Πολιτισμού, Μεταφορών και Επικοινωνιών, Δημόσιας Τάξης, Εμπορικής Ναυτιλίας και Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Αναβάθμιση της πολιτικής προστασίας και λοιπές διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.20', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 21 Μαρτίου 2002 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου που καταρτίστηκε βάσει του άρθρου 43 παράγραφος 1 της Σύμβασης για την ίδρυση Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας (Σύμβαση EUROPOL) για την τροποποίηση του άρθρου 2 και του Παραρτήματος της εν λόγω Σύμβασης», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ **ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ**